

செவ்வயம், திருச்சிற்றம்பலம், திருமணநல்லூர், திருமணநென்னிம்

திருச்சிற்றம்பலம், திருமணநென்னிம்

ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

கொட்டையூர்

சிவக்கொழுந்துதேசிகரியற்றியது.

அஷ்டாவதானம்

பூவை.

கலியாணசுந்தரமுதலியா ரவர்கள்

பார்வையிட

பு. அப்பாசாமிமுதலியாராலும்

இ. வேலுமுதலியாராலும்

சென்னை:

மீனாட்சியம்மைகலாநிதி அச்சுக்கூடத்திலு

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரினால்.

(Registered Copy Right.)

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியர் சிறப்பு.

ஞானதேசி கன்மன்ற னண்ணியசெ வன்முத்தர்
மோனமுற் நின்னருளில் மூழ்குவித்த-தானத்
தவச்சரித மோர்ப்பெது தண்டமிழிற் சொற்றான்
சிவக்கொழுந்து தேசிகளுந் தேர்.

சோதனாசிரியர் சிறப்பு.

பேச்சோடு மூச்சடக்கிப் பேரின்பந் தந்திட்ட
வாச்சாபு ராணத்தி னுசனைத்து-மோச்சினு
னட்டாவ தானகலி யாணசுந்த ரக்கவிஞன்
மட்டிற்சித் தாந்தமுணர் மன்.

பதிப்பாசிரியர் சிறப்பு.

சென்னையப்பா சாமிவேள் சிமான்வே லுப்புனிதன்
மன்னுமண நல்லூரின் மான்மியத்தைப்-பன்னுமீ
னாட்சியம்மை சாலையினி லச்சிற் பதிப்பித்துக்
காட்சிபெறத் தந்திட்டார் காண்.

பிரதிதந்தார் சிறப்பு.

இருக்காஞ்சி யெய்த்திட்ட வெம்பெருமான் வாழும்
 திருக்காஞ்சி சப்பராயச் செல்வன்-செருக்காஞ்சி
 யந்தோதூற் சேமிக்கு மற்பகவி யோர்வாடத்
 தந்தானோர் நற்பிரதி தான்.

இவை

அஷ்டாவதானம்

பூவை.

கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

மாணக்கர்

காஞ்சி.

நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள்

இபற்றியன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருளிச்செய்த

திருமண நல்லூர்த் தேவாரம்.

பண் - அந்தாளி குறிஞ்சி.

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
செல்லூர்ப் பெருமணஞ் சூடலரே தொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமணமேய நம்பரனே. (க)

தருமண லோதஞ்சேர் தண்கடனித்திலம்
பருமண லாக்கொண்டு பாவை நல்லார்கள்
வருமணங்கூட்டி மணஞ்செயு நல்லூர்ப்
பெருமணத்தான்பெண்ணோர்பாகங்கொண்டானே

அன்புறு சிந்தைய ராகி யடியவர்
நன்புறு நல்லூர்ப் பெருமண மேவிரின்
றின்புறு மெந்தை யிணையடி யேத்துவார்
துன்புறு வாரல்லர் தொண்டு செய்வாரே. (ங)

வல்லியந் தோலுடை யார்ப்பது போர்ப்பது
கொல்லியல் வேழத் துரிவிரிகோவண
நல்லியலார் தொழு நல்லூர்ப் பெருமணம்
புல்கிய வாழ்க்கை பெம்புண்ணிய னார்க்கே. (ச)

ஏறுகந் திரிமொட் டெரி யாடிவெண்
 னீறுகந்தீர் நினாயர் விரிதேன் கொன்றை
 நாறுகந் தீர் திரு நல்லூர்ப் பெருமணம்
 வேறுகந் திருமை கூறு கந்திரோ. (ரு)

சிட்டப்பட்டார்க் கெளரியான் செங்கண் வேட்டுவப்
 பட்டங்கட்டுஞ் சென்னியான் பதியாவது
 நட்டக் கொட்டாட்டரு நல்லூர்ப் பெருமணத்
 திட்டப்பட்டா லொத்திரா லெம்பிரானீரோ. (கூ)

மேகத்த கண்டனெண்டோளன் வெண்ணீற்றுமை
 பாகத்தல் பாய் புலித்தோ லொடுபந்தித்த
 நாகத்த நல்லூர்ப் பெருமணத்தா னல்ல
 போகத்தன் யோகத்தையே புரிந்தானே. (எ)

தக்கிருந் திரென்று தாளா லரக்களை
 யுக்கிருந் தொல்க வுயர்வனா கிழிட்டு
 நக்கிருந்தி ரின்று நல்லூர்ப் பெருமணம்
 புக்கிருந்தி ரெமைப் போக்கருளீரோ. (அ)

ஏறுந் தண்டாமனா யானுயிப்பல்புடை
 மாலுந்தம் மாண்பறிகின் றிலர்மாமறை
 நாலுந்தம் பாட்டென்பர் நல்லூர்ப் பெருமணம்
 போலுந் தங்கோயில் புரிசடையார்க்கே. (க)

ஆசாமனோடு சாக்கியர் தாஞ்சொல்லும்
 பேரைநமை கேட்டுப் பிணக்குறுவிர் வம்பி

தேவாரப்பதிகம்.

(௫)

ஞானை நல்லூர்ப் பெருமணமேவிய
வேதன தாடொழ விடெளிதாமே.

(௮)

நிறும்பெர்ழிற் காழியுண் ஞானசம்பந்தன்
பெறும்பத னல்லூர்ப் பெருமணத்தானே
யுறும்பொருளாற் சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க்
கறும்பழி பாவ மவல மிலரே.

(௮௧)

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்.

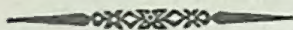
முற்றிற்று.

—

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சூசி பத்திரம்.

அடக்கம்.

பக்கம்.

கடவுள் வாழ்த்து	33
புராண வரலாறு	33
நைமிசாரண்யச் சருக்கம்	க
தலமகிமைச் சருக்கம்	எ
தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம்	கஎ
சிவலோக மகிமைச் சருக்கம்	உஎ
அட்டதீர்த்தச் சருக்கம்	சய
குமாரபூசனைச் சருக்கம்	சங
திருப்பணிபுரித்த சருக்கம்	சஅ
காகமுனிச் சருக்கம்	கஅ
கங்காகுடச் சருக்கம்	எரு
ஞானசம்பந்தச் சருக்கம்	அயரு)

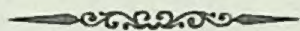
ஆகச்சருக்கம் - ௮௨.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்ப் பெருமணமென்னும்

ஆச்சாரபுரத்

தலபுராணம்.

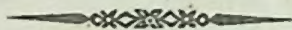
காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

பூமேவு பிரமனோடு நாரணனு மகவானும் பொற்பின் மிக்க, தேமேவு மலர்த்தொடையல் வானவரும் பிறருமெதிர் செறிந்து நின்று, நாமேவு துதிபுகல வவரவர்க ணினைத்தவெலாம் நல்கி வாழு, மாமேவு பொழின்மணவை வழித்துணைக்குஞ் சரத்தினைபாம் வணங்கி வாழ்வாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சத்திவிநாயகர்.

சித்தியப் பொருளா யெங்கு நிறைதரும் சோதியாய்நன், முத்திய தனிக்குந் தூய முன்னவன் மதலை யாகச், சித்துரு வாகி நல்லூர்ச் சிவலோகந்

தன்னின் மேவுஞ், சந்திவி நாய கன்பொற் றுளி
ணை வணக்கஞ் செய்வாம்.

சிவலோகத்தியாகர்.

நீர்கொண்ட நெடுஞ்சடைமே லிளமதிதண் ணி
லவெறிப்ப நிலவு செம்பொன், வார்கொண்ட
துணைப்புளக முலைத்திருவெண் ணீற்றுமையாள்
வாமத் தோங்க, கூர்கொண்ட படைத்திகிரி மான்
முதல்வா னவர்போற்றக் கோது லாத, சீர்கொண்ட
மணவைவளர் சிவலோகத் தியாகர்பதஞ் சென்னி
சேர்ப்பாம். (க)

திருவெண்ணீற்றுமை.

ஆரணியைப் பெருங்கருணை வடிவானை யுலகங்க
வளைத்து மீன்ற, காரணியைச் சிற்பரையை வெற்
பரையன் புதல்விதனைக் கடுக்கை யென்னுந், தார
ணியை யானனத்தர் சிவலோகத் தியாகரிடந் தன்
னில் வாழும், பூரணியை யெழிற்றிருவெண் ணீற்
றுமையை யெப்போதும் போற்றி வாழ்வாம். (உ)

பாதாளவீசர்.

மதகரட வரையினுரி போர்த்துழுவை யதருடு
த்து வானோர் போற்றி, நதிவளர்செஞ் சடையத
ன்மே னூகமெழி லறுகினோடு நறுந்தா தோங்கு,
மிதழிமதி யணிந்துபெரு மணத்தின்வளர் பாதாள

கடவுள் வாழ்த்து.

௩

வீசர் செம்பொற், பதமலிற் பணிபவரைப் பணி
குவதென் றனுக்கிசைந்த பணியதாமே. (௩)

விநாயகக்கடவுள்.

மகரமறி கடலுலகம் புகழ்மணவை மான்மியத்
தை வகுத்துக் கூறத், தகரமலர்க் குழலிடத்தோ
னினைத்தபடி வேதமுனி தன்பால் வந்து, பகரவு
யர் பாரதத்தின் பொருளையொரு கோடுசெங்கை
பற்றிச் செம்பொற், சிகரவட வரையதனி லெழு
தினோன் பதமலரைச் சென்னி சேர்ப்பாம். (௪)

முருகக்கடவுள்.

ஆயிரத்தின் மீதிருநான் கண்டமினி தரண்டிரு
ந்த வசுரன் றன்னைக், காயிருவேல் கொடுத்திந்
தோங் கமருல்கு முயர்மதவெண் களிநு நீடு, வே
யிருதோ ளயிராணி சுகமுமொரு * சதகோடி விள
ங்குஞ் செங்கைத், தூயவன்போற் றிடச்செய்த
தோன்றலெழின் மலரடியைத்துதித்து வாழ்வாம்.

தட்சணமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

மதியினுயர் சனகாதி மாதவர்க்கா லடியிருந்து,
பதிபசுபா சத்தினுறு பரப்பினைத்தன் மலர்க்கை
விர, னுதியதனாற் கருணையொடு நுண்ணியதா

* சதகோடி என்றது வயிரப்படைகை.

சு

கடவுள் வாழ்த்து.

புனிதத்தோன், புதிமலர்த் தாளிரண்டும் போற்
விவணங்கிவிவோமால். (சு)

சட்டைநாதர்.

அருகிர்க்கழிகேடிலடி யாசிரியலிருத்தம்.

புயற்காரின் வரும்பவான் பணிவள்ளல் பணிவி
டைகள் பொருந்தி நாளாஞ், செயற்காக வெங்கள்
ஞாந் தனைபடிமை கொண்டுவளர் தேவ தேவன்,
அபந்தாதி மமனனாந் செய்தபுரமெனவுலக மனை
ந்தங் கடும், வயற்காழி நகர்ச்சட்டை நாதனிரு
புமலரை வணங்கி வாழ்வாம். (எ)

ந த் தி தே வ ர்.

கவிசிலைத்துறை.

கங்கை வேணிபன் கைலையிற் கதிர்மணிக் கோ
கிற், நங்க வாழிவி னின்றவா னவர்முடித் தொ
கைமே, கங்கை வேந்திரர் தாக்கிடு னொருக்குறு
தகற்று, மெங்க னாபகன் பதமல ரிறைஞ்சுவா
மென்றும். (அ)

நா ம க ள்.

அருகிர்க்கழிகேடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

கறைந்திரு மிடற்றி னுனைக் கண்ணுந லுடைய
கோவை, கிறைச்சடை பவனை நல்லூர்ப் பெரு

கடவுள் வாழ்த்து.

ரு

மண நம்பன் றன்னை, மறைப்பெரும் பொருளி
னானை வாழ்த்துசொற் பொருள்க னால்கு, நறை
த்தனி சரோரு கத்தோ னுமகள் கமலத் தானே.

திருஞானசம்பந்தர்.

கோணு தனக்கெழிலாம் புகழினிற் கவுணி
யர்பாற் றேன்றி நீடு, கோணு மணித்ருசெஞ்
சடைப்பெருமா னருண்மேனிக் குவல யத்துண்,
மாணுன சைவநெடுஞ் சுடரேற்றிச் சமணிருளின்
வலிமை நீக்கி, யாணுன *பெண்ணையுறு பெண்ணு
கச் செய்தவர்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (டு)

திருநாவுக்கரசு.

பறிதலைப்பா யுடைக்கொடிய பாதகரா கிபகுண்
டர் பல்லோர் கூடி, யெறிதனாயார் கலையினிடைச்
கலையினெடு பிணித்திடலு மிலங்கு மேன்மை,
நெறிநருமஞ் செழுத்தனைக்கொண் டதுகடந்தோ
ன் மலரடியை நினைந்து மன்னும், பிறவியெனப்
பகர்ந்திடின் கடலதனைக் கடந்திடுவாம் பெரிது
மன்றே. (டுக)

சுந்தரமூர்த்தி

பரவையெழு கொடுங்காள விடந்தையெடுத் து
ண்டோனைப் பாங்கி னெங்கப், பரவையணி சடை

* பெண்ணே என்றது பிணைமரத்தை.

சு

கடவுள் வாழ்த்து.

யானை நெடியதிரி ஞாலமெனும் படையி னனைப்,
பாவையுரு புலவிதனைத் தீர்த்துவரு கெனவிடுத்த
பண்பி னனைப், பாவையுரு தூறுதரந் தினமன
மே புனக்குறுதி பகர்கின் றேனே. (101)

மாணிக்கவாசகர்.

செழியனுய ரமைச்சொன விருந்துதிருப் பெரு
ந்துறையிற் சென்று நெற்றி, விழியனிடத் தூப
நேச மெனுஞானக் கடல்பருகி மேன்மை யாக,
மொழியவுறு தமிழ்க்கவிதை மாரிபர சிவமெ
ன்னு முதுசீர் வெற்பிற், பொழியணிகொ ளுநர்
வாத வுர்முதலை யறுதினமும் போற்று வாமால்.

தமிழாசிரியர்.

கவிவிருத்தம்.

அண்டர்முன் வேண்டவே யம்பு ராசியை
யுண்டவன் செந்நயி முகந்த சிந்தையான்
மண்டலம் புனழந்திடு மலய மாநளன்
புண்டரீ கப்பறம் போற்று வாமலோ (102)

கடவுள் வாழ்த்து

முற்றிற்று.

புராண வரலாறு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

அரனுமை யவன்பாற் சொன்ன தன்புறு நந்தி
கேட்டு, வரமுறு சனர்க்கு மாரர்க் கிசைத்திட
மகிழ்வுற் றன்னார், திரமுறும் வியாநர்க் கோதத்
திகழுமன் னவந்தாஞ் சூநர்க், கருனொடு மூவா
றாக வறைந்திடு புராணந் தன்னுள். (யெடு)

நலனுறு பிரமான் டத்தி னண்ணுகேத் திரகண்
டந்துண், மலேதரப் பகர்நல் செய்யு மனாவைமான்
மிபந்தை யிந்க, வுலகின்வா ழிச னன்ப டெவர்
கரு முணாநீடு, குலவுசெந் தமிழி னுலே கூறு
கேன் விருப்ப முற்றே. (யெசு)

மன்னிப மனாவை யென்னும் வளந்தரு சிவ
லோகத்திற், பன்னுமான் மிபந்தை யன்பிற் படி
ப்பவர் கேட்போ ரியாரு, மிந்நில மானிற் பன்னு
ளின்பமுற் றிருந்து பின்னர், சென்னியின் மதி
யஞ் சூடுஞ் சிவனடி நீழல் சேர்வார். (யெள)

துற்பயன்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மருவாள்புய் கொன்றையரன் மனாவைதகர்க்
கதையினையின், நெருசிறியேன் காநலின லுரை
ப்பேனென் றுரைப்பதுநா, வருவமுறு கருப்பஞ்

சாத் சேங்கிரப் பெருங்கடலைப், பருகவொரு
சிற்றெறும்பு படர்ந்திடுவ தொக்குமால். (102)

அவைபடக்கம்.

கவிநிலைத்துறை.

நாவ லோர்கனென் புன்மொழிக் கவிநையை நயக்க
யாவ தாமுறு குழ்ச்சியென் நெண்ணியிப் புராண
மாவ லாயுனாக் கின்றன னரன்றிரு மணவை
மேவு மான்மிய மிசைநடின் விரும்புவ ரெனவே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

எண்சிர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமிருவு முயற்பொழிக்குழ மணவைமான் மிய
த்தைநர் தமிழதன லுனாந்நாருனென் நிலங்கு கிர்
த்தி, சேய்மருவு திருமுர்பல் லந்தி னெங்கு மெழிற்
சுப்ப ராவன்பகிழ்ச் தியம்பப் பாடிப், பார்பரவு சிவ
லோகத் தியாகர் முன்னம் பன்நரு*மே ரண்டமா
புரத்தின் வாழுஞ், சிம்மருவு சிவக்கொழுந்து நே
கென்ற னன்கு சிந்தையகிழ்ச் தனிநிரங் கேற்
றினானே. (உ1)

புராண வரலாறு

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

முன்னநீ டொருநா லத்தின் முதுநகர் காஞ்சி
யுற்ற, வன்னவா கனத்தன் றன்பா ளருந்தவ ரெ
ல்லாஞ் சென்று, பொன்னடி வணங்கிப் போற்
றிப் பூவுறை தேவே யாங்கள், மன்னுமா தவஞ்
செய் தற்கோர் மாதலம் பகர்தி யென்றார். (க)

ஒங்கிய தவத்தோர் சொன்ன வுடையணைந் தில
ங்கு வேத, னாங்குறு தருப்பை யொன்றை யணி
தரு நேமி யாக்கிப், பாங்குட னதனை முன்னர்ப்
பார்மிசை யுருட்டி நீவி, ரீங்குறு சென்று தங்கு
மிடத்தினி துறைமி னென்றான். (உ)

என்றலு முனிவர் போற்றி பேசுந் நேமியின்
பின், சென்றன ரதுதான் கங்கைத் திருநதி வடபா
ற் சென்று, நின்றதங் கடனை நோக்கி நின்றுநாந்
தவமி யற்றற், தோன்றிய தலமி தாமென் றுளம
கீழ் துறைந லுற்றார். (ங)

மலர்மிசை வைகும் வேதா வரவிடு நேமி சென்றும், கிணிகப கார ணத்தா விசையுமல் வனத்திற் கேந்து, நலமிகு நாம நீடு நைமிசா ரணிய மாகு, நிலவதின் முனிவோர் மெய்ம்மை நெறிதரு தவங்கள் செய்தார். (சு)

பலவொடு கோங்கு வன்னி பாதிரி செருந்தி பூக, நிலவுமல் வினைவான் முல்லை நெடியமா வ சோகு புன்னை, நலமுறு கதவி தெங்கு நறைமலர்ச் சென்ப கங்கார், குலவுமா லூரம் வேங்கை கொன்றையல் வனங்க னெங்கும். (ரு)

நிலவுநீற் றெனியான் மன்றை நிகரிப்பூ மணத்தி னுலை, குலமறை முழங்கா லோங்குங் கொண்டன்மீ லூர் தலாலே, நலனருள் சிவனை மாலை நான்முதன் றன்னை வாணோர், தலைவனை நிகரு மன்ன தனிமெழிற் றான மாதோ. (சு)

பொருட்கண்மா தவர்கண் முன்னர்ப் புயங்கா சிதன்சென் னேங்கு, மிசைன்மா மணியாற் றிப மேந்திடுங் கணிக கோடு, மருகிடு கனிகாய் மூலம் வழங்கிடு மனைவக னன்றிச், சருகுமொன் கனியுங் காயுந் தருக்கரு முருவு மன்னோ. (எ)

கவிநிலத்துறை.

மடங்க லுஞ்சிறு கிழிங்கட மாறுமங் கினிதே, கிடங்க ளந்துந் தருந்திடு மிளங்குதே கமழும், பட

நைமிசாரணிபச் சருக்கம். ௩

ங்கொணாமு மெதொதிர்நாடிமும் பரிந்து, கொடு
ங்க தப்புலி யுழைகுடித் திடமுலை கொடுக்கும். (1)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவீருத்தம்.

அன்னதின் யாக சாலை யறைதரு பாக சாலை
நன்னிலை யோக சாலை நான்மறை யோனா சாலை
மன்னுமா மகத்தின் சாலை வளந்தரு புராண சாலை
பன்னநீள் சாலை யின்னம் பற்பல கோடி யாமால்.

நஞ்சமின் முனிவர் கூறுஞ் சதுமறை யொலியு
மேலா, மஞ்செழுத் துருவா மீச னாகம வொலியுங்
காள, நஞ்சனி மிடற்றி னானை நலம்பெற வருச்
சித் தேந்தும், விஞ்சிய வொலியுங் கூடி வேலைவா
யொலியின் மேலாம். (2)

தவந்தினின் மிகுந்த கர்க்கர் ததீசிபா ர்த்து வாசர்
பவந்தனை வெறுத்த சோமர் பண்புறு வாலகில்லர்
நவந்திரி சடிசு மந்து கர்க்களி பாவ நாசர்
சிவந்தினிற் காநல் வைத்த சிகாசடி வாம தேவர்.

தெருநறு வற்குர் தாம சித்தாகண் னுவர்மார்க்
கண்ட, ருருவியற் சுமதி சித்த ரன்புறு சுதபான்
டன, ருருவனர் சம்பு பத்த ருய்ச்தா நந்த ராதித்,
திருமறை முனிவர் கூடிச் செழுமக மொன்று
செய்தார். (3)

கலிநிலத்துறை.

அந்த வேள்வியின் முடிவினி லருந்தவச் சூதார்
சந்த நிடுவெண் ணீறுதன் மேனியிற் றயங்கப்
பந்த நீக்கிடுங் கண்டிகை பகருரங் காது
கந்த ரங்கரஞ் சிரங்கவின் றனர்நனி வந்தார். ()

வந்த சூதனாக் கண்டுமா தவரொலா மகிழ்ந்து
முத்து சென்றெதிர் வணங்கின ரினியசொன் மொ
சந்த நீன்மணி யாதன முநவீனர்தாமு [ழிந்து
மிந்து சூழுநிற் திரளென வருகினி லிருந்தார். ()

இருந்த மாதவர் சூதரை நோக்கியாக் கினிது,
திருத்து சூர்ப்படைச் செய்வையான் சேவடி மலர்
கன், பொருத்து நெஞ்சரச் சூதமா முனிவரே
புகலு, மருந்த வந்தநனிச் சூன்றமே யெனப்புதழ்ந்
ததன்பின். (௧௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

தன்னிடை யடைந்தோர் செய்திடு பாவந் தனை
த்தொலைந் திடும்பரி சளநாய், மன்னிய தருமந்
தவஞ்சிந் தியற்றின் மற்றதை மிகவளர்ப் பது
வாய்ச், சென்னியிற் பிறையோ னருவினை யெளி
திற் சேர்ந்திடுந் தகையராய்ப் புவிசிற்ப், பன்னிடு
மினிய தலமெது வதனைப் பகர்த்திட வேண்டுமென்
அரைத்தார். (௧௬)

ஆங்கது வுணர்ந்தரு நமா முனிவ ரந்தணர் நீவி
ரிப் பொழுது, தாங்கருங் காதல் கொடுவினா வுற்ற
தலமுள தன்னதின் பெருமை, யோங்கன லுர்தி
யனந்தன்மற் றிவர்க்கு முரைப்பதற் கெளியதன்
றாகு, மீங்கிவற் றினில்யான் பராசரன் புதல்வ
னிடைச்சிறி துணர்ந்தன னெனவே. (௮௭)

உரமிகு மணவைப் பரனையும் வெண்ணீற் றுமை
யவ டன்னையும் நீனைந்து, பாவச மாகிப் பணிந்தக
மகிழ்ந்து பண்புறு முனிவரை நோக்கித், திரமுறு
புராண மொன்பதற் றிரண்டிற் செஞ்சடை யவர்
க்குமுன் றேழா, மாவணை யவர்க்கு நான்கிரண்
டயனுக் கங்கியா தித்தர்க்கொவ் வொன்றால். ()

மன்னிய சைவம் பவுடிக மிவிங்க மார்க்கண்டம்
வாமனங் காந்தம், தன்னிக ரில்லா வராகமே மச்
சந் தகைமைசா லெழிற்பிர மாண்டம், பன்னிடுங்
கூர்ம மிவைசிவ புராணம் பண்புறு நாரதம் விண்டு,
வன்னிலை யருங்கா ருடத்துடன் பாக வதமிவை
மாதவன் புராணம். (௮௯)

வேதநான் முகத்தேநான் றனிக்கதை பதுமம்
வியனுறு பிரமமே யாகு, *மாதபன் காதை பிரம
கை வந்தத ட்மனலியின் காதையாக்கி நேய, மேதகு

* ஆதபன் என்றது சூரியனே.

† அனலி பென்றது அக்கினியை.

மீவற்றிற் சிவபுரா ணத்துண் மேவிய வ்யாபீர மா
ண்டந், கோதணி மருவுங் கேத்திர கண்டத் துரை
த்திடு மந்தகர்க் கதைதான். (உய)

அக்கதை தலம்பஞ் சாக்கர தீர்த்த மணிதரு
முயர்சிவ லோக, மிக்கசீ ரட்ட தீர்த்த மொண்
குமார பூசனை மேவுமாந் தாதா, திக்குறு கீர்த்திக்
காகமா முனிவர் திகழ்கங்கா கூடமெய் யருளைத்,
தக்கவா நன்பர்க் கருள்புரி ஞான சம்பந்த சருக்க
மோன் றென்பான். (உக)

கவிநிலத்துறை.

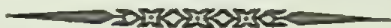
அனைய காதையி னத்தலத் தியலுறு மகிமை
தனைபு னாத்திடு வேனது தன்னைநீர் கேண்மி
னெனவு னாத்தன ரிருந்தவ ரிருந்தவ ரெல்லா
மினிதி னுய்த்தன மென்றனர் சூகந்தா மிசைப்பார்.

தையிசாரணியச் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௨.

இரண்டாவது தலமகிமைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நவமலர்மந் தாரமழை பொழிந்திமையோர் மகி
ழ்வினொடு நாளும் போற்றச், சிவன்மகிழ்வி னொ
டுமினிது வளர்தெய்வத் தலங்கள் பல செறிந்து
மன்னுந், தவமினிய மகம்பரிவிற் புரிதரும தான
ங்க டழைத்து நீடு, புனிமடந்தை நுதலினிடு தில
தமென விளங்குமெழிற் பொன்னி நாட்டின். (க)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இசைத்திடு சடாயு வலிகொள்சம் பாதி யெனு
மிவர் போற்றிடு வேளுர்த், திசைக்கெதிர் வடகீ
ழ்த் திசையினிற் றில்லைச் செழும்பதிக் குரிய
தென் கீழ்பான், மிசைப்பிறழ் சோலை மயேந்திரப்
பள்ளி வியன்பதிக் கடுத்ததென் மேல்பா, லிசைத்
திடுந் தனிச்சீர்த் * திருமுல்லை வாயிற் கணிவட
மேற்றிசை யவ்வூர். (2)

பூவுலகற் சிவலோகந் திருநல்லூர் மணவைமு
த்தி புரமென் றந், மாவுரமா லுடனயனிந் தான்

* திருமுல்லைவாயில் என்றது சோனாட்டில் காவிரி
வடகரையிலுள்ள திருப்பதியினை.

முகல்வா னவந்தானும் வணங்கிப் போற்ற, சேவு
றுவெல் கொடிப்பரம னினிதுறையு மத்தத்தின்
நிருப்பே ராகு, மேவுமிந்தப் பேரதற்கு வந்தகா
ரணம்து விளம்பு வேனல். (கூ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

தாதனவு மலரிதழிச் சடையவனைப் பணிவதற்
குப், போதனுந்தா மோதானும் புரந்தரனு மூர்
திகளு, மாதரொடுந் தேவரொடு மகிழ்ந்து தினம்
பொருந்துதலால், பேதமில்வ் ளுரவர்கள் பெரும்ப
தியென் னலுமாகும். (சு)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

ஆதிமொடு மந்தமிலாச் சோதி யாங்கே யனாதி
யாய்ச் சிவவேங்க வடி வமாகிப், பாதிமதி துதல்வே
ற்கட் பவளச் செவ்வாய்ப் பணிமொழிச்சிற் றிடை
யுமையா ளிடத்தி னோங்க, வேதனொடு மான்முத
லாம் விண்ணுனோரும் விளம்புபிற வுபர்த்தொ
கையும் பணிந்து போற்றக், காதலுட னவரவர்க
னினிந், நெவல்லங் கருணையுட னளித்தினிது நா
ளும் வைகும். (ரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

வாமுறு கைலை காசிகா ளத்தி வளர்* திருச் சயி
லி டருணை, யாதன சயிலந் தில்லைமா நகர மாணை

* திருச்சயிலம் என்றது ஸ்ரீபர்ப்பத மென்பதனை.

க்கா திருமுது குன்றஞ், சிரபுரங் குடந்தை திரு
விடை மருது திகமுமா யூர்மவெண் காடு, பிரம
மா புரம்வே ஞ்ஞரினுஞ் சிறந்த பெரும்பதி யாகு
மப் பதியே. (சு)

சிறப்புறு தில்லை யா தியார் தலங்க டெர்சன மா
தியோவ் வொன்றா, ஹத்தனி முத்தி யுகங்
மனைய வுயர்சிவ லோகத்தி னிடைபே, பிறக்கினு
மதனைக் காண்கினு மதன்றன் பேரினை யுணர்கினு
மதனி, லிறக்கினு முத்தி யளித்தடுந் திறத்தா லெ
வற்றினு முயர்ந்ததே யாகும். (எ)

இனிதருந் ணல்லூர்ப் பெருமண மெனவே யிங்
வுல கிசைக்குமப் பதிவாழ், மனிதர்க ளெவரும்
வானவர் கணங்கள் மணலெலா முயர்சிவ லிங்கம்,
பனிமலர்த் தருக்கள் யாவையும் விசும்பின் பாந
வம் புனலெலா மோங்கு, புனிதமாங் கங்கை யெ
னத்தரு மிறையோன் பொன்னடி பதித்தருஞ்
சுகத்திர். (அ).

அறசர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவ்ருத்தம்.

புரந்தரன் சிறையை முன்னர்ப் பொருத்தனி
வயிரவாளி, னரிந்தவண் வருத னோக்கி யடைக்கல
மென்ன வவ்வூர்த், திருந்தரு ளீசன்றன்பாற் செ

* பிரமபுர மென்றது சீகாழியை.

10 ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

அந்நெழில் வனாய் நேக, மிருந்திட லெனவி ளங்
கு மெண்ணின்மா ளிகையின் பந்தி. (கூ)

மாமகிழ் மனைக டோறு மலிதுகிற் கொடிகள்
விண்ணிற், சோமனீள் களங்க நீவுந் தூமணி விதி
மாவுங், காமர்சே யிரதம் பாய்மா கடகளி னோங்கி
நாவாய், நாமமார் தினைசு முக்க ணண்ணின்மா
ளிகையின் பந்தி. (ஐ)

கழைக்கதிந் திகோர் மேதி கடைநெடு வாயி
னின்னு, பொழியுந் திவமு மாதர் புலவியிற் பறி
ந் தவிக, மிழைகளுஞ் சிறார்கள் சிற்றி லிழைந்
திடு மணியும் வாணோர், விழைவொடு சொரியும்
போதும் விதியிற் குப்பை யாமால். (ஐக)

செய்தொடும் பனில நல்குஞ் செறிகதிர் முத்த
முஞ்சிர், மெய்தரு மதியின் காந்த வியன்மனை தோ
டும் விந்வே, னெய்கனை யதனால் வாடு மினைஞ
னா யிறுகப் புல்லி, மொய்குழன் மகளிர் நல்கு
முத்தமு மிகுதி யாமால். (ஐஉ)

விண்பயில் மதிய நோக்கி விமலனை நோக்குமன்
பர், கன்பொழிந் திடுவ தென்னக் கவின்கெய்மே
னின்மா டத்தி, லெண்பயி லின்று காந்த மெனுஞ்
சில சொரியுந் தூய, தன்புனல் பாய்ந்து காவிறு
ந் துண்டோ வளர்க்கு மாடோ. (ஐங)

தலமகிமைச் சரூக்கம். யக

விரிந்திடு கமலத் தேனு மென்பொழிற் கணியி
னின்னு, சொரிந்திடு நறவு மாலைத் தொடக்குறு
கரும்பின் சாறும், பரிந்துமே திகள்பொ ழிந்த
பாலுமொன் றுகச் சேல்க, டிருந்திடு கழனி தோ
றுஞ் செந்நெலை வளர்க்கு மாலோ. (யச)

வனப்புறு தளிர்மென் மாலை வடுப்படு வனந்
கண்ணிர், தனைச்சொரிந் திடுவ காவே தளர்வன
மடந்தை மாதர், தனிக்கொடி யிடையே ந்டு தாழ்
வன வந்த லார்வண், டினக்கருங் கூந்த லேமற்
றெதிர்பிறழ்ந் திடுவ கண்ணோ. (யரு)

தையலார் கொங்கை தன்னைத் தாழையி னிள
நிர் காட்டு, மெய்யது நிறத்தைச் சூதம் விரிந்திடு
தளிர்கள் காட்டுங், கையனைக் கமலங் காட்டுங்
களத்தனைக் கமுகங் காட்டு, மையுலாம் விழிக
னைக்கு வளையினங் காட்டு மாலோ. (யக)

மனைதொறு மிட்டு கின்ற மணமுர சொலியங்
கொன்றை, புனைபரன் கோயி லன்பர் போற்றிய
முழக்குஞ் சோலை, நனைமல ரிசைவண் டார்க்கு
நாதமுங் கடவி னோசை, தனையொரு புறத்தே
வைத்துந் தனக்குமே லாகி யோங்கும். (யஎ)

கவிவிருத்தம்.

புனிதனடி.க் கன்புடைய புண்ணியமா தவந்
னர்கள், வனைமலர்க்கற் பங்கீழல் வானவரு மிமை

௨௨ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

யோசா, உணையதனிப் பேருரை யனவாத நோக்கி
 வோ, னெனிலதன்றன் வனப்பினேவே நெடுக்தி
 உட்ப வேண்டிடுமே. (௨௮)

அழசர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

அந்நவொன் மணவை தன்னி லந்தணர்க் கினி
 தி னீத்துஞ், சந்தநீர் படிந்து மீசன் றனையருச்
 ச்னாகன் செய்து, முந்தையா கமபு ராண முது
 மறை யுணர்ந்து மன்பிற், சிந்தையஞ் செழுத்தி
 உப்துஞ் சிலர்க்குறு பொழுது போமால். ()

வயலுறு வளமை பார்த்து மலர்ப்பொழிற் பொ
 லை பார்த்துங், கயல்விழிப் பூங்கொம் பன்ன
 சன்னிய ராடல் பார்த்தும், பயிலுறு பாடல் கேட்
 டும் பரிவொடு நீதி யாய்த்து, நயலுறு சிலர்க்கு
 நானு நன்னிய பொழுது போமால். (௨௯)

அழசர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

தான்முதன் காழி வளம்பதி யுதனி னண்ணி
 யிற் றிருத்திதெங் காலை, மான்மழு வெழிந்தைந்
 தானுவை யனைய மாநக ரனைந்துமுன் வணங்கி,
 நேன்மரு மலரா ளருச்சனை புரிந்து திறனுறு வரம்
 பா வேற்று, வான்மலி சோலைக் காழிமா நகர்க்கு
 மன்னிய வழிக்கொளும் போதில். (௩௦)

அந்தமா நகரச் சிறப்புமென் சோலை யணியு
 ின் வானுறு வளனும், சந்தாமர் தீர்த்தப் பெரு

தலமகிமைச் சரூக்கம். ௮௩

மையு மிறையோன் சந்நிதி மகிமையு நோக்கி,
யிந்தலூர் நல்லூர் றெனத்தன தருகே யிசைத்தவா
னவருட னிசைத்தான், வந்தகா ரணமிங் கின்
னதா லதற்கு மருவுநல் லுரொனு நாமம். (௨௨)

முன்னுறு பிறவி தோறுநல் விரத முடித்துமெ
ய்த் தவம்பல குயிற்றிப், பன்னுறு தான மனந்ரு
மந் தணர்க்குப் பலபல வுதவினோர்க் கன்றி, நன்
னுதன் மகளிர் பின்னடந் தனங்க ணடைபயி லெ
ழிற்றிரு நல்லூர், தன்னைவந் தடைந்தங் கொரு
நொடிப் போது தரித்திடற் கிசைந்திடா தன்றே.

அன்னிய தலத்திற் சாந்திரா யணநோன் பாற்
றிய பேருடன் கங்கை, நன்னதி யாதி தீர்த்தமு
னடைந்து நலம்பெற முழ்கிய பேறு, மன்னிய
பரிமா மகத்துறு பேறும் வளர்பொழில் சூழ்ந்திடு
நல்லூர், தன்னைவந் தடைந்தோர் கண்டவர் நினைந்
தோர் தாம்பெறு பேறெனத் தகுமால். (௨௪)

அந்தமா நகரந் தனில்வழிச் செல்லு மாற்றி
னால் வாணிபத் திறத்தாற், சந்தமார் புளக வன
முலைக் கொடியார் தமைப்புணர் காதலா லேனு,
மெந்தநீர் மையினார் தொழில்களா லேனு மிசை
த்தொரு நாழிகை யேனும், வந்துநன் கிருப்போ
ரதிற்குடி யிருப்போர் வளம்பெறு முத்தர்க ளா
வார். (௨௫)

யிச ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

நாமனா மலர்மே லாமைதன் படுக்கச் சார்ந்தி
சைவண்டோ ராட்டும், காமர்கொள் வாவி சூழு
மர் தலத்திற் காத்தெழ் புரிமகந். தவங்கள், பூமலி
மேணிப் பன்றனக் குதவும் பொருள்களோன்
தன்நம தாகு, மாமறை யவர்க்குக் கொடுத்திடு
நான மன்னியென் கோடியாய் வளரும். (உ௬)

உயர்மனிக் கனக கோபுரச் சிகரந் துற்றிடு
தகிற்கொடி யினங்கள், புயலினி னுடலைக் கிழிந்த
தின் மறைமேற் பொழிநரச் செய்திடு நல்லூர்,
விபரூ மகிமை யறிந்தவர் தங்கள் விளங்கிடு
தருமா னங்க, வயனக ரடைந்து செய்திடச்
செறின மகத்தினிற் குறித்திடா ரம்ம. (உ௭)

கிஞ்சகச் செவ்வாய்ப் பசுங்களி யினங்கள் கிளை
தரு மறைதனா கமங்கள், கிஞ்சபூங் கானிற் பூவை
கட் கினிது விளம்புமந் தலத்தனில் வாழுஞ், செ
ஞ்சடைப் பரமன் தனையொரு பொழுது தெரிச
னஞ் செய்திடி னன்னோர், பஞ்சபா தகத்த ராயினு
மதனைப் பறிகொடுத் தரனடி யடைவார். (உ௮)

இளமுலை மகனிர் தண்ணிலா முற்றந் திருந்தெ
நிற் தனெந் துகத்தநத், தளவவர்ப் பொழில்வாழ்

தலமகிமைச் சருக்கம். ௨௫

கவியினம் பிடித்துத் ததையுறு கனியெனக் கறிக்
கும், வளனுறு நல்லூர்ப் பரசிவன் றன்னை வண
ங்கிமெய்த் தோத்திரம் செய்வோர், களமலி கள
த்த னருளினி லோங்கு கைலைமால் வளையினி
லிருப்பார். (௨௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

சீதநன் மதியஞ் சூடும் சிவன்றிரு மணவை த
ன்னிற், போதன வூர்தி யென்னப் புகன்றிட்டோ
ரந்த னுளர், கோதன மளித்து னோர்க ளதனவி
ழொன்றி னுக்கு, மாதன நாடு தன்னின் வாழ்வார்
கள் கோடி காலம். (௩௦)

படிபுகழ் மணவை தன்னிற் பரிவினந் தணர்கட்
கிச, னடியவ ராயி னோர்கட் கணிமடஞ் சமைத்து
னோர்கள், மடமுறு துகிலொன் றிற்கு மதிமுசு
மயுந் மாகத், தடமுறு சிவலோ கத்திற் சார்ந்தினி
திருப்பர் மாதோ. (௩௧)

சோலைசூழ் மணவை தன்னிற் சோதியெம் பெ
ருமான் கோயின், மேலுயர் கோபு ரத்தின் விளங்
கிய திபங் கண்டோர், மாலய னாதி யாய வானவர்
கணங்கள் போற்றுங், கோலமார் கைலை தன்னிற்
சூடியிருந் திடுவ றென்றும். (௩௨)

மகி ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

பன்னாண் சோலை நல்லூர்ச் சிவலோகம் பணி
ய வேண்டு, மென்னதன் கொருவ னெண்ணி யே
முடி நடத்து மீரின், மன்னுநற் கங்கை யாடி வந்
தவ ருவ னென்னி, லன்னதன் மகிமை யெம்மா
னெத்தலாந் தகைமைத் தாமோ. (௩௩)

எழுதிக்கழிகெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

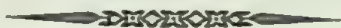
பங்கயமலனாக் கரும்பினே யுழக்கிப் பசங்கதிர்ச்
செந்நெலைக் கறித்துச், செங்கண்மே திகள்பால்
சொரித்திட வானைச் செறிதரு வானைக் ளருந்தும்,
துங்கதிர்ப் பழனஞ் சூழ்ந்திடு மனைவந் தொரு
வன னுணர்ந்தவா னுரைத்தே,மங்கள முறுபஞ் சா
கைய திர்த்த மகிமைகூ றுவனினிக் கேண்மின். ()

தலமகிமைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக நிருவிருத்தம் - எசு.

மூன்றாவது தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம்.

அறசர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

சாற்றுமத் தலத்தி னிற்பஞ் சாக்கர தீர்த்த மெ
ன்னப், போற்றிடு தீர்த்த மொன்று புகன்றிடு மஞ்
செழுத்தும், வேற்றடங் கரிய கண்ணி ளிளங்
கொரு புறத்தி னாதி, நீற்றணி திகழு மேனி நிம
லன்றன் வடிவ மாகும். (க)

புனிதவஞ் செழுத்தி னுண்மைப் பொருளுணர்
மேன்மை யோர்க, மினிதரு பிறவி நீங்கச் சோதி
தன் பதக்கைச் சேர்வர், மனவுணர் வினுக்கு மெ
ட்டாச் சிவானந்த மயம தாகும், மினியவஞ் செழு
த்து மீச விணையடிச் கன்பு வைத்தீர். (உ)

மன்னிய மறைநீ டங்கம் வளர்ந்திடு சிவாக ம
ங்க, மன்னிய கலைகள் யாவுஞ் சொல்வதஞ் செழு
த்தே யாகு, மின்னவஞ் செழுத்தை நானு மிதழு
றச் செவித்து னோர்கள், பன்னுமெக் குலத்த னோ
னும் பரனடி நீழல் சேர்வார். (ங)

நிலவுமஞ் செழுத்தை யன்பாய் நெஞ்சினி லிரு
த்து வோனைக், கலையிளந் திங்கள் கங்கை கடுக்கை
வா ளரவு குடுந், தலைவனென் றுன்னல் வேண்

102 ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

ஞ் சாற்றுவிய் வாறுன் னுதிவ், வுலகினில் மனித
 டென்ன வுன்னில்வெம் பவங்க ளெய்தும். (ச)

பானது படிவ மாகப் பகருமஞ் சேழுத்தை நெ
 ள்சிற, கருகிறன் குணர்ந்தோர் தம்மைக் கருத்தி
 டைக் குறித்து னோருந், திருகுவெம் பவங்க டர்
 வர் திங்கவர்க் கிபற்றி னோர்க, ளருநர கடைந்து
 வாழ்வ ரறைதரு கற்ப காலம். (ரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

செந்தனை மயங்கு மாசைமங் கடற்குச் செறிதரு
 * பரிமுகத் தியா, முந்துறு மினைப வஞ்செழுந்
 தினையு முறைமையி னன்புற வோதி, யிந்துசே
 காது ினிதமர் துறையு மிலங்குபொற் கோயி
 லைச் சூழ்த்து, வந்திடு மினிய வொருவலங் கோடி
 வலந்தரு பலன்றனை யனிக்கும். (சு)

ஓதிடுமறையி னுபகிட தந்தி னோங்குமுட்
 பொருளதா யிலங்கு, மாதியு நடுவு மந்தமு மாகி
 யமர்ந்தினி துறையுமஞ் சேழுத்தின், வேதனும்
 கரிய மாலுமோ னெழுத்தின் விரிபொரு ளறிவுறு
 டென்னிற், பூதலந் தன்னி லெவரநன் மகிமை
 புலப்பட விரித்துடைத் திடுவார். (எ)

* பரிமுகத்தி மென்பது வடவாழகங்கினியை வட
 வைகுதினை.

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம். ௮௬

இன்பவீட் டினுக்கு மருவிடுந் துணையா மினைய
வஞ் செழுத்தினை மனத்து, ளன்பொடு நினைப்
போர் தமக்குவேண் டியதங் களித்துளோ ரவர்
தமைக் கண்டோர், மன்பயி லவர்த நீழலிற் பட்
டோர் மற்றிவர் தாங்களுநீடு, துன்புறு பிறவிக்
கடலினை நீந்திச் சுகந்தரு முத்தியை யடைவார். ()

அன்னவஞ் செழுத்தாத் தன்னையிங் கெவரு மறி
வதற் கரியதா நுதன்மேல், வன்னிநேந் திரத்
தன் புவிதனி லோங்கு வளர்சிவ லோகநா யகன்
றான், றன்னரு ளதனா லாதிகா லத்திற் றனதெ
ழிற் செங்கையி னிடத்து, மன்னிய குலப் படை
யினைத் தன்முன் மண்ணிடை நாட்டின னெடு
த்தான். (கூ)

அத்தலை யிலகு மொருபெரு வாவி யாயிடைக்
கண்டதற் கிரத்தின், வைந்திடு தெய்வ நதிப்
புன லதனை மகிழ்வொடு நிறைத்துமற் றதனிற்,
றத்துவங் கடந்து விளங்குமஞ் செழுத்தைத் தா
பனஞ் செய்தன னநனி, லெத்திறத் தவரு மூழ்
கியும் பரிசிந் தனிதுநோக் கியுநெடி துய்ய. (ஐ)

உத்தம குரவன் றனையடைந் தவன்பா லோது
மஞ் செழுத்துணர்ந் தவருஞ், சுத்தமார் விதியி
னுச்சரிந் ததனாற் றாயரா வதற்கெளி தன்றெ
ன், றத்தனோர் வாவி யமைத்தன னெளிதா யத

உய ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

னையன் றமைத்துவைத் ததனா, வித்தலத் தது
பஞ் சாக்கா தீர்த்த மெனுந்திருநாமமெய்தியதால்.

நஞ்சனி மிடற்றோ னடியனா யிகழ்ந்தோர் நடு
நிலை பிழைத்தெந் தீயோர், தஞ்சமி லெளியர்க்
கிடரிழைத் தீடுவோர் தந்தைதாய் பசித்திடவுண்
டோர், வெஞ்சுட றொரியா னூட்டுவஞ் சுகத்தோர்
மேதகு கற்பிலாக் கொடிய, பஞ்சபா தகத்த ரோனு
மத் தீர்த்தம் படிந்தென் முந்தரா குவரால். (யஉ)

அரசுச்சுழிகேடிவடி யாசிரியவீருத்தம்.

ஒதிமெத் தீர்த்தநேர் தெரிசித்தோர் பரிசித்தோ
ருவந்து சென்னி, மிகினொரு நிவலைபுறத் தெளித்
தீடுவோர் பருகினோர் மேவு மின்னோர், நிதில்கு
மொருகோடி பவந்தோலைப் பரதன்கனாமேற் சிரா
ர்த்தஞ் செய்ந், போதிவாறு பதினாறன் டது
செய்த பலன்பிதுர்க்கள் பொருத்து வாரால். ()

இன்னலறு துலாத்தோடு கார்த்திகைமா சிவை
காசி மெனுய தந்தி, லன்னதெந் தீர்த்தமுவந்
தாடினோர் பவங்களைவா மகந்திப் பின்னும், பன்
னிமெக்கினிட்டோம மொருபதினா யிரமிழைத்த
பயனைச் சேர்வர், மன்னுபுகழ் வைகாசி விசாகம
தின் முழ்கிலரன் வடிவ மாவார். (யசு)

முத்துமத் தீர்த்தமுவந் தாடியதி னொருகுட
நீர் முகந்து சென்றங், கந்தநெடுங் கனகவனாச்

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம். உக

சிலைபவன்றன் மணிமுடிம் தாட்டி னோர்கள், பந்த
முறு பவந்தொலைத்துப் பரிமகமா யிரமிழைத்த
பயனைச் சேர்வர், சந்தமுறு பொருள்கொடுத்தாட்
வெத்தோரு மனைபபலன் றன்னைச் சேர்வர். (யடு)

வெம்மையுறு பவந்தொலைத்து மேலையின்வி
டருள்வதன்ற் லிளம்பு கின்ற, லிம்மையினுஞ் சல
ரோகம் வயிற்றுநோய்க் குட்டனோ யெல்லாந் தீர்
க்கும், செம்மையுறு மனமுதவுந் கவமருளு ஞான
மொடு செல்வ நஞ்சும், கொம்மைவன முலைப்
பாக னமைத்தபஞ்சாக் கரதீர்த்த குணத்தான்
மன்னோ. (யகூ)

நிலவனையவானிதனி லன்பினொடு பணிந்துதிரு
நிறு பூசி, யிலகையிடுமக்கமணி வடம்புனைந்தன் னந
ன்கனாமே லினிது வைகிக், குலவுபுக முஞ்செழு
த்தும் பிரணவத்தி னுடனுவந்து கூற லுற்றோர்,
உல்கனிடைப் பெரும்பயனை யிவ்வளவென் றெ
வர்முழுது முனைக்க லாவார். (யௌ)

நேசமொடு புகலனைய தீர்த்தநெடுங் ககாமீது
நிருத்தன் றன்னைப், பூசனையோர் பொழுதவனுந்
குரியநறும் போதுகொடு புரிசுவாரோ, லாசில்பெ
ரும் புகழ்தாங்குங் காசிமுதற் பதிகனினி லன்
பிற் சென்று, வாசமுற்று நெடுங்காலம் பூசித்த
பலினிது மருவு வாராள். (யஅ)

உஉ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

கருதுமத் தீர்த்தந் தனிலணைந் தாடிக் கநிய
டைந் தவர்கள்யா னென்னி, லரவுடன் கடுக்கை
புனைந்திடு வேணி யண்ணலம் புயமலர்த் தாளின்,
மருவுமன் புடைய முனிவர்கா ளவர்கள் வரம்பில
ராயினு மெடுத்திங், கொருகதை வேதம் வகுந்
தவ னருளா னுணர்த்திடு வேனது கேண்மின். ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

அன்னது பொன்னி நாட்டி னுதப நகரந் தன்
னின், மன்னிடு மந்த னுளன் மரபினி லவந ரித்
தோன், முன்னுவே தாந்த னென்ன மொழிந்திடு
மொருவ னன்னான், கன்னலஞ் சிலையி னுன்றன்
கணையினுக் கிலக்க மாளுன். (உய)

பூசா மகனி ராதி புலையர்தம் மகனி ரீரூம், வாச
மென் கூர்தல் வேற்கண் மதிமுந் மாத ரார்பா, லா
சையுற் றன்பு செய்து மறைந்திடு வடையி னைத்
தந், தேசறு பொருள்க ளின்றுஞ் சேர்ந்துந் தின்ப
மார்வன். (உக)

நந்தைதாய் முதலி னோர்கள் சாற்றிய மாற்றங்
கோன், சுந்தவெங் கருத்தன் றன்னுற் றனிந்த
னர் தெய்யி னாதி, வந்திடு வோரை யாங்கு வதை
த்துறு பொருள்கைக் கொள்வான், மந்திர மனைத்
தும் விட்டான் மந்திர மருந்தல் செய்வான். (உஉ)

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம். ௨௩

விஞ்சிய கிளைஞ ரானோர் விளம்புமித் திறமோ
ர்ந் தன்ன, வஞ்சகன் றனைமுன் வந்து வளைத்த
னர்க் கிவர்க ளோங்கு, வெஞ்சினங் காட்டி யன்
னார் விட்டிட வோடி ன்ன்ற, நெஞ்சினி லச்ச
முற்று நிகழும்ந் நகரை விட்டான். (௨௩)

பார்வள ஞர்க டோறும் படர்ந்தன னேகி யாங்
கும், வாரிளங் கொங்கை வேற்கண் மாதரை நாடி
நண்ணு, மார்வநெஞ் சகத்தி னோடு மனைந்தினி
திற்ப முற்றும், பேருறு காம மென்னும் பெருங்
கட லமுந்தி னானால். (௨௪)

மற்றொரு மடந்தை மாரன் மணிமுடி யன்ன
கொங்கை, விற்பிணி துதல்வேற் கண்ணுள் மீனவ
னுட்டி லுள்ளாள், பொற்றொடிக் கணிகை மாநிற
பொருந்திய போகம் விற்பாள், பற்றிய தமர்கட்
கஞ்சிப் பகருமூர் தொறுந்தி ரிந்தாள். (௨௫)

அன்னவ டனைமுன் கண்டாங் கவளுடன் கூடி
னான்பின், தன்னிலுங் கொடிய தூர்த்தர் சிலர்சில
நைய லார்க, மென்னிட வவர்களோடு சூழ்ந்துதங்
கிளைஞ ரானோர், பன்னிடு வசைகட் கஞ்சிப் பதி
தொறுந் திரிதல் கண்டான். (௨௬)

மற்றவர் தங்க ளோடு மருவின நெவரு மோ
ர்பா, லுற்றன ரளவ ளாவி யுகந்துபின் கழைமீ
தாடுஞ், சிற்றிடை யார்க டம்மைச் சேர்ந்தன

௨௪ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

ரோருங்கெல் லோரும், பற்றியே மகிழ்ச்சி யோடும்
பாடின ராடி னார்கள. (௨௪)

சந்தத மீனைய வாறு தரணியிற் திரியு நாளின்,
முந்தைநல் வினையா னென்று முபன்றிருந் ததனா
லோங்கு, மிந்திரை மகிழு நல்லா னொழிற்பெரு
மணத்த னேனோ, வந்தன னொருநாள் வெம்மை
மருமிய கோடை தன்னில். (௨௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

பூமலி யுயர்பஞ் சாக்கர தீர்த்தம் புகுந்தினி தா
டினா னெதிரோ, தேமலர்க் கடுக்கை யணிசிவ லோ
கத் திபாகரா யணையுங் கண்டான், காமந்தி டனைய
பதியினி லந்தாட் கங்குலா மிருந்தன ரதன்பின்,
ஐமவார் கலிகு முலகிலெங் கெங்கு நண்ணினர்
முன்னையிற் திரிந்தார் (௨௬)

முத்துவே தாந்த னென்றிடு மறையோன் மூர்
பின்ன மெய்திமற் றிறந்தான், வெந்திறற் கால னா
னாவ ரவண விளம்பியே நரகினி எழுத்தந், கந்தக
ஆலகிற் கொடுரொலங் காலை யணிதரு கைலைபங்
கிரிவா, ழிந்துசே கானார் குறிப்புணர் நந்தி யேவ
லாற் சென்றனர் கணத்தோர் (௨௭)

சென்றிடு வலிய சிவகணத் தோர்கள் செறிதரு
கடற்றவன் தாதர், துன்றிடு பாசம் பிடித்திடு கர
ங்கள் சொந்திடச் சினங்கொடு நெடிய, வென்றி

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம். ௨௫

வேன் மழுவா னெறிந்தன. ரவர்கள் மிகவும் மெய்
யுள நடுக்குற்று, நின்றன ரவர்கடமையெதிர் நோ
க்கி நிலவிடு கணந் தவ ருணாப்பார். (௬௧)

காலனா லணைந்த தூதனோ யிலன்முன் காசிவி
புதழ்ந்திடு நல்லூர்ப், பாலுறு முயர்பந் சாக்கர
நிர்ந்தம் படிந்தன னாகலின் மீது, கோலிடம் பவ
ங்க ளனுகிட நாகிற் குறுகிடா னெனவுணாந் தவ
னை, யேலுறு தெய்வ மடந்தையர் போற்ற வெஸ்
லொளி விமானம் தேற்றி. (௬௨)

பொங்கிய மகிழ்ச்சி யுடன்கொடு சென்று புனி
தமார் கயிலையங் கிரியிற், பங்கயன் முநலேர்ப்பணி
யயிற் றிருந்த பாசிவன் றிருமுனம் விடுத்தார்,
அங்கவ னிறையோன் மலரடி யிறைஞ்சி யகமகி
ழ்த் தேத்தின னின்னான், கங்கைவே னிரிபன்மற்
றவன்றனை நோக்கிக் கருணைகூர்ந் தினிதுணாந்
திடுவான். (௬௩)

மருமலர்ப் பொழில்சூழ்த் தோங்குநல் னாரின்
பருவுபஞ் சாக்கர தீர்த்தந், நோருகின முழுகி யா
ங்கநன் கணாமேலுணைந்திடு நம்மையு மொருகாந்,
தெரிசனஞ் செய்து படர்ந்தனை யதனாந் சிறப்புறு
சனாநிப னாகி, யநுமறை புழுங் கயிலையா மிதனு
ளமர்ந்திருந் திடிகென வுணாந்தான். (௬௪)

இறைவனாங் கருளும் வரத்தினு லெனா மிசைந்
திடு சனாநிப னாகி, மறைநகு தேவர் முனிவர்பா

௨௬ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

ரிடங்க ளமர்ந்திடு கயிலைமால் வனாக்க, ணிறைந
ருஞ் சோதி பதமலர் நீனைந்து நித்திய வாழ்வுபெ
ற்றிருந்தான், மறைமுதற் பரமன் கதையமு தரு
ந்த வல்கினைப் பசியகற் றிடுவீர். (௩௫)

மற்றையோர் தாமுந் தரணியிற் பலநாள் மகிழ்
வோடு வாழ்ந்திருந் ததற்பின், கற்றைவார் சடை
யான் கயிலையங் கிரியிற் கலந்துவீற் றிருந்தனர்
வேயிலா, ஓற்றிடு களைநீ டகற்றிமூழ் கினரோ
யோவீர்மணிக் கயிலைமால் வனையைப், பெற்றன
னெறிப்பே நெண்ணி மூழ்கிடுவோர் பிறங்குமப்
பயன்பெற லரிதோ. (௩௬)

ஆதசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்ணமிகு மத்தீர்த்தகக் களையிடத்திற் சிலாத
தொழின் மகனார் முன்பு, நண்ணியிருந் தஞ்செழுத்
தை விதிப்படியுச் சரிந்தபெரு நன்மை யாலே,
தண்ணிலவா ரணிசடையா னருண்மருவிக் கணாதி
பராத் தனைமை பெற்றா, ணெண்ணரிய தபோதனர்
கள் சித்திபெற்றா ரன்னநையாங் கியல்பி னேனாத.

சந்திவடி வுறுபடையாற் றொட்டதிலே மகிழ்
வெனாடு லேமேல் வைகுஞ், சுத்தமுறுங் கங்கை
நெடும் புனலானைப் பூரித்துத் தூய சோதி, நித்த
னெழிற் றானாவா மஞ்செழுத்ததை யநனிதத்
துத்தந் வைத்தா, ளெட்டத்தின் மகிமையெவ
ருணா துணை ரிடையா தந்த னீர்காள். (௩௭)

சிவலோகமகிமைச்சருக்கம். ௨௭

என்னவினி தோங்குபெருந் தவச்சூத முதிவர்
மகிழ்ந் தியம்ப லோடுந், துன்னும்ருந் தவர்கள்பஞ்
சாக் காதீர்ந்த மகிமைநன்றாய்ந் துலங்கச் சொன்
னீர், மன்னனைய நகரினுக்குச் சிவலோக மெனும்நா
மம் வந்த வாறு, தன்னையுணர்த் துகென்றார் சூத
முதி வரனினிது சான்று கின்றார். (௩௯)

தீர்த்தமகிமைச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௩

நான்காவது

சிவலோகமகிமைகாட்டிய

சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிர்பவிருத்தம்.

முந்தையி னிராகந் தீர்கற்பந் தனிலே முத்தா
றை நாரதர் தம்மைச், சுந்தர மிகுந்த சதற்சனமு
னிவர் தொழுதுகார் விடமினி திருக்குங், கந்தரக்
கடவுள் பதமல ரிருக்குங் கருத்தனே தவப்பெரு
நிதியே, யிந்தவை யகத்திற் பரசிவன் விருப்பா
யிருப்பதெத் தலமதை யிசைப்பாய். (௪)

உ-1) ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

இதனைக் கேட்கும் விருப்பின னானே நென் றது காரத முகவர், யிதுமவி புரிசைத் தில்லைமா நகர்க்கு விளங்குகென் கிழ்த்திசை யிடத்து, மது மலர்க் கடுக்கை யணிசடைப் பெருமான் மனமகி ழ்த் திருக்குமோர் தலமுன், டதுபுவி யிடத்தி னுயர்சிவ லோக மாமதின் பெருமைக ளனந்தம்.

எழுசர்க்கழ்செடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

எத்தனை பாவ மேனு மிசைந்தொரு கணத்திற் போக்கு, முத்தம தரும மொவ்வொன் றொவ்வொ ரு கோடி யாக்கு, நித்தன தருளிற் சேர்க்கு நிகழ் பணி யுறுது காக்கு, மத்தல மதனின் முத்தி பெ ற்றவ ரனேக ரம்ம. (௩)

இயப்புமந் தலத்தி லேபஞ் சாக்கர மெனவோர் நித்தம், வயங்கிடு மதனி னொரு முழுகினும் வைக றோய், நயந்தநு பன்னி ரண்டு கிரிச்சர நாடிச் செ ய்த, பயந்தனை யுறவு மோங்கு பருவர லனைத்தூந் திக்கும். (௪)

செய்யுத கடுக்கை வேணி வர தனி டருளி னாலே, பரிமலா தலத்தி னோர்கட் கதிந்கிவ லோகந் தன் னைத், தெரிவுதந் காட்டி யன்னோர் கிந்தைநன் கு வப்பச் செய்தான், விரிகட லுலகந் தன்னுள் விள மபுமந் தலம்போ லின்றுல். (௫)

எவ்வகைத் தேவர் தாமு மிவங்கி லிருப்பர் ிரு, மவ்வன நகரிற் சென்றும் கதைபுமா தவங்

சிவலோகமதிமைச்சாருக்கம். உக

கள் செய்தாற், செவ்விதி லுதுவு மொல்லை சித்தி
யா மதுவே யன்றி, நவ்வியங் கையி னுனு நல்லரு
ளுநவு மன்றே. (கா)

அத்தல மதனி லோங்கு மணிதரு சிவலோ கத்
தை, யெந்திறத் தவத்தி னோர்கட் கியாதின லெ
க்கா லத்தின், முத்தவெண் மூற் செவ்வாய் முகி
ண்முலை மலர்மென் கோதை, யுத்தமி பாக நெங்
கோ னுகந்தறி வித்தா நென்னில். (ஏ)

இதுவுமது வேறு.

மருவியமுன் மயேச்சுகந் பத்திலோது வசிட்
டர்பரா சரர்கும்ப சாதர் நீடு, பிருகுமுதி விசுவாமி
த்திரனற் கேள்வி பெற்றசம தக்கினிபத் திரிமுற்
துண்மைந், துருவாச நெனுமுநீவ னுதியாகந்
நொதைநருமெண் பந்தெண்ணு யிரவர்கூடித், திரு
குறுமைம் புலனடக்கி நீறுபூசித் திகழுமக்க மணி
வடங்கள் முறையிற் பூண்டு. (அ)

சருகுபுனல் காலருந்தி யஞ்செழுத்துஞ் சநவு
ருத்திர முஞ்செய்துந் தயங்கு மத்த, முருகுவி
யிதழிமநி யரவு கங்கை முடிமிசைவைந் திடுபா
மன் றன்னை நோக்கிப், பெருபஞ்சாக் கினிநடுவிற்
கோடைநன்னிற் பிறங்குபநற் போதுகின்னுங்
கார்காலத்தின், வருமழையி னனைந்துநின் னும் ப
னிக்கா லத்தின் வளர்பனியிற் புனலினிடை வரு
ந்தி நீன்னும். (கா)

௩௮ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

ஒருபதினா யீரவருடந் தவங்கள் செய்தாருயர்நந்
தி முதற்றேவர் குழாமு மேன்மை, தருகுண்டோ
தான்சங்கு கன்ன னாதிச் சாரதரும் புடைசூழத்
தேவ தேவன், கருநெடுங்கட் பாவையுடன் விடை
யின் மீது கருதுமிர சிதவனாமேற் பவள் வெற்பு,
மாதகங்குன் றமுமேனவந் தெதினோ நின்றான் மா
நவந்தோர் கண்டிறைஞ்சி வழுத்தினாரால். (௮)

முறிவர் நோத்திரம்.

கலைபார் கானே சரணஞ் சரணங் கருணாகானே
சரணஞ் சரணம், மலைவார் கிலையா சரணஞ்சரணம்
மலைமா முதலே சரணஞ் சரணம், தலைவா சூகவே
ய் சனகா சரணஞ் சதுமா மறையின் பொருளே
சரணம், மலைமா மகன்பங் குடையாய் சரணம் வா
னோர் தலைவா சரணஞ் சரணம். (௮௩)

வானே நிலனே மதியே சரணம் வளியே கன
லே மதியே சரணம், கோனே யமுதே குரவா சர
ணம் குளிர்மா மதிவே னியனே சரணம், உளனே
யுயிரே யொளியே சரண முல்வா தவருட் கடலே
சரணம், தேனே சுவையே சிவமே சரணஞ் சிவ
லே பரா பானே சரணம். (௮௪)

விடமார் கனனே சரணஞ் சரணம் விதிமா லறி
மா கிடமா சரணம், படமா சரவப் பணியாய் சர
ணம் பானே வானே பதியே சரணம், வடமா நிழ

சிவலோகமகிமைச்சருக்கம். ௩௧

ல்வாய் வதிவாய் சரணம் வாலின் விடைமேல் வரு
வாய் சரணம், திடமார் மழுவான் படையாய் சர
ணம் சிவலோகபரா பரனே சரணம். (௧௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னவுள் ஞநகு மன்பி னேத்தினர் நின்றோர்
வேற்கண், ணன்னமென் னடையாள் பாக னவர்
தமை நேர்க்கி நீவிர், மன்னுமெம் மிடத்தில் வை
த்த வாஞ்சையி னுலுஞ்செய்த, நன்னர்மா தவந்தி
னுலு நாமினி துவகை யுற்றேம். (௧௪)

வேண்டிய வரங்கள் கேண்மி னென்றனன்
வணங்கி மேன்மை, பூண்டிடு சிவலோகத்தைப்
புண்ணிய முநலே யாங்கள், காண்டல்செய்திடு
வா னோங்குங் காதலைப் பொருந்த லுற்றோ, மீண்
டது தனைக் காட்டு கென்றன ரினிய மேலோர்.

அவர்களில் வாறு கூற வமலநீர்ப் பொன்னி
நாட்டிற், கவனமின் றெவரும் வாழும் கழிப்பாலை
தனக்குந் தென்பாற், சிவமுறு நல்லா னென்னுஞ்
செழும்பதி வம்மி னங்கு, நவமுறு சிவலோகத்
தை நலனுறக் காட்டு வேமால். (௧௫)

சித்தர்கள் முநிவர் வாணோர் தினமுமங் கணை
வார் நீடு, மத்தல நமது காத லமர்ந்திடு தலம தா
மென், றுத்தம கணங்க னோடு மோங்கெழிற் கயி
லை சேர்ந்தான்; மெய்த்தவர் மகிழ்வுற் றண்ணல்
விளம்பிய வாறு செல்வார். (௧௬)

௩௨ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

வழிடை மருவு தெய்வ வளம்பதி யனைத்து
கண்ணி, வழியுறு துதலி னானே விருப்புடன் வண
க்கி நந்நேன், பொழிமலர்ச் சோலை தோறும் பூ
வைக வார னங்கள், மொழிதரு நல்லூ றென்னு
முதுபதி யடைந்நார் மன்னே. (௩௮)

அனையமா தலத்தி னெய்தி யணிகொடஞ் செ
ழுந்தின் தீர்தார், தனையடைந் நதனின் மூழ்கித்
தனிமலரித் கோயில் சார்ந்து, நனைமலர்க் கடுக்கை
வேணி நம்பனை யினிதி னேங்கு, கனகமால் வரை
வில் வானக் கண்டெதி றிறைஞ்சி னார்கள். (௩௯)

இதவுமது வேறு.

அவருமெநர் பணிந்தெழுமு னதமதிச் சடை
ப்பெருமா னாருளினீடு, சிவபுரியை நீனைத்திடலு
மன்னதுபட் கோடிமதி செறிவுந் றோர்பா, னவை
யறுவெண் சுடர்விரிந்து விளங்குகிவ தெனவாங்கு
கண்ணி பந்தந், நவமுனிவொ தீர்தோன்றவெழுந்
துபார்த் நனானைய நவந்தினோர்கள். (௪௦)

ஆயபொழு தினிவிநைவ னந்தரத்தி னெழுந்
திருவாய் தருகு னோங்கு, ஆயநனிச் சிவலோக
மிதுவாகுங் காண்மினெனச் சொல்லி னுனங், தே
யுமருந் நவந்தினர்கள் மகிழ்த் தனைய பேருகினெ
ங்குநீடு, பாயுமார்த் நடம்பொழிலுந் தமனியந்
தா மனாந்தடமும் பரிவி னோக்கி. (௪௧)

சிவலோகமகிமைச்சருக்கம். ௩௩

மன்னுபயோ ததநிகரா மமுதநிஹ யகழ்வனே
பொன் மதினா மேரு, வன்னமணிக் கோபுரமு நவ
மணியீ திகளுமவற் றழகுற் றோங்கு, பொன்ன
ணிமண் டபநிறையுஞ் சூளிகையு மாளிகையின்
பொலிவு நீடு, துன்னுமா தனமிழ்த்து விளங்கி
டுவே திகைக்குலமுந் தோன்ற நோக்கி. (௨௨)

கவி நிலைத்துறை.

இசையு நான்முக னிருக்கையு மிலங்குநெட்டரவ
மிசைவி ளங்கிடு நாரணன் பதவியும் விரியெண்
டிசைபு ரந்திடு வோருறை யிடங்களுஞ் சிறந்த
வசையி லாதிமை யோர்பிறர் வாழ்ந்திடு மிடமும்.

பன்னு ருத்திர ருருத்திர மகளிர்க ளுடனே
துன்னி டங்களுமவசுக்கண்மா மருத்துவர் துலங்கு
மின்னிடங்களு நீலலோகி தனுறை யிடமும்
பன்னுமா தித்தர் பனிமதிச் செல்வன்வாழ்பநமும்.

சரியை யாற்றியவ் வுலகினிற் சார்ந்துவாழ் கு
நர்கள், கிரியை யாற்றியெம் பிரானரு கிருந்திடுங்
கேண்மைப், பெரியர் யோகத்தி லிருந்தான் றிரு
வருப் பெற்றோ, ரரிய புண்ணியஞ் செய்பிற ரம
ர்ந்திடு மிடமும். (௨௩)

வென்றி மாநவர் கணங்கள்வா ழிடங்களு மேன்
மை, துன்று பாறிடத் தலைவர்கள் குழந்திடு மிட
மும், சென்று சென்றுகண் டஞ்சலி குவித்தனர்

௩௪ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

சேழும்பொற், குன்ற வில்லினான் நிருமுனங்
கடினார் மாதோ. (௨௬)

அருகு தண்ணிடை யாம்பைபரணிமலர்க் கொ
டிபோற், பெருகு மன்பொடு விதிப்படி நடித்தி
டப் பெரிது, சுருதி யாகம மொருபுடைத் துதித்
திட வளர்தும், புருவு நாரத முடியுரீன் புனிதயா
ழிசைக்க. (௨௭)

கலங்கொண் மற்றையான் டயனமும் பருவ
மே நன்னு, வலங்கொண் மாமதி நற்றிதி வரா
நாள் யோக, மிலங்கிடுங் கரணங்கண் முந்திராப்
பணி ராசி, துலங்கு நாழிகை முதலிய காலத்தின்
றொகையும். (௨௮)

சுருது நத்துவம் புவனங்கண் மந்திரங் கலைகள்,
வருண மொண்பந மென்பவு மன்னு னு லீனமும்,
பொருளில் கோள்சுருந் திசைகளும் பூதமோ
னார்அ, மருவு பொன்மலை முதலிய வகைகளங்
கடலும். (௨௯)

பருந் தேசரு மிகக்கரும் பன்னகா திபருந், திக
ழுங் கின்னார் நானவர் சாரணர் சித்தர், புகழுங்
காருடர் யோகியர் புனிதமா தவத்தோர், தொகை
யும் வானவர் கணங்களுஞ்சூழ்ந்துமுன்னிறைஞ்சு.

பங்க யாசனக்கடவுளும் பபோததி யதன்மேற்,
றங்கி வாழ்த்திடு முகுந்தனுஞ் சார்ச்சரு கொதுங்
கிச், செங்கை யான்மணி வாய்புடைநத் தன்பொடு

சிவலோகமகிமைச் சருக்கம். ௩௫

திசுமூர், தங்கள் காரியத் துறுகுறை சாற்றினர்
நிற்க. (௩௬)

நிலவு மிந்திரன் களாஞ்சிகொண் டொருபுடை
நேரக், குலவு*பாவக னறைபடு கொழுப்புதை யே
ந்த, வலிய காற்றிறை யாலவட் டம்பணி மாற,
வுலைவி லாடிநீ னிருதிக்கொண் டெந்தெதிர் காட்ட.

திங்க கற்றுவா னதிமுதற் றீர்த்தமங்கையர்கள்,
பாங்கி னுற்றெழிற் கவரிகள் பாங்குட னிரட்டக்,
தாங்கு மாயிரந் தோளுடை தனிப்பெரு வாண,
னோங்கொ லிக்குட முழுவநீ டொருபுடை முழக்க.

வந்து போற்றிசெய்வானவர் மகுடவான் மணி
கள், சிந்த நான்மலர்ச் செங்கைவேத் திரப்படை
யோச்சி, முந்து நீணெருக் கிலாவகை யொதுக்கி
யெண் முதுசீர், நந்தி யெம்பெரு மான்பெருமகிழ்
வொடு நண்ண. (௩௭)

உலகம் யாவையுந் திகழொரு கணத்திடையொ
ழிந்து, நிலவு மற்றொரு கணத்திடை யாக்கிடு நெ
டிய, வலியு டைக்குறட் பூதங்கள் மகிழ்பெரும்
பூத, மலகில் கோடிகள் பாடுத லாடுதல் புரிய.

வரங்கள் வேண்டுநர் வேண்டிய தளித்துள ம
கிழ்ந்து, கரங்க ளீரிரண் டொன்றுடைக் கா,தல
னுடன்கு, ருரங்க லங்கவே லெறிந்தவ னுடனுமை
யுடனே, யிருங்கதிர் த்தனிநவமண்டபத்திடையே.

* பாவக னென்பது அக்கினியை.

௩௬ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

அவ மாமனி கொண்டுநன் கிடையிடை யழுத்
திப், பரவு வச்சிரத் தகட்டினிற்பாங்குறச் செய்த,
விரவு சிங்கமெல் லணைமிசை மேவிவீற் றிருந்த,
கருணை வாரித்ச் சோதிபைக் கண்டனர் மாநோ.

கண்டு வீழ்ந் டி பணிந்தனர் காத லிற்புளகங்,
கொண்ட மெய்யினோ டெழுந்தனர் குலவுசெந்
தழல்வா, யுண்ட வெண்ணையின் பாவைபோ லு
ருகியுண் னின்றார், முண்ட கச்செழுங் காமலர்
குயிந்தனர் முடிமேல். (௩௮)

அன்ன காலையிற் சிவபுரி யவர்கடம் மெதிரோ,
முன்ன ரோதுநல் லாறொனு முதுபதி யாகி, மன்ன
மால்வனா மசருடன்மகிழ்வொடு ரொல்லை, மின்னு
மாலயத் திருந்தவா திருந்தனர் வீமலன். (௩௯)

எனைய வந்ததின் றுண்டிடு மிறைவன்வான்மதி
யம், பின்பா ரஞ்சுடர் புகநா யகனெழிற் புனித,
எனைய னன்மய மாகிவீற் றிருத்திடக் கண்டா,
எனைய மா வரானந்த வாரியி னுத்தார். (௪௦)

அந்தச் சிவனே கெடவடி யாகிரிப வீருத்தம்.

புண்ணிய முகலே போற்றி பூநாமனே போ
ற்றி, பண்ணியன் மறைகளேந்தும் பாரபங்கய
னே போற்றி, வண்ணனென் விடையாய் போற்றி
வந்திருந்தார் மேவும், தெண்ணினா முடியாய்
போற்றி சிவனேந்தி தயாகா போற்றி. (௪௧)

சிவலோகமகிமைச் சருக்கம். ௩௭

காமனைக் காய்ந்த நெற்றிக் கண்ணானே போற்றி
நீடு, மேமமால் வளையை வில்லா யெழிலுறக் கு
னித்தாய் போற்றி, மாமனைக் கணையாய்ச் செய்த
வள்ளலே போற்றி மன்னுந், தேமலர்ச் சேலை நல்
லூர்ச் சிவலோகத் தியாகா போற்றி. (௪௨)

அடியவர் நீனைத்த வெல்லா மருள்புரிந் திடுவாய்
போற்றி, துடியிடை பாகந் தன்னிற் றுலங்கிடுஞ்
சோதி போற்றி, வடிதிரி சூல மேந்து மலர்க்கரந்
தண்ணல் போற்றி, கொடியணி மாட நல்லூர்ச்
குணப்பெருங் கடலே போற்றி. (௪௩)

அராவணி கடவுள் போற்றி பைந்தொழி லீனி
தி னுற்றும், புராதனப் பொருளே போற்றி புகன்
றிடு மருத்தி னோங்கு, கராசல வுரியாய் போற்றி
காலனை யுறையத்தாய் போற்றி, தராசலம் புகழும்
நல்லூர் தானுவே போற்றி போற்றி. (௪௪)

என்றுநற் றுதிகள் செய்தே யிலங்குமத் தலந்
தின் வைகித், துன்றிடு தத்த நாமந் தோன்றிட
வேறு வேறு, வென்றிமார்வத்தி னோங்கிவிளங்கு
தீர்த் தங்கள் செய்தாய், கொன்றிய மகிழ்ச்சியோடு
முறைந்தனர் சிவநான் மன்னே. (௪௫)

ஆங்கதின் பின்னர் நல்லூ ரெனுப்பதி யுகனி
வின்று, நீங்கு தற்கிசைந்திடா நெஞ்சுடனிடைய
வல்லி, பாங்குறு பரமன் றன்றிப் பணிந்தனர்

௩௮ ஆச்சாபுரத்தலபுராணம்.

விடைகொண் டேகித், தாங்கண்முன் னினிது
மேவு தபோவன மதனி லுற்றார். (ச௬)

கற்றைவார் சடையி னான்முன் கருதுதன் னடி-
பார் மேவப், பெற்றிடுஞ் சிவலோ கத்தைப் போ-
ருநானு லோங்கு, நற்றவர் தமக்குக் காட்டுநான்
முந லனைய நல்லு, ருற்றது நாமம் பார்மேலாயர்
சிவலோக மென்றே. (ச௭)

இதுவுமது வேறு.

என்றிசைநாரா முகிவர் சதற்சனர்தம் மனமகிழ
விசைந்தா ரன்னார், சென்றனைய பதியினனைந்
தத்திர்ந்தந் தனின்முழ்கிச் சிவனைப்போற்றி, சின்
துகில நானுரிப நவஞ்செய்தா ரதுமண்டு நிமல
னங்கு, கன்றுகொடு கனியுதிர்ந்த விடையினுமை
புடன்வந்தான் கணங்கள் சூழ. (ச௮)

கண்சிசுநற் சனமுகிவர் பனிந்தெழுந்தஞ் சலி
குவித்துச் சமரந் தோனும், கின்றிவுங்காண் பரி-
யவனை போற்றிமறைப் பொருள்போற்றி வே-
னியிது, வந்தெழுந் தெழிமறி யனியாதி போற்-
றியென வாழ்ந்தி லார, லுண்டுகறை கொண்டந
னின் கண்டனவர் தமைகோக்கி யுனாக்க லுற்றான்.

புவனி னனிற் சிவலோக மிதுவாகு நமக்கெதினோ
பொருத்தி மேங்கு, முவகையின்பஞ் சாக்கரமா-
நிற்றமை துருவமித்த லுரி கின்னும், தவமுசிவ

சிவலோகமகிமைச் சருக்கம். ௩௬

ரணைகர்கள்கெய் திடுதீர்த்த மனேகமவை தம்மின்
முழுகி, நவமுறுதி வினேகீச்சு மவற் றுளட்ட தீர்த்
தங்க ளதிக மாமால். (௩௮)

என்றவற்றி னுறுபெயரு மிசைத்திடுமத் தீர்த்
தங்க ளினினு நல்குந், துன்றுபலன் களுமவைக
ளுறைந்திடுதா னமுமுரைத்துத் தூயசோதி, யன்
றவார்வேண் டியவரமு மகிழ்ந்தளித்தா னவருமிக
மகிழ்ச்சி யெய்தி, நன் லிநருமத்தீர்த்தங் களிலாடித்
தமதிருக்கை நாடிச் சென்றார். (௩௯)

என்னவுயர் தவச்சூத முகிவரனு தாவினுட னி
யம்ப லோடு, மன்னமுதி'வரர்கண்மகிழ்ந் தத்தீர்த்த
மான்மியமு மனாதி யாதி, பன்னுசதற் சனமுனி
வர்க் கிசைத்தபடி பகர்கவெனப் பகர நீடு, பொன்
னிதழிச் சடைப்பரம னடிமற வாச் சூதமுதி புகல்
வநானன். (௪௦)

முநி வர்க ளுக் குச்

சிவலோகங்காட்டியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆசுதிருவிருத்தம் - ௩௬௭.

ஐந்தாவது அட்டதீர்த்தச் சருக்கம்.

அறசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

சங்கரன்றன் மலையையப் பற்றிவளர் கருவாழி
நன்னை நிந்திப், பொங்கமின்பக் கரைபடைந்த மா
நவந்தீர் முரிவரர்க்குப் புனித னுங்கு, னுங்கமு
றுஞ் சிவலோகந் தனையறிவித் திடுகாடை சொல்லீ
னேமற், நங்கவனோ திடுமட்ட தீர்த்தமான் மிய
முனைப்பே னன்பாய்க் கேண்மின். (க)

அழகுகனிற் தொழுகுமின முலைந்நுவர்வாய்த்
நரளநகை யரம்பை மாநர், குழவினோடு கடவுளர்
கள் புடைசூழ வினிதுவளர் குலிச வேந்தன்,
மொழியுதவு வனிதையுள மகிழ்ந்தடுநான் முநனி
ல்கு முகுந்த னேந்துஞ், செழுமலர்த்தண் பொ
ழின்மருவு திருநல்லா ளெனப்புதலுஞ் சிவலோகந்
தின். (உ)

அரியதவப் பிருகுமுசி பூருவத்திற் பூருவத்தி
லமைந்த தீர்த்தம், விரியுலகம் புகழவிளங் கடுகி
ன்ற தநின்முழுகின் வினைக ளெல்லாம், பிரியமவுந்
தமைவிட்டுப் பின்னுமவர் பூநகணம் பிரியா ராகித்,

* பூருவ மென்பது தீழ்த்திசையை.

அட்டதீர்த்தச் சருக்கம். சுக

கரியதனித் திருமிடறுங் கண்மூன்றும் பெற்றிரு
ப்பர் கயிலைதன்னுள். (௩)

வன்னிவளர் திசையிலங்கி ரகமுதிவ ரினிந
மைத்த வளர்மா தீர்த்தந், தன்னிலொரு நரமுழ்
கிற் றகையினோடு தாம்பெற்ற தாயைப் பற்றி,
மன்னியுறப் புணர்ந்தபவ முதலான பாவமெலாம்
பாய்ந்து போகும், பொன்னியலு மெழில்வடிவத்
திருமடந்தை யருணோக்கம் பொருத்து மன்னோ.

மாவிரதந் தவமுடைய வசிட்டமுதி நென்றி
சைக்கண் மகிழ்ந்து செய்ர, வாநிநனின் மூழ்கின
வர் பாவமெலாந் தொலைத்துறுசிர் மருவி மேலுங்,
கோவியலுட் சொற்கமணைந் நரமகவிர் *சொற்க
மெனார் குவடு தன்னில், மேவிநெடுங்காலமின்பப்
பொருங்கடவி னிடைமூழ்கி விளங்கு வாரால். (௫)

நிருதிநிசை தனில்விளங்கு மத்திரிதீர்த் தந்
தாட நிகழு நெஞ்சிற், கருதியெழும் போதகமுங்
கறுவுமொரு தினமூழ்கிற் காணு தோடு, மொருநி
னம்போன் மூன்று தின மூழ்கிமறை யோர்க்குதி
புகவி னோற், பொருதிகிரிப் படையுடையா னு
ல்கினிடை நெடுங்காலம் பொருந்தி வாழ்வார். (௬)

ஈறுமறை வியாதமுதி தவபலந்தாற் செய்தீர்
த்த மேல்பா லோங்குந், தேறுகின்ற வதின்மூழ்

*சொற்கமென்பது மாதர்த்தத் தினே.

சஉ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

இந் பிரமகந்தி முாலியாஞ் சிதபா வங்கள், பாறு
மன் னதின்னகாமேற் றுனமனு வளவு செம்
பொன் பரிந்து செய்யின், கூறுபுகழ் சிவலோகத்
திடைமகிழ்ந்து நெடுங்காலங் குடியாய் வாழ்வார்.

அநிபதிசை வயின்மிருகன் டேனுமுரிவர்புவி
விளங்க வமைந்த திர்த்தந், தனிவணைந்து முழுகி
னவர் பாவமெனாஞ் செலுமிடபத் தகைமைத்
திங்க, வினிவனுகு பூரணையிற் படிந்துபூ சுரர்க்
குப்பொ னியன்ற தீவா, டோனிவர்கள் பொன்னு
வகற் சுரர்க்கா யினிதிருப்ப டோன்னில் காலம்.

வடநிசையி னகந்திபர்செய் திடுந்தீர்த்தந் தனி
வரிய மாநவந்தோர், கடவுளர்க ளமாவாசை தனி
ன்மூழ்க வருவாதிற் கலந்து முழ்கின், விடலரிய
பாநகம்விட் டேகுமநி னனுதினமு மேவிமுழ்கற்
ரிடமருடி சிவலோகந் தணைந்துகணு திபராகிச்
செழிந்து வாழ்வார். (சு)

அருர்வச மகந்தினிசெய் திடுந்தீர்த்தம் வடகி
ழ்த்தென் றனாயுந் திக்கிற், பொருந்துமதிற் படிந்
தவர்கன் பவங்கனொ மகன்றமேப் புனிதவாவி
திருந்தகனா தனின்வதிட்ட முரியமைந்த வில்வ
பொன்ற திகழு மாய்க்கை, யிருந்துசெப தவம்பூ
சை புரிந் தவர்கன் சிவலோகந் திருப்ப டோன்றும்.

மன்னியபிம் விதூதாங்கு திர்த்தமுது மான்மி
யிதாந வகுந்து சீடு, முய்கொருநா ளெனக்கல

குமாரபூசனைச் சருக்கம். சந.

ரின் மிதிருக்கு மான்மகனு மொழிக லுற்றான்,
பொன்னி நழிச் சடையவனும் திசைமுகனும் மகிழ்
வினொடுபுகழு மேன்மை, துன்னிடுமித் தீர், த், முறு
மகிமை, னை யெவர்முழுதுஞ் சொல்ல வல்லார்.

கொச்சகக்கலிப்பர்.

மாநவர்க ளினிதாங்கு வகுத்தினோ லிருநீர்த், -
மேதகைய காதையனை விளம்பினே னினியங்க,
னோதமில்லீர் முருகவே ளினினைந்துபாசிவனைக்
கா, தலுடன் ஓர்சித்த காதையினி புதன்றிவேன்.

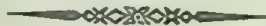
அட்டதீர்த்தச் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ஈஎக.

ஆறாவது

குமாரபூசனைச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

முன்னொரு பதம கற்பகா ளதிலே முதிப்புழ்
காபிலைமால் வனாமேன் மன்னுந் கதிர்குழ் சந்
திரகாந்த மண்டபம்தனிடையிறை யோன்மின்னு
றழ் மருங்குந் செய்வாய்த் தாள் வெண்ணை

பரிமொழி மடந்தை, தன்னுட னில்குவச்சிரத்
தகட்டிச் சமைத்திடு மடங்கலா தனத்தின். (க)

கனிதரும் கருணை விநாயகன் சண்டன் கதிர்ப்
படை நந்திமா காளர், நனிபுகழ் படைக்க வுருந்
திரர் முராரி நான்முக னிந்திரன் வசுக்கள், முகிவ
ர் சீரார் வயிரவ ரியக்கர் மொழிந்திடு மேனைவா
ளவர்கள், புனிதமா மறைகள் கணுதிபர் பணிந்து
போற்றிட வுறைந்திடும் போழ்தின். (உ)

குரள னுடலம் பிளந்திட விடுத்த சுடர்மணிக்
கூடில் தெடுவேன், வீரனங் தெதிர்தின் திறைவ
னை வணங்கி வெண்பிறைச் செஞ்சடை யவனை
காரண மிடற்றுக் கண்ணுந் தென்காய் கருதுமைந்
தொழிப்புரி பவனே, யேரள ஓர்தி நடுத்தலை யந
னை மெடுத்தகைத் தனிப்பரம் பொருளே. (ங)

என்றுந் டன்பிற் போற்றிநிங் குன்றை யின்னு
நார் மிகுந்தகா நலினு, சென்றுகேட்பதற்கெ
ழுந்திடைய குறித்தே னுணாக்கெனி னுணாக்குவ
தொன்ற, கன்றுந் நுணாக்க வெனக்குகன் தனை
யும் கண்ணுமைங் காண்பு நோக்கி, கன்றுமா னே
ந்துஞ் செம்மைமான் புகன்றான் கனிப்புட னிரு
வரு மிருந்தார். (ச)

.இருந்தி னினை யன் முருகைப் பார்த்து விந
யத்திற் குறித்தான் வென்றான், ந்ருந்துவேற்
குமான் புகலத்தன்னித சிவபுரத் தலையளிப் பது

வாய்ப், பொருந்திய தீர்த்த மகிமையுள் ளதுவாய்ப்
புண்ணியத் தலைவளர்ப் பதுவா, யருந்தவர் வா
னோர் பணியகீ யென்று மகமகிழ்ந் தனிதிருந்
பதுவாய். (ரு)

விளங்கி டுகின்ற தெத்தல மதனை விளம்பிட
வேண்டுமென் றுரைத்தான், களங்கணி மிடற்
றோ னுவகைகூர்ந் துமையான் கதிர்மதி முகந்த
னைப் பார்த்தான், வளங்கெழு மணிப்பூ ணிளமுலை
யுமையு மகிழ்ந்தனி திசைத்திடு கென்றா, ளிளங்க
திர் நிறத்து வேலை நோக்கி யிறையவ னிசைத்
திடு கின்றான். (சு)

காருறு சிகர வரைக்குலம் புடைசூழ் கதிதரு
காஞ்சன வுருவ, மேருவின் றென்பாற் பாத
கன் டத்தின் விளங்கிய பொன்னிநன் னாட்டிற்,
சுருறு நோணி புரத்துநேர் வடபாற் சிறக்கின்ற
நோரொரு மூதா, றோரு மவனி தனிற்சிவ
லோக மென்றதற் கிசைத்திடு நாமம். (எ)

நதிகளிற் கங்கை போற்றருக் குலத்து ணவின்
றிடு கற்பதா ருவைப்போற், றுதிபெறு தேவர்
கணத்தந் தமைப்போற் சுடர்களிற் நினைகரன்
றனைப்போற், றிதிபெறு வரைக்குண் மேருவைப்
போன்மந் திரங்கனி னஞ்செழுந் தனைப்போற்,
பதிகளி லனைப புதழ்ச்சிவ லோகம் பகர்ந்திலதி
கமா மன்னே. (அ)

சுரா ஆச்சாரத் தலபுராணம்.

ஆச்சாரமது மனத்தினுக் கிசைந்தா நாகுமா
வயன்முன் வானேன், சித்தந்தன் முகிலோ மனை
வரு கன்மைத் தெரிசனஞ் செவ்வந்தாகா, நித்தந
மய சீலோன் நமக்கெதி ரருகே நிலவொரு நடாது
முன் டுறா, அத்தம தீர்த்த மாகுமன் னதின்
பெரியோபஞ் சாந்தா தீர்த்தம். (கூ)

நாத்தின் பெருமை யாவையு மிசைந்தா னில
ந்ருவந் குகன்மகழந் கோங்கு, குன்றவில் லெ
பெரியோபஞ் பணிந்ந கோதீனா வரூட்பெ
ந்ருவந், மின்றுதா ன்னைய பெருப்பதி யகனி
பெரியோபஞ் காண்டந், சென்றனி யுள
ந்ருவந் காண்டந் செழுந்த தித்தஞ் யருன்புரி
பெரியோ. (ஐ)

நத்தென மகிழ்த்து நாத்தா ந்தின் னாரினைப்
பார்த்து வேண்டித், சென்றிடென் நிசைந்தான்
நாத்தார் மூதந் கோங்கே அபதி யெழுந்து,
நாத்தார் மூதா கோகைமேற் கொண்டு தலங்கு
ந்ருவந் காண்டந், சென்றான் தீர்த்த முகில
வா பெரியோ செழுந்தேன் கனன்மன மகிழ்
ந்தான். (ஐக)

ஆயன் டுருந்து முந்முறை வளஞ்ஞழ்த் தன்பு
டன் பணிந்நெழுந் கோங்கு, பாண்டங் கடந்தநெ
முடியன் வேறாந்ந்நீடா தனிந்நெழுந் கடனா,
வேறாந் செழுந்த காண்டி மிகங்கு மிடற்ற்துன்

குமாரபூசனைச் சருக்கம். சௌ

றனிப்பெரும் பொருளை, வேலையிற் கருங்கணுமை
யோடும் போற்றி மேவுகீ டருச்சனை புரிவான் ()

வானவர் குழாங்கள் மஞ்சனந் தாய் மணமுறு
மலர்களின் னடிசில், கானமர் தூப தீபங்க ளாதி
கனிப்பொடு கொணர்ந்தெதி ருதவந், தானவை
யனைத்துங் கொண்டு, நன் பெருமான் தன்னைமுன்
பூசனை யோங்கு, மானமா ரினிய காரண கமத்தின்
வகுத்திடு விதிப்படி புரிந்து. (10௩)

அறசீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

எர்கொண்ட பெருமறையின் முழுமுதலாய்ச்
சிற்பரமா யினங்கி யோங்கு, நர்கொண்ட பேரொ
ளியாய்ப் பாவெளியா யுன்கெங்கு நிறைந்து நிற்
கும், பேர்கொண்ட ஈயிர்க்குயிரா யற்புரமா யரு
ள்வடிவாய்ப் பேரா னந் தச், சர்கொண்ட தனிப்
பொருளாய் வினங்குமெழிற் சிவலோகந் தியாக
போற்றி. (10௪)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

எனத்ததிந் தின்பக் கடலிடை மூழ்கி யிறை
வநீ டருளினை மாவரி, யினப்பெரும் பொழிக்கு
ழன்னகர் தனைவிட் டெழுவநந் கிசைவுறு நில
ங்கு, மனத்துட னுங்கு யிற்றினி திருந்தான் வான
வர் கணங்களு மோங்கு, தனிப்பெரும் புயங்க முடி
மிசை சுமக்குந் தாணிவாழ் பவர்களும் போற்ற.

சுவி ஆச்சாபுரத் தலபுரானம்.

மானமா மறைகள் யர்வையு முணர்ந்த மாதவத்
தந்நானி னெழிலார், தேனவர் தெரடையன் முரு
கவே வடிகாந்துசெவன் றனை யருச்சனை புரிந்த, தான
வன் சரிசை யுனாத்தன னினிரி டயோத்தியி
னின்றமார் தாதா, தானவ னடைந்த பரமனைப்
பணிந்த சரிசைக்க லுவனது கேண்மின். (யசு)

குமாரபுசனைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

அச திருவிருத்தம் - ஈகவி.

ஏழாவது

மாந்தாதா

திருப்பணிபுரிந்த சருக்கம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வாசியகு மறிபுரிஞ்சு மணிமதிஞ்ஞ முயோத்தி
னிற், பாடிஞ்சுத் தனிதுதித்தோன் பனகலை
விதிதனாந்தோன், மானமிகு தனிவேலோன்மாந்
தாந வெனவொருவ, னுனதிற ளாசனுகான்
துதிநாநி விரிவொருநான். (க)

தம்பன்குடி குருவான வதிட்டமுதி நன்னிடந்
திற், தம்பமுடி சேவகதை குணர்பொழுதிற்

திருப்பணிபுரிந்த சருக்கம். சக

றொப்புவிமேன், மங்கலமார் சிவலோக மகிமைதனை
யுணர்ந்திடலும், பொங்குமன மகிழ்ச்சியுடன் புன
கிதமெய் யினனாகி. (௨)

சுத்தமிகு மாதவனைத் தொழுதுசிவன் றுண்மற
வரச், சித்தமுடை யீர்தமியேன் றிருவளரத் தலத்
தேகி, யுத்தமபஞ் சாக்கரத்தி லுவந்தாடி யுமை
யொருபா, லத்தனெழிற் பங்கயச்சே வடிபணிந்து
வரல்வேண்டும். (௩)

இன்னதனக் கருள்புரிக வென்றனனித் திரமு
ளாத், மன்னனைப்பார்த் தம்முநிவன் மனமகிழ்
ந்து பார்த்திபகேள், பன்னிடுமத் தலத்தெய்திப்
பரசிவனைப் பணிந்தோர்கண், மன்னுபல னிவன
வென மற்றெவர்க ளுணாத்திடுவார். (௪)

அறசர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கேவர்க டேவனெங்கள் சிவபாஞ் சோதியாகு,
மேவிடும் பணிவி டைக்குண் மேன்மையர்ச் சனை
யே யாகு, மாவலிற் சிவலிங் கந்தி னருச்சனை
புரிவோர் தாங்கள், பூவீனுக் கதிப ராகிப் புனிதவி
டெய்து வார்கள். (௫)

சுத்தியோர் பாகன் றன்னைச் சாற்றிடு மனந்தி
னோங்கு, பந்தியோ டினிதுபூசை பண்ணுவோர்
நான்கு ரட்டிச், சிந்திகள் முநல வாகச் சிந்திந்த
நெல்லா மெய்தி, முந்தியு மெய்து வார்கள் முடி
யினி லென்னும் வேதம். (௬)

மே

ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

ஒருமையின் மாயேன் முன்ன முருக்திரன்
 றனைப்பு சித்தூத், திருமக டனது மார்பிற் சிறப்
 புட னிருக்கைப் பெற்றான், க்ருதிடு முலக மெல்
 லாவ் காத்திடுந் தொழிலும் பெற்றான், வெருவுறு
 தவுணர் தம்மை வென்றிடு வரமும் பெற்றான். (1)

ஆரண னிறையோன் றன்னை யன்புடன் பூசித்
 தோது, பாரதி மணமு மெல்லாம் படைத்திடு
 திறமும் பெற்றான், போருறு குவிச வேந்தன்
 புனிதனைப் பூசித் தேந்சி, யெருறு மித்தி ராணி
 யினமுலை யென்பம் பெற்றான். (2)

புனிதனைக் கடுக்கை துடும் புண்ணிபன் றனை
 ப்பூ சித்தூத், கனிபெழிற் சோம னன்னுட் சடை
 மிசை யேருக்கப் பெற்றான், தினகரத் தடவு ணீடு
 திகழொளி வடிவம் பெற்றான், புனைமணி யளவை
 வேந்தன் புதலிரு திதியம் பெற்றான். (3)

கருமதற் றுளவா னோர்கள் சாதினி யிடத்து
 மார்தர், பரவிடு மவுணர் யாறும் பகருல காளு மே
 ன்மை, மருவிய திறனும் பெற்றான் மகனி வாசி
 யாதெய், பொருள்களுந் ததுவு மிசன் பூசனைப் பய
 னேயாளுந். (4)

சுந்திய மழகு கிந்தி ததமகந கரும மின்பம்,
 பின்புறத் குணத்தியாக மிகுதிநல் பெருமை
 போக, மித்திர மெல்லா மெய்த விசனை யிமை

திருப்பணிபுரித்த சருக்கம். ௫௧

யோர் போற்று, மந்தனைச் சோதி தன்னையருச்சி
யார்க் கெய்தி டாதால். (௮௧)

ஆதலா லெவரு மன்பா ளரணையர்ச் சிக்க வே
ண்டு, மேதமில் பூசை செய்தற் கெழிற்சிவ லோ
கம் நன்றும், வேதநீ ரிதயங் கும்பம் வெண்மண
ல்சத்த லோகம், பூநிமண் னாதி தன்னிற் பூசனை
செபலு மாகும். (௮௨)

ஓநிடு மிதனை யன்றி யோங்குதற் தலங்க னெய்
திக், காதலிற் தீர்த்த மூழ்கிக் கண்ணுந் துடைப
ழுர்த்தி, பாதபங் கயத்தி னேனோ பணிந்தெழுந்
தினிது போற்றி, லாதா வுடன்பு சித்த வரும்
பயன் பெறலு மாகும். (௮௩)

பூசனை யதுவுஞ் செய்து புண்ணியற் தலங்க
டோறு, மாசையி னடைந்து நித்த னடிமலர்ப்
பணிந்து பன்னூர், வாசமுற் றிருந்த பேறு மரு
விந் தல்லா ரென்னுந், தேசறு சிவலோ கத்திற்
சிவனையோர் பொழுது காணில். (௮௪)

பரிந்தாற் காலை யத்திற் பகர்திருப் பணிகள்
செய்தோர், திருந்துவா கனங்கள் செய்தோர் திரு
விழா நடத்தி வைத்தோர், விரிந்தொளி ரணிகள்
செய்தோர் விளம்புநற் பரிசு னங்கள், பொருந்திடு
முநனி செய்தோர் புனிதமார் கயிலை சேர்வார். ()

நசனா லயத்தி லாவி னெய்விளக் கேற்றி னோர்
கள், தேசறு கயிலை வாழ்வர் திகழ்சுத கோடி கா

லம், பேசுமெட் டயில மாதி பிறங்கிடு தயிலந்
தன்னா, லாசிலா தீபம் வைத்தோ ரவர்களுங் கயிலை
சேர்வார். (யசு)

இன்னவை யனைத்து நல்லூ ரொனுஞ்சிவ லோ
கந் தன்னின், பன்னுறப் புரிசு வாரோன் மற்றுமா
யிரம டங்கு, பன்னிடு பலன்வந் தெய்தாம் பகரு
மன் எனகந் தன்னு, னென்னபுண் ணியங்க டம்
மை யியற்றினும் வளரு மன்றே. (யசு)

வண்டணி மலர்மென் கோதை மாதொரு மரு
ங்கு வைக, வண்டுறை வேணி நெற்றி வளர்விழி
யிலங்கு நீல, கண்டனெம் பெருமா னீடு கருணை
யோ டிறையு நல்லூர், கண்டவர் சிவலோ கத்தைக்
காண்பதற் கைய மின்றே. (யசு)

ஆரலி னினிது நீசென் றனைபதோர் நல்லூர்
தன்னின், மேதகு தீர்த்த மூழ்கி விமலனைப் பணி
ந்து போற்றி, லோதவ னருள்வந் தெய்து முன்
றனக் கெளிய தாகி, யீதுசத் தியம தாகு மென்ற
னன் விடைகொ டுத்தான். (யசு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொடுத்தருளி மாதவன்றான் குலவுதன தாச்
சிரமந், தொடுத்தபெருந் தவந்தினர்கள் சூழ்ந்தி
டச்சென் றனனாழி, யடுத்தகரா தலம்புரக்கு மொ
ளிர்நெடுவே லரசனகந், தடுத்ததனிக் காநலுட
னத்தினமே பெழுந்திடுவான். (உய)

திருப்பணிபுரிந்த சருக்கம். ௫௩

முதியதுணை மந்திரியை முன்னழைத்து நீயிருந்திப், பதியிடைநான் வருமனவும் பார்புரத் திடைனவுரைத்து, நிதியுமன விலகொண்டு நெருங்கு பெருந் தானையொடு, மதியனைய திருமுதந்து மனவியொடு மினிதெழுந்தான். (௨௧)

பற்பலதூரியமுழங்கப் பணிமதியொண் குடைநிழற்ற, விற்புருவக் கொடியிடையார் வெண்கவரிக் குலமிரட்ட, பொற்புறுமென் கொடிக்கொடிஞ்சி புனைமதித்தோர் மிசையேறி, மற்பெருந்தோரணமிலங்கு மணிவீதி கடந்தேகி. (௨௨)

முருந்தினவெண் னைகைச்செவ்வாய் முகிழ்முலை துண்மலர்க்கூந்தற், சருந் நடங்கண் மாதாரசிலர் கைதொழுது மீண்டேகற், திருந்திசைப்பா வலர்விர்திகழ்களையோர் பரிசனத்தோர், பொருந்நுமதியமைச்சர்பலர் போற்றிவிடை கொடுமீள. (௨௩)

நகர்வங்க வழிக்கொண்டு நண்ணுமெதிர் நாட்டிடைவாழ், புதர்முதமால் யானையுடைப் புரவலர்கள் வந்திறைஞ்சிப், பகர்தமநாட் டளவும்பின் படர்ந்நவிடை கொண்டேகச், சிகரமலை யும்வனமுந் செழுநதியும் பலகடந்து. (௨௪)

சென்றுபுகழ் தில்லைநகர் சிற்றம்பலத்தினிடை, நின்றுநடம் புரிகின்ற நிருமலர்த்தான் பணிந்தேந்நிந், துன்றுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் தூயவடகா

செ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

வேரி, பென்றுலக மிசைத்தடுகோள் ளிடந்தியின்
கொயனைத்தான். (௨௫)

கலிநிலைப்பறை.

அந்த நெய்தலொன் றெழித்துள நிலத்தணைந்
தாக்கு, சந்த முற்றிடு பொருள்களிற் பலகொடு
தலொன், பந்த நிக்கி மாதவப் பகீரதன் வேண்ட,
வந்த கங்கையா மெனவரு வாரியை நோக்கா. ()

அரசிங்கழி கேடிலடி யாசிரிய வீருத்தம்.

வரியுறு கொன்றை யாத்தி மந்தம்பொன் கூளி
வம்பா, திரியெருக்கலி வன்னி சிநியமான் கன்
று வேங்கை, கரியுரி நங்கி வையங் களிப்புற
வருக ளாலே, விரிநரு மினிய பொன்னி வெள்
வமி சனைகே ராகும். (௨௭)

சதிர்மணி துளவு சங்கங் கதையொடு நிகரி
யிவ்வா, செதூர்கொணர்ந் திறந ளாலே யிலருமா
தலனைப் போலும், வந்திநரு மனந்தி னுலு மனா
மலர் மாலை யாலும், விதியினை நிகரு மிண்டு விளங்
கிப் பொன்னி கித்தம், (௨௮)

அணிமிக வச்சி ரங்கொன் டாம்பைகள் குழச்
செல்லுந், தணிமிவ்வை கத்தி னுலே சசிமனா
வையொப் பாகும், பணிமரி மஞ்சை வன்னி பந
கும்வே லுடனிய் கேருந், தணிமிதற் குகலு
மென்னந் தோற்றமிய் பொன்னி கித்தம். (௨௯)

திருப்பணிபுரிந்த சருக்கம். ௫௫

என்றிவை பஷு மெண்ணி யிவங்கது கடந்து
நீடு, தென்றிசைக் கரையிற் சென்று சேர்ந்தன
னெதிரோ நல்லூர், வென்றிவெண் மழுவார் செங்
கை விமலனார். மகிழ்பொற் கோமா, னென்றிய
கோபு ரங்கண் வெகையிற் படிமேற் றுழந்தான்.

பொங்கிய காத லோடும் புலியினின் றெழுந்து
போற்றி, யங்குநின் றேகுங் காலை யகம்பனை வள
னுஞ் சோலை, தங்கிய சிறப்பு நிலத் தடங்கண் வா
னுதலா ராடும், பங்கயத் தடத்தின் சீரும் பார்ந்த
மகிழ்ந்து சொல்வான். (௩௬)

பொற்புறு வயலிற் செந்நெற் பொலிபசங் கதி
ர்கள் செவ்வே, நிற்பன சிறுநூல் கற்றோர் நின்
றம ராற்றல்போலும், முற்பெரு பசுமை மாறி
முதிர்ந்திடு கதிர்க டாழ்கல், பற்பல நன்னூ லாய்
ந்தோர் பணிகுநல் போலு ம்தோ. (௩௭)

மென்னதுங் கொடியி னோடு விரிதளி ரசையக்
காலாற், துன்னுபூங் கொம்ப ராட துலங்குகை
விரல சைந்து, மன்னிசை துடங்கச் செவ்வி மலர்
முதங் காட்டி நின்று, நன்னுதற் கணிகை மாநர்
நடனஞ்செய் திடுதல் போலும். (௩௮)

திருந்திய சசைப் போதற் செறியது வெல்லா
மேனி, யருந்திவண் டினம்பூஞ் சோலை யனைஞ்சு
லொருவன் தன்பா; விருந்தும் பொருள்க னெல்

௫௯ ஆர்ச்சாபுரத் தலபுராணம்.

லா மினிதுகொண் டலகை விட்டுப், பொருந்திய
பொருளி னன்பாற் புகும்பாத் தயரை மாணும். ()

மேன்னடைப் பெடையி னோடு வீற்றினி
திருக்கு மன்ன, முன்னுறு செய்ப வாச முளரியம்
போது மிது, துன்னிமஞ் சூதஞ் செந்தேன் சொ
ரித்திட லோமத் தியான், மன்னுநெய் வார்த்து
கின்று மணமுடித் திடு கல் போலும். (௩௫)

அங்கமற் கண்ணி னுள் ளலைபுனல் குடையுங்
காலை, பங்கம முடைகள் மாப்பிற் பட்டுநன் னீரு
ளாழ்ந், விங்கம னுறுநெ திர்த்தி லோம்குநீர் நிக
ரோ வென்று, கொங்கை ளலைக்கத் தோற்றுந்
குளிப்புள லொளித் தல் போலும். (௩௬)

அனப்பெடை யினாகொன்வானொன் றயல்கிறி
கேகி மீண்டு, வனப்புறு சேவல் முற்செய் வளச
த்தின் வதிரத் தோங்குந், தனப்பெருங் கற்பி
னாந்த சானகி யுரிய காந்தன், மனந்நுறு கலக்கந்
திர வளொரி மூழ்கல் மாணும். (௩௭)

மன்றலங் கோதை மாதர் வநனமும் வனசப்
போலும், துன்றெழில் வாவி தன்னிற் றலங்க
வேற துணையோ ராது, சென்றுசென் திரண்டி
டந்தைத் திகழொலிச் சுரும்பி னங்க, வென்றிதின்
நீதலுந் தோற்ற முரியது தேகல் போலும். ()

சந்தையர் வாயிற் செந் தாமரைமல ரணிக னுப்
பன், சந்தையர் சொருவென் கஞ்சங் களிப்பருங்

திருப்பணிபுரிந்த சருக்கம். ௫௭

போடு வைக, விர்தமா தலத்தின் மேன்மை யெண்ணித்தன் களங்கந் திர்ப்பான், வந்தமா மதிசெந் தீயின் வளர்தவஞ் செய்தல் போலும். (௩௬)

வளனுறு தீர்த்த முழ்கிமடந்தையர் கரையி னேறல், தளவவெண் ணையோர் செல்வி தனைக்கடல் கொடுத்த தெண்ணி, யுளமகிழ்ந் தமரர் போற்றிவ் வுர்தனி லினைய வாவி, யளவிவிந் தினாக டம்மை யருளுதல் போலு மன்றோ. (௪௧)

என்னவோ திவைக னோக்கி பிவ்வகை யெண்ணி யவ்வூர், துன்னிய வேத மாந்கர் துலங்குவீ தியும்வேற் செங்கை, மன்னர்வீ தியுநீர் செல்வ வணிகர்வீ தியும்வே ளாளர், பன்னுவி தகளு மெங்கும் பார்த்தவ னுவந்து சென்றான். ()

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தனியெழிற் பஞ்சாக் கரமகா தீர்த்தந் தன்னை முன் னோக்கினன் பணிந்தா, னினிதுமும் முறை நூழ்ந் தொண்ணுத லுடனே யியங்கதின் முழ்கி னன் புகலும், புனிதந் தணிந்து நியதிகள் முடிந் தான் புகுரர்க் கரும்பொருள் கொடுத்தான், வனிகையோர் பாக னிமையவர் போற்ற மன்னுபொற் றோயிலுட் புகுந்தான். (௪௨)

தூன்றாமா னிடக்கோன் றனையெதிர் கண்டான் துணைமல ரடியின்விழ்ந் தெழுந்தான், கள்ளவிழ்

௮ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

கமலப் போதினைப் பழித்த கைமலர்ச் சென்னி
மேற் குவித்தா, னுள்ளுநெக் குருகிப் பரவச
மடைந்தா னெண்மலர்க் கண்பொழிந் திடுநீர், வெ
ள்ளத்துட் குளித்தான் புளகமெய் யரும்ப மிள
வும் பன்முறை பணிந்தான். (சுங)

அறசர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

சங்கரா போற்றி யன்பர் தமதுநெஞ் சகத்து
வந்து, தங்கரா போற்றி மேருத் தனிப்பெருஞ்
சீலையாய் போற்றி, பொங்கரா வணிகொ டரப்
புனிதனே போற்றி சூலச், செங்கரா போற்றி
நல்லூர்ச் சிவபரஞ் சுடரோ போற்றி. (சுச)

செற்றமிக் கடைந்து வேதச் சிறுவனைக் கவர்
வான் வந்த, கூற்றனை யுதைத்த பாதக் குளிர்ச்
சோருத்த போற்றி, யேற்றவல்கொடியாய் போ
ற்றி யிமைபவர் கணங்கன் சூழ்ந்து, போற்றிட
நல்லூர் மேவும் புனிதனே போற்றி போற்றி. ()

பிறைவந்த டேந்த போற்றி பெருமறை யிட
ந்த போற்றி, கறையுறு களந்த போற்றி கருது
மங் களந்த போற்றி, முறைமரிக் கணைய போற்றி
முச்சுடர்க் கணைய போற்றி, நறைமலர்ச் சோலை
நல்லூர் நம்பனே பேர்த்தி போற்றி. (சுசு)

உவமையில் பொருளே பேர்த்தி யொளிர்மழு
வான போற்றி, நவமலர்க்கொன்றை சூடுநாதனே

திருப்பணிபுரிந்த சருக்கம். (ருக)

போற்றி நண்ணும், தவமுநி வீரர்கள் காணத்
தரா தலம் போற்று நல்லூர், சிவபுரத் தினிது வை
குந் தேவனே போற்றி போற்றி. (சௌ)

கலிநிலைத்துறை.

என்ன வேற்றிநல் வலம்வந்தாங் கிலங்கெழி
லுமையாள், மன்னு கோயிலுட் புகுந்துமுன் வண
ங்கினன் னுதித்துப், பன்னு வீதியுட் சென்றொரு
பசும்பொனின் மாடந், தன்னு ளெய்திவீற் திருந்
தனன் தரா தலம் போற்ற. (சஅ)

அன்றுபோ லப்பி னடுத்திடுந் தினத்துமத் தீர்
த்தஞ், சென்று முழுகியொன் கோயிலிற் புகுந்து
நீள் செம்பொற், குன்ற வில்லியைத் தானுவைக்
கொன்றைஞா டிறையைக், கன்று மானிடத் தனைப்
பணிந் தான்பணி காலை. (சகா)

கொச்சக்கக்கலிப்பா.

மருவலனா முடித்திடுவேன் மன்னவமீண் டினை
யுதலத், தொருபொழுதிங் பரஞ்சுடரை யுவந்து
பணிந் துறக்கேகிக், கருதியவை யாவையுமுன்
கைவசமார்க்குமேயென், திருவிசம்பி னரனருளா
லெழுந்ததொரு திருவாக்கு. (ரும)

அவ்வனாதன் செவிபுகலு மகமகிழ்ச்சி யினி
தடைந்து, நவ்வியனார் கரதலந்து நம்பனருட் டிற
ம்போற்றித், திவ்வியவைந் தெழுந்தோதிச் சென்

கவி ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

றுமனை யகம்புக்குந் தான், செவ்வியமா தவவதிட்
டன் றிருவடியை நீனைந்தேத்தி. (ருக)

காசினிபோற் றனையநகர் கண்ணுதலார்க் கினி
தாய்ந்த, பூசனையு மந்திரத்திற் புரியவுறு திருப்
பணியும், பேசுநுநல் விழாவதுவுஞ் செய்விக்க வே
ண்டுமென வரசமனை யிடத்தனைந்தான் மனத்தி
னிடை குறித்திட்டான். (ருஉ)

அத்திறமே புரிந்திடுவா னான்வடிவா கமங்கனி
னிற், சுத்தமுறு காரணத்திற் சொல்லுகின்ற வி
திப்படியே, யுத்தமபூ சனைபுரியு முவந்தனைபா
லிறையேற்கு, நித்தமுமென் றறற்குரிய நிதிக்கு
வைகள் பலகொடுத்தான். (ருஉ)

அன்னதன்பி னிறையவனுங் கனிந்திடுமல் வி
கைதனவும், பன்னிவளம் புரியிதழி பாதிரிவண்
செருத்தமலர்ப், புன்னையொடு கொளுக்கிற புகன்
றிசென் பதங்கோங்கு, மன்னொழிற்கு ளினமா
நி வளர்பொழிங்கள் பலசமைந்தான். (ருச)

நிலநிலின் னான்பின்னர் செந்நகைகளினைப்
பிராந்த, சிலைகன்பல கொண்டுவரச் செய்நடைந்த
கிற்பொனும், கலைபுணர்ந்தோர் மையழைத்துங்
களையழைந் தோர்செயிந்த, விவேகிக்குபொற் கட
கமொடு மேம்படுபா னையுமுநக. (ருரு)

இருங்கம்பு வந்தனையு மிகுந்தும் கோபுரமு,
மருவியசீர் மதிக்கொன்றன் வசத்தமணி மண்டப

திருப்பணிபுரிந்த சுருக்கம். ௬௬

முங், குருவளர்கா லொருநூறு கொண்டபெரு
மண்டபமு, நிருமலனார் தமக்கிசைந்த நிருத்தநெடு
மண்டபமும். (௬௬)

குறக்கொடிபா கனுக்குமொரு கோடுறுகுநீ
சரத்தினுக்குந், திறத்திலுய ருமையவட்குந் திரு
மகட்கும் பிறர்க்குமுயர், நிறப்பெரும்பொற் கோ
யில்களு நிலவுமகா மண்டபமும், சிறப்புறுபஞ்
சாக்கரமா தீர்த்தத்தின் படித்துறையும். (௬௭)

கட்டுவித்து மற்றதன்பின் கனகமணித் தோ
மைத்து, மட்டுறுபூங் கணைக்கனல்வின் மதிக்கவி
கை மான்மகனாக், கிட்டமுறு மிளவேனி லெனும்
பருவந் தனின்மகிழ்ந்து, திட்டமொடு கண்ணு
தற்குத் திருவிழாச் செயத்தொடுத்தான். (௬௮)

எழுதிர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவளர் நல்லா ருபர்கிவ லோகத் தியாகநா
யகனருள் வசந்த, பெருவிழா வினுக்கு வருகெ
னத் தெலுங்கம் பிறங்கெழிற் கொங்கணங் கலிங்
கம், மருவுசீர் விராட மாரியங் கவுட மாளவங்
கேகய மராடங், கருட மாதிராட்டினி லுறை
யுங் காவலர்க் கோலைமுன் விடுத்தான். (௬௯)

பெரும்பதி யதனை யலங்கரித் திடுவான் பிறங்
கொலி முரசறை வித்தான், கரும்பன முலையா ளி
டத்தவன் கோயி லணிசெயச் சிலந்தமை பேவிச்,

சுரும்பணி யிதழி யணிபரன் றனக்குச் சுடர்விடு
மாமணி மகுடம், விரும்புவெண் டரள மாலைக
வாதி விளங்கெழிற் கலன்பல கொடுத்தான். ()

• பொன்னிதழ் கடுக்கை வேணிபன் கோயில்
பகுந்தணி செய்திடு மாந்தர், மன்னிரு நடைகா
வணமலர்ப் பந்தர் வாள்விடு நித்தில விதானந்,
துன்னிடு மகர தோரணங் கதவி துலங்கிடு நவம
ணிமாலை, பன்னெடுங் கமுக மோங்குபொற் கொ
டிகள் பரப்பின ராலய மெங்கும். (௬௧)

முரசறைந் திடலு முவகைமிக் கூர்ந்தம் முது
நக ருறைந்திடு வேர்கள், வணாசெறிந் திருந்த
தெனவொளிர் மாட மாளிகை மண்டப மனைத்து,
முனாசெய்வெண் சுதையிற்புதுக்கின ரிலகு மோ
விபந் திட்டின ரோங்கும், வீணாசெறிந் திடும்பூம்
பந்தரா திகளால் விளங்குநல் லெழில்பெறச் செய்
தான். (௬௨)

அன்புடன் விதி யனைத்துநீ டோங்கு மணிந
டை காவண மமைத்து, மென்பணி கீறிற் புழுதிக
வடங்கி மீதுநல் விதானங்க ஆடங்கி, மின்பயில்
கொடிகள் மகாதோ ரணங்கள் விளங்கெழிற் பூர
ண குட்பம், மன்பெருங் கமுகு மணிவிளக் கலர்ந்
தார் வாழைந னிறைந்தணி வகுத்தார். (௬௩)

ஓலைமுன் சென்ற தற்றிந்துநற் புகழி னெங்கிய
தேசமன் னவர்கள், வேலையி னாய்ந்த சேகைகள்

திருப்பணிபுரிந்த சருக்கம். சூரு

சூழ் விருப்புட னெழுந்தனர் சென்று, சோலையிற்
கிணிக ளாகமம் புகலத் துலங்குநல் ஓர்ரினை யடை
ந்து, மாலைவெண் கவிகை மன்னர்மன் னவன்றன்
மலரடி வணங்கினர் மாதோ. (சூச)

வணங்கிய மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்து மருவு
பொற் கோயிலி னெய்திப், பணங்குல வுரக கங்க
ணப் பெருமான் பதாம்புயந். தனைப்பணி வித்து,
மணங்கிளர் தொடையற் புரவல றோவர்க்கும் வசதி
யுஞ் சிறப்புற வளித்தான், கணங்கொள்வண் டிமி
ரு மலர்ப்பொழில் புடைசூழ் கடிநக ரயோத்தியர்
வேந்தன். (சூரு)

ஆங்கதன் லின்ன ரிடபவோ னாயினி லருக்கன்
வாழ் மதியினின் லுதிய, மோங்கிமம் பக்கத் தியல்
புனர் பூசத் தொண்மலர்ச் செங்கையிற் சிறுமான்
ஹங்கிய பெருமான் றிருவிழா வினுக்குத் தரும
மால் விடைக்கொடி புகலும், பாங்குட னேத்தி
யுயிர்ந்தொகை யனைத்தும் பகர்தரு மிகபரம் பெ
றவே. (சூசு)

* அச்சுதன் மலரோன் புரந்தர னாதி யறையுமெ
ண் டிசைபுரந் திடுவோர், விச்சையின் மிகுந்த
மருத்துவர் வசுக்கள் வெண்மதிக் கடவுளா திந்
தார், மெச்சிடற் குரிய வயிரவ ரியக்கர் விளங்குகந்

*விண்ணவை அச்சுதன் என்பது ஆட்டினை அசம் என்ற
துபோலும். அச்சுதன்-பிறவாதவன், அசம்-பிறவாதது.

ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

திருவாய்விஞ் சையர்கள், கச்செழிற் களப முலைய
யம் பையர்கள் கருணைகூர்ச் திமெழு மாதர். • ()

சிற்பர்கள் முகவர் போகிய ரகரர் திறலுறு பா
டவர் கலைவர், முத்தன முறுவ னாகமங் கையர்கள்
முத்தமம் புருடவஞ் சியர்கள், யித்தலத் துறையு
பாசுந்தங் குழாங்க வியலுறு மடந்தையர் பிறவு,
யித்தனக் குரிய தொண்டர்க ளெவரு நெருக்குற
சென்றுபோற் றிசைப்ப. (காஅ)

அரசிச்செழி நெடிலடி யாசிரிய வீருத்தம்.

குடமுழ வணிதோன் வினை'போக்களை தக்கை
தானம், படகம்வெண் சங்க மொந்தை பகர்ந்திடு
தருணி கல்ல, வடமு குலகு தாளம் மத்தளங்
குதம்பாழ் பேரி, நடவறு நடாரி யின்ன திசை
தொறு முழங்கஞ் செய்ய. (காஊ)

நல்லஞர் பரமன் வந்தான் நம்பினோர்க் கன்
பன் வந்தான், உலகினுக் கிறைவன் வந்தானாயி
ர்த்துமி ரானோன் வந்தான், சிலைறுத லீடத்தோன்
வந்தான் சிவலோகத் தியாகன் வந்தா, னில்கு
மாய் விடையான் வந்தா னென்றுசின் னங்க ளா
ர்ப்ப. (எய)

சாரியை முறைநி னோடு தாரியடி பெயர்ந்துக்
காத்த, லோரியன் மலர்மென் கைக ளிலங்கிடப்
பாப்பி மன்னுங், கூரிய னெடுவேற் கண்கள் குல்

திருப்பணிபுரித்த சருக்கம். சுரு

வுமன் வழிபு ரட்டிக், காரியற் கோதை மாதர் களி
ப்பொடு நடனஞ் செய்ய. (எஉ)

குல்கிய மதூர வேழக் கொடுஞ்சிலை யதனி
லாறு, யிலகு தாள் வரிகடம்மை யிசைந்துநா னாக
வேற்றி, யலைகடன் முரசு மார்ப்ப வனங்களுர் நடு
வி னின்று, மலர்மணக் கோலஞ் செய்யும் வசந்
தன்முன் வணங்கி நிற்ப. (எஉ)

தசள வெண்குடை நீழற்றத் தமனிபக் குடை
கள் மின்ன, வீரவிய பொங்கல் சூழ விருதுகற்
கொடிக ளாட, வருகுவெண் கவரி கைக்கொண் ட
ருகுமின் னிடையார் வீசப், பரவிடு சூப மல்கப்
பற்பல தீப மோங்க. (எஉ)

தந்திமா முகத்தன் வேலோன் சயிலவெண்
கயிலை காப்போன், முந்தினி தேகப் பின்னர் மு
துபுகழ்த் துண்டித் தேவன், வந்திட வுன்மயுந்
தானு மகிழ்ந்தெழின் மறுகி னாடு, சந்திமண் டல
மாநதன்னிற் தனிப்பெரும் பவனி போந்தான்.

அடுத்தநான் முதலா யோங்கு மாதித்த மண்ட
ஞ்சீர், ரொடுத்திடு சிவிகை பூதம் துலங்குமா
லிடபங் கயிலை, தடத்தனி யானை வாசி தமனியத்
திருந்தே றென்னத், திடத்துவா கனங்க ளேறிச்
செழிந்திடு பவனிவந்து. (எடு)

திருந்திய விசாக நாளிற் சிறப்புட னணைந்தோ
ர்க் கெல்லாம், பொருந்துபஞ் சாக்க ரத்தின் புண்

ஸிப தீர்த்த நங்கி, யிருத்தனித் துவசம் பின்ன
ரிங்கினை னுங்க வன்பால், வரங்கள்பெற்றெவருந்
தங்கள் வளம்பதி யடைந்தார் மன்னோ. (என)

மற்றதன் பின்னர் நீடு மணிமதி லயோத்தி
வோத்தன், கொற்றவ ரியாவர் கட்டுங் குலவிய
வரிசைநங்கிப், யத்தலமிவர்க டம்மை யவரவர் பதி
சட்டேசுப், போற்றொடி மாறுந் தானும் புனித
போற் கோயில் புக்கான். (என)

சேன்றுமும் முறைசூழ்ந் தீசன் திருவடிப் போ
து கண்டு, துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடுந் தொழுதெ
ழுந் தங்கை சேன்னி, மொன்றிடக் குவித்து நெ
ஞ்ச முருகிட விழிநீர் சோர, தின்றுதன் னூர்க்
குச் செல்லு நினைவினான் றுதிந்தல் செய்வான்.

எழுசெங்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

காணித்த மோதுனது பாதத்தி யானமுறு ஞா
னத்தி னிட வருள்வாய், மாணப்ப யோததியின்
யிறற்று வாழுநெடு மாலுக்கும் வானி யுடனே,
தெனுற்ற தாமனாயின் மேவித் குலவுமொரு நே
வர்க்கு நாட வரியாய், பானந் தீவசிவ லோகத்
திரையுமை டாகத்து வேத முதலே. (என)

அவாறு மாமதிய நறைபுறு தாரிகழி யணி
யாத மேவு சடைபாய், அவாம நேவசிவ பாகரல
காலமுபாழார்கள் னூரி னுறைவே, புரவிர குல

திருப்பணிபுரிந்த சருக்கம்.

சு.எ

தர வளர்ப்புத நாதநீதி யொளிமேரு வில்வழகனே,
யுனாவாய்மெய் யாலினிதி ஓனேநாளு நான்மகிழ்வி
லுடனோதி வாழ வருளே. (அய)

கலிவிருத்தம்.

என்னமுன் போற்றிசெய் யிமைய வல்லிதன்
மன்னவன் றன்னிடை வரங்கள் பெற்றுநீ
டன்னவொண் பதியினின் றயோத்தி மேவினான்
றுன்னிய படைக்கலஞ் சூழ்ந்தி லங்கவே. (அங)

மேயவப் பதியிடை வீற்றி ருந்துநீ
டாயிரம் பனுடவி யாவந் தாங்கிய
டாயிரும் புனியெலா மகிழ்ந்து காத்தன
னையுநற் புசமுற விசைந்து பல்பகல் (அஉ)

இவ்வகை யன்னக றிருந்த வேந்தர்கோன்
செவ்விதிற் பல்பகல் சென்ற பின்னொரு
நவ்வியங் கையினு னளின நான்மலர்த்
தவ்விய வடிநிழல் சேர்வுற் றானரோ. (அஃ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அன்னதன் பின்ன ருள்ள வரசரும் வரமுட்
தோறும், பன்னுமவ் வாறு நீடு பரிவுளத் தெய்தி
யன்ன, சென்னியாற் நினைஞ்ஞகற்கு திருவிழா
நடாத்த லுற்றார், மன்னுமுக் குற்றந் தீர்ந்து மா
தவ மியறறு வீர்காள். (அசு)

சுஅ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

இரவிதன் மரபிற் றேன்றி யிலகுமாந் தாதா
யென்னும், புரவலன் காதையிங்கு புகன்றன
வினிந் டோங்கு, வரமுறு தவத்துக் காக மாமுனி
யினிதி னேகி, யானடி யடைந்த காதை யறை
குய வீவிர் கேண்மின். (அரு)

மாந்தரத்தா

திருப்பணிபுரிந்தசருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆத விருத்தம் - ௨௮௮.

எட்டாவது

காகமுநிச்சருக்கம்.

அறுசுர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

பணிநமுறு மாநவந்திர் காகமுனி யென்வொரு
ன் பதனு மன்னார், பணிநருவென் மதிபுனைபு மெ
யிற்சடையோ னடிபரவும் பான்மை யுள்ளா, ரினி
வாபுறுந்தனிமைபெறு திராசையினர் நவம்புரிவா
ரிலாபயச்சாரல், தனிவிருந்து சென்றனரிங் வுலக
மெளம் புரந்தாசித் தலந்தி னுற்றார். (க)

புடயிமிசை வயிரவனுண் மகிழுமிட னுகியண்
டப் புருட னென்னும், கடவுடனக் கிருபுருவ நடு

வாகி விளங்குமெழிற் காகி தன்னிற், றிடமருவு
பகரதன்முன் னாரியதவம் நெடுங்காலஞ் செய்தல்
கண்டு, தடமருவு மனனெடிது வந்துவந்த கங்கை
நதி தன்பால் வைக. (உ)

பெருகாலந் தானருந்தி வானவருக் கமுதளித்த
பிராணை யுன்னி, யொருகாலி னின்றுபதி னாயிரமி
யாண் டியைந்தபுன லுண்டு நீத்தும், வருகாலுண்
டுறுதலைக் ழாக்கிநின்று மொருகரங்கால் மண்ணி
லுன்றிச், சருகால்வெம் பசிதணித்துத் தனித்த
னியத் துணைவருடந் தவங்கள் செய்தார். (ங)

மாதவமிய் வாறுபுரிந் திடுமுறுதி தனைநோக்கி
வார்ச டைக்கண், மாதவமன் னிதழியணி யாதி
விடை மிசையேறி வுளையிற் றேன்று, மாதவணி
மதியெனவே முகமில்ங்கப் புடைவிளங்க வந்தா
னோங்கு, மாதவனு ரணன்மகவான் முதலியவா
னவர்கணங்கள் வணங்கிப் போற்ற. (ச)

வந்தனமா முநிவொதிர் விசம்பிடைநின் றான
வந்தா மகிழா நன்று, வந்தனமா னனுசெய்தேத்
தினராதி நீர்செய்த தவந்தி னாலும், வந்தனமா
லின்றுமக்கு லேண்டுவர மென்கொலது வாய்க்க
தல்க, வந்தனமாந் தவநமக்கென் றியற்றினீர் வின
யுகென வாய்ம லாந்தான். (ஞ)

வலனுறுவாட் கணிச்சிபுனை பாவிய்வா ருரைத்
திடலு மாந வந்தின், பலனுறநின் திடுமுநிவர்

எஸ் ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

தமிழனே னினியனுக்கும் பவங்க ளோன்று, மில
னெனப்பே ரானந்த மினிதடைந்து னின்பதங்க
னென்னம் கூறு, நலனுறுகண் ணன்னயலர் நிழலி
லுறைந் திகெவர நங்கு கென்றார். (கூ)

மங்கையிடத் தவன்பொன்னி நாட்டிலுறை சிவ
லோக மகிழ்ச்சி யாகி, யங்கையுறு கனியெனவே
முத்திகளைந் தன்னிடத்தி லீணைந்த வர்க்குச், சங்
கையின்றி யுரவுமன்ன தலத்தேகு மினையபற் று
லீணையிற் கங், கங்கையினிற் படிந்தெனவே மொழிந்
தகன்றான் கடவுளர்தங் கணங்க ளோடும். (எ)

மறைமுதலா கிபவுணர்ந்த முனிவராரீம் மி,ந
யாக வாயினாசி, நிறைபுனற்பா கிரதியின் முழ்கி
யாஞ் செழுந்தோதி சிலவு காளங், கறைமிடற்
தன் திருவிடையாட் டெவர,ரிவா ரவனருளாற் கா
வந் தன்னி, லிறைபெனும்போ தினிலீனைய சிவ
லோக நகரினிடையெழுந்தா ரன்றே. (அ)

எழுந்தபார்,த் திடுங்கலை யப்பதியிற் சராசர
ங்க ளென்னந் திங்கட், கொழுந்துபுனை பானுரு
வாய்த் தோன்றிடலும் மனமகிழ்ச்சி கொண்டு
மண்டிம, லெழுந்துறங்கால் வைப்பதனாக் கச்சமு
ங்கொன் டரங்கோயி லீனவான் பின்னும், செழு
ந்தலியா னடைந்தனிய சிவபெருமான் தன்னரு
ளாற திருமுன் னின்று. (கூ)

சலந்தரன லுடல்பிளந்த திகிரிதனை யரிக்கனித்த
தலைவ போற்றி, வலந்தருவிற் கரும்பனைநீள் வன்
னியாக் கியனுதற்கண் மணியே போற்றி, சிலந்தி
தனை வளவனெனத் தோற்றுவித்தாட் கொண்ட
பெருந் தேவே போற்றி, நலந்தருபா ருலகொடு
வின் னுலகையுமோ ரெலிக்கனித்த நம்ப போற்றி

பனைத்துதிகை மலையுரித்த வீரநிரி புரமெரி
த்த பரனே காவென், றுனைத்துதிசெய் திடற்க
ரியா தித்துணைக்கா லமுமுலக மெங்கு மேவி, யெ
னைத்துடலுந் தனித்தனியங் கெடுத்தவற்றி லார்ச்
சிதஞ்செய் திருந்த வென்றன், வீனைத்துயரின்
றோடக்கறுத்தின் றெனையடிமை கொண்டருளும்
விமல போற்றி. (யக)

எழுசுர்க்கழிநெடிஸ்டி யாசிரியவிருத்தம்.

என்று நற்றுதி செய்தன ரவர்கேட்ப வீறை
யவ னிருதிதன் றிசையிற், சென்றிடுஞ் சிலநாள்
வந்திடு மிடபந் திங்களின் ஞானசம் பந்தன், வெ
ண்றிமா தவத்தோர் குழாத்தொடு மீண்டு மேவி
நன் மணஞ்செயு மனைய, மன்றலி னுமக்கு முத்
திபா மென்ன வானுறு வாணியா லுணர்த்தான்.

கோவ்வையங் கனிவாய் பாகனின் வாறு கூறிய
துணர்ந்ததி சயித்தான், கவ்வகை நிருதி திசையி
னின் மேவி யருந்தனி யோகந்த ராகிச், செவ்விதி
னிருங்குங் காலையங் கெதிரோர் சிவனுருக் கண்

௭௨ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

பேசித்தா, ரிவ்வகை யுலகம் புரந்திடும் வளவ
 னினிசறிக் தன்னக ரடைந்தான். (௮௩)

புரந்தா னுதி யமரரும் பிறரும் போற் நிவரம
 னித் துகர்க்காங், கிருந்தி டுஞ்சிவ லோகத்தி யா
 சேச னிணைமல ரடிபணிக் தேத்தித், திருந்திய
 தவத்து முரிவராச் சிரமஞ் சென்றடி வணங்கின
 னவர்க்காம், பொருந்திட வாசி புதன் னுமுன் னணை
 யப் புலிக்கொடிப் புவலர் பார்த்து. (௮௪)

இளம்பனிக் கதிரு மரவமும் புனைபு மீசனைப்
 பூசனை யுலகின், வளம்பெற விபற்றி வேண்டு
 மென் னுளந்தின் மதித்தன னதற்குமுன் னீண்டு,
 கிளங்கிடத் தோன்றி யிருந்தன னிறையோன்
 கிளங்குபூங் கோயிலொன் னுயர்நூல், கிளந்தவ
 ரிபற்ற வேண்டுமே லென்னக் கிளத்தினர் புவ
 ளன் புதல்வான். (௮௫)

தனிமனை னதற்கு வேண்டிய நிதியும் தகுதி
 யா னதுசெயற் குரிய, மனிதரு மிறையோன் பூச
 னை மேன்மேல் வைத்தும் நடந்திடும் பொருட்டு,
 தனிமனை சிலனும் பிறவுமிப் பொழுதே நன்குயிங்
 குப்பவதற் கடிச, னினிசறிக் புரிச வேண்டுமென்
 றாக்கா னினசயுறு முரிவரு மிசைந்தார். (௮௬)

வினாயுறு மனந்தா திட்டுடை நிருபன் வி
 னம்பிய படிமகிழ்ந் தனித்தான், வனாதெடுஞ் சிலை
 யான் கிளவாத் தானும் வளம்பெறச் செய்தனர்

செய்வோர், கரையின்மா தவத்தன் கடலுநர் வே
ந்தன் கதிர்மதி முகந்தனை நோக்கித், திணையுலாங்
கடல்குழ் மேதினி புரங்குந் திறலுறு மன்னவ
கேண்மோ. (௮௭)

அந்தமா மதிசூ டிந்துயோ கிசர்க் காலையத் திரு
ப்பணி சமைத்தோர், சந்தமார் நிதிகள் வினோநிலங்
கொடுத்தோர் தருமவர் காவிக் மமைத்தோர், வந்
தனை புரிவோ ரருச்சனை செய்தோர் வளனுறச் செ
ய்வித்தோ ரொவரும், பந்தமா சகற்றிச் சிவபர னு
லகிற் பரிந்துயிற் திருப்பொந் நாளும். (௮௮)

என்னமுன் னுரைத்துப் பின்னருஞ் சிறப்பி
னிகைத்திடு மாசிக ளிகைத்து, நின்னக ரிலுங்கு
நீயனை கென்று நிகழ்த்தினார் நிலவுவெண் கவி
கைச், சென்னியம் முசிவ ரினைமல ரடியைச் செ
ன்னியால் வணங்குகின் றேத்தித், தன்னக ரடை
ந்து வீற்றினி திருந்தான் றன்பெருஞ் சேனைக
ளுடனே. (௮௯)

கருநருந் தவத்துத் காகமா முசிவர் கதிர்நரு
செஞ்சடா டவிமே, லிருந்த யடையு மிசனைப் பூ
சித் திருந்தய விடபமா மதியின், மருவெழிற்
ராழி ஞானசம் பந்ர் மணாப்புரி தினந்தனில் வி
ளங்கு, மொருநனிச் சோதி யிடத்தினிற் கலந்
தாய் குறைந்தன ருலகெலாம் வியப்ப. (௯௦)

௪௪ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

வலம்பெரு தவத்தூக் காகமா முனிவர் மகிழ்சிவ
மொய்யா கிருந்து, நவந்தரு புசை புரிந்தகா ரண
பொனவினாமப் பூசனை யுதந்தாங், கிலங்கெழிற்
பரமன் றன்னையோ கிச னென்னலோ தடுவரப் பர
மன், நவந்தனை யோகிச் சரமென வுணாப்பார் தர
விரிவி னிவினா னெவரும். (௨௧)

அரிமமா முனிவ ராண்டொரு தீர்ந்த மமைந்
தர பதிப்படிந் தோர்வெவ், வினைகனெந் ஆனை
கிருந்திடா தோடு மேவியப் புனலிடை முழுகி,
விடவு ஓமார் த் தொடைபுனை புயந்து நான்மறை
புலங்கிரு கிதிமக், தினைபா வுநவி செய்தன ரா
கிற் சிவனுல கடைத்துவிற் திருப்பார். (௨௨)

அவாசர நதியிற் படிந்துமுன் மிகவு மகமகிழ்ந்
தெழுந்திடெ னானங், குவையப் புழழப் பதியினிற்
தந்தா சுபமென் தவங்கிட மினிய, தவமுதி வீர்
தவமன்னதன் மகிமை சாந்துவான் தோன்மெனப்
பவந்த, தவநையுட் தொண்டு முனிவர்க ளெவரு
முயற் றியம்பங்கனென் னுணா தார். (௨௩)

காகமுநிச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது கங்காகூடச் சருக்கம்.

❖❖❖❖❖

எழுசர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பங்கமி றவத்துக் காகமா முடிவர் பைம்பொழிற்
காசியி லோங்கு, கங்கையின் கணாமே எருந்தவம்
புரிந்த காலையிற் கண்ணுநன் மூர்த்தி, மங்கல
மருவு முபர்சிவ லோக மான்மிப மவர்தமக் குளா
த்த, தங்கறிந் திலகு கங்கையா னவளு மருந்தவம்
புரிந்தனன் மாதோ. (க)

ஈசனங் தெதிரோ நருமமால் விடைமே விமைய
மரல் வரைக்கொடி யுடனே, வாசமென் மலரின்
மழையிமை போர்கண் மகிழ்வொடு பொழிந்திட
வழித்தா, னேசமார் கங்கை டணித்தன வெழுந்து
கின்றதுதோத் திரம்பல மொழிந்தான், காசனியாக
வேனியா னுன்னு கருத்தினிற் குறித்ததென்
னென்றான், (உ)

கற்றவர் புகழும் கங்கையா னிறையோன் கம
வொண் முந் தனை நோக்கி, நற்றவக் காக முடிக்கு
நி முன்னர் நனிச்சிவ லோகத்தி ஷட்பா, நுந்நுனை
யிலினு பணித்திட வேண்டு முனாத்திடு மிவ்வ
ரந் நருதி, சிதறிடை யாக வெனமகிழ்ந் திசைந்
தான் சிவபெரு மானுனாத் திவொன். (ங)

௪௪ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

பன்னுமா தவனங் கேகிய நெறியே படர்தியே
 ன் தனாத்தன னகன்றன், அன்னவன் மிகவும்
 விருப்பின னாகி மந்தெறிக் கூடினர் வாணோர்,
 தன்னுமத் தலத்தி னனையமா முகிவர் தோன்றிய
 வாகியி னெழுந்தான், மன்னிய மீன மா திக ஞாட
 னே வாரியி னுருவநாய் மன்னே. (சு)

அவ்வகை யெழுந்த தங்கைகநல் ஸ்ணீகீ டத்தலந்
 தலையமாதச், செவ்விதிற் பரவிப் படர்ந்தன ன்
 னைப செழுந்தனி நகரினோ ரதுகன், டிவ்வதி சய
 மிங் தென்னென வுணாப்பா ரீசனே யறியுமென்
 திசைப்பார், தெய்வநன் னதியிவ் வுயர்சிவ லோக
 தெரிசனஞ் செயவந்த தென்பார். (ரு)

மந்திரேயா கிந்தப் பதியின்மா தவமப் பகிர
 தன் செம்புமோ வென்பார், மந்திரீ. ரோங்கிப்
 பெருகி லீனைய வனநகர் காங்குமோ வென்பார்,
 வையிருழ் கதிக்கை தாங்கிடு மிழையேன் வார்ச
 வட நாங்குமென் தறைவா, ரண்டர்நம் பெருமா
 ன் தருவநு ஸித்திங் கறிகுவ மின்றென மொழி
 வார். (கூ)

கந்தெறி மன்கொண் டருச்சனே புரிந்து வந்த
 னை தெய்வோற் றியோர், கந்தர மருவு குடங்க
 னிற் றுமத் த துயமம் மனைகந் றெருகுப்பார்,
 திவ்வ மி துயகை கொண்டு கொண் டிதனைச் செ
 ள்விதே, தெளிப்பார்கள் படிவார், மந்திர மூன்.

றுந் தனித்தனி யுரைத்து மலர்க்கையி லேந்திபுட்
கொள்வார். (௭)

அந்தரத் திருங்கு மமரர்நங் கணங்க ளனுகிய
கங்கையை நோக்கிச், சுந்தர வதன வனிதையே
யிறையோன் றாயசெஞ் சடைவளர் மாணே, யிந்
தவண் கடல்குழ் மேதினி யிடத்தி னிலகிய வுயி
ர்த்தொதை புரிந்த, பந்தவல் வீளைக ளனைத்தையு
மொழிக்கும் பாவையே பெனப்பலது நித்து. (௮)

எண்ணில்வா னவர்கள் மாதவர் பிறர்க ளெவர்
களு மோங்கடுங் காசி, நண்ணின ராகிப் பணிந்
திட நினை நாடுவ ராதலி னீதான், வண்ணமென்
சோலைக் காசிமா நகரை மருவிட வேண்டுநீ யன்
றிப், பண்ணமா மறைகள் புகழ்ந்திடு மனைய பதி
சிறப்பெய்துமோ வென்றார். (௯)

மற்றதன் பின்ன ருபர்சிவ லோக மன்னவன்
றனையெந் திறைஞ்சிக், கற்றைவார் சடையா யு
மையொரு பாக காசிமா நகரினிற் கங்கை, புற்றி
டக் கருணை புரிதிநீ யின்னா ளுலகிலே ரிழைந்
திடு பாவப், பற்றென மகற்றி யிநப்பவன ன்றோ
பருமப் பதியிடை யென்றார். (10)

இப்படி யமர ரிரந்திடக் கங்கை யிலங்குபொற்
கோயிலிற் புருத்து, துப்பன சடையா னடிபணிந்
திடமுச் சுடர்விழி காளகந் தாரந் தா, னப்பகி ரதி
யைப் பார்த்துநீ யனைந்திவ் வணிகநர் பார்த்தனை

௪௨) ஆர்ச்சாபரத் தலபுராணம்.

விசிச்சென், சேரப்பனை யுடைய காசிமா நகரி னு
றை கென வொரு னுவந்தே. (௧௧)

பாடலித் வாறு பகரலு மிலங்கப் பகிர்தி நமிப
னை அமைப, வரமுறு சிவலோ கத்தினிற் சிலநா
ன் வாசமுற் திருந்தான் பின்னர், திரமுறக் காசி
மாநகர் முன்னர்ச் சென்றினி திருந்திடக் குறிந்
தோன், பாடிமரித் தவரின் னாநுளினு வாகிற் போ
துகிற் தேனெனப் புதன்றான். (௧௨)

கண்டபா னிடத்தோ னதற்குந் பின்று கார்த்
தொக மதிமுநல் வார, மென்றறிந் தனைசென் றி
வாண்டிக டோறு மிகைத்திடு கார்த்திகை மதியி,
சென்றப விரவி வாரங்க டோறு மிங்வுரிஷின்
தொழும் கூப்பத்தி, லுன்றனி யுளந் தேவகையுற்
திடமார் தாறத்தினி தேனெனப் பணிந்தான். (1)

ஆர்ச்சா லோத்தோ னித்திறம் புதலக் கோ
தித்தித் தண்டா னிதறவ, நன்றெனப் பணிந்
தாய் காந்துக பத்தி நன்னியொன் காசிமா நக
ருந், கண்டந் தோநா னன்றொட டுறை
மோ னருளிப தினத்தொறு மபனிந், சென்றுசெ
ன் திருந்த மனபெந் திடங்கு திருவார் காசி
தோறு. (௧௩)

ஆபதிந் தா லபமென் தறனுந் கனைந்த
தென்த மரிட மிந், தாவித புதல்தொன் டா

டினுஞ் சிரத்திற் கருதியோர் நிவலைசேர்த் திடி
னும், புதலம் புரமுங் காசியி லணைந்தப் புண்ணிய
நதிதனின் மூழ்கி, மாதவ மறையோர்க் கரும்பொ
ரு ளீய்ந்த வண்மையிற் கோடிமே லதிகம். (௧௫)

அந்தநற் திர்த்தந் தன்னேநேர் கண்டோ ரங்கை
யாற் பரிசனஞ் செய்தோர், கந்தமார் பொழிஞ்ஞழ்
காசியி லணைந்து கங்கையா டியபலன். பெறுவார்,
நந்தவி னெழில்சேர் கார்த்திகை மதியி னண்ணிய
வாரத்தின் மூழ்கி, னிந்தரா வணியுஞ் சுந்தரங்
சடையோ னினிதுறை கயிலையி னிருப்பார். (௧௬)

சுவஸ்யம் புகழ விளங்கிடு கங்கா கூபந்தி னோர்
குட நீர்க்கொண், வெகையிற் படர்ந்தாங் கெழிற்
றிரு வெண்ணிற் றுமையுட னினிது விறற்றிருங்
கூஞ் சிவபரஞ் சோதி மணிமுடிக் காட்டுந் திறந்
தனோர் செல்வனன் செய்திக், கவலையொன் றில்
ராய் வாழ்ந்துபின் னோங்குங் கண்ணுநற் பரனல
கடைவார். (௧௭)

என்றநன் மகிமை விரிந்துநா ஞ்ரு ரெழின்மு
கப் பங்கயம் நோக்கி, நன்றிநன் மகிமை யறிந்தன
மகிழ்ந்தோம் ஞானசம் பந்தரங் கணைந்த, மன்றல்
செய்தனரென் றுநாந்நனை யருளான் மற்றவர்
பெருமைக ளினைந்து, மொன்றிய படியிங் குணர்
ந்துக வென்னு வுநாந்நனருபந்தமா நவந்தோர்

அடி ஆச்சாடரத் தலா ராணம்.

மாநவத் தவரிவ் வாறுநாத் திடலு மனமகிழ்ந்
தவந்தமை நோக்கிச், ஞானமா முகிவ ரந்தணி ரனைப
சுடர்விழிச் செஞ்சடைப் பெருமான், காதலரான
ஞானசம் பந்தர் கதையனை யவர்திரு வருளா,
னோதுவ னீவி ரனைவரு மதனை யுறுதியாய்க் கே
ண்மினென் னுணாப்பார். (கக)

கங்காகூபச் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆசுத்திருவிருத்தம் - ககஉ.

பத்தாவது

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம்.

அரசுச்சுழிகெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

பிரம்பரத் துடன்வேணுபுரம்புகலி வெங்குருநர்
பிழங்கு லோணி, புரமிமைமோர் பணிந்தேத்தும்
புரம்பாய் சோபுரநற் புறவஞ் சண்பை, வரமுநவு
வாழிரநர் கொச்சைபெனப் பன்னிருபேர் மருவி
மோங்குந், திரமுறுவன் கழுமனமா நகரமெனப்
புனிப்புழந் திருவா ருநர். (க)

அந்தணர்நங் குலத்திலுயர் கவுணியகோந் திர
மென்னுமதனைப் போற்ற, வந்துதிந்தார் சிவபாத

ஞானசம்பந்தச் சரூக்கம். அக

விருதபொன் றொருவரவர் மனைவி யார்தா, மிந்த
நெடும் புவிபுதழப் பகவதியா றொணுகாம மியைந்து
வாழ்வார், கந்தமலர்க் கோதையினு சந்தவருந் தனி
போற்றுவ் கற்பின் மிக்கார். (உ)

இருவர்களுஞ் செஞ்சடைமேற் பசுங்கதர்வெ
ண் பிறையிழிபுழி யிலங்க வேயந்த, திருமலர்கண்
மலரடியே பரவிவரு மன்பினராய் நின்று நாளிற்,
பொருதினாரீர்க் கடல்புடைகு முககினைடைச் சம
ணரொடு புந்த றென்னுங், கருதிமமா முகவினங்
கள் பொய்மாரி பொழிந்த வெங்குங் கவந்தெ
ழுந்தே. (ங)

ஆகலினு லருமறையா கமவழங்க மருகிவிற்
தை யனங்கங் காய்த், நாதனடி யவர்பூதி சாதன
ம்போற் திடாதல்கண்டு நாள்க டோனும், போத
முறு சிவபாத விருதயர்க் டின்னவினைப் பொரு
ந்தி நின்று, திகணுகு பரசமபத் திளையழிக்கு மக
ப்பெறுவான் சிந்தை யுற்று. (சு)

அரியசுவம் பல்புரிந் கா சவ்வாறு திருக்கோணி
யதந்தி லென்றும், பெரிபவா னவர்போற்றப் பெ
ரியநா யகியுடன்வாழ் பெருமான் பாதந், துரியகா
தலிற்பரவுங் கருந், டங்கட் பகவதியா ருநரந் தன்
னிற், தெரியுநான் மறைகளொடு புவிவாழந் தனிக்
கருப்பஞ் சேர்ந்த நன்றே. (ரு)

அட ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

அதுவுணர்ந்த கெழின்பெருகு திருந்தோணி
கொன்பெருமா னருளை வாழ்த்தி, முதுமறைதூல்
விதிச்சடங்கி வாத்தமதி யீதுமினிது குறையி
தேறும், மதுமலர்ப்பங் கம்புளையுங் கேளிருடன்
புரிந்துபன மகிழும் காலே, விதுபுனைவார் சடைப்
பாமற் குறிபதிரு வாதினாயாம் விளங்கு நாளின்.

இவையனை முதலாய கோட்களெலா முச்சம
நிற் செழிந்து தீங்கம், கனமுறுதல் லோனாயி
னிற் பாசுவன்ற னருளதனாற் ககனந் தன்னி, வி
னமுதமத் தாமலர் மழையினைப்போற் பொழிந்து
டவே ழிசையுமோங்க, வனவரத மன்பர்மனமகிழ்
ஞான சம்பந்த ரவந நித்தார். (எ)

அங்குணர்ந்த தருமறைமோர்க் கம்பொன்முத
ந்ருளங்க ளான வெல்லா, மங்கலநா ரிபமுழங்க
மறைமுழங்க மகப்பயந்தார் மகிழ்வி னீய்த்தார்,
திங்குணர்ந்த கொடியிடைபா ளவகையொடு மனை
பொலாந் செழும்பொற் சுண்ணார், பொங்குநதிர்
மனமினங்கு னைகுடமா தன்னாயர் பொற்புச்
செய்தார். (அ)

இந்தைய திருந்தோணி புர்தினெங்கும்
பொற்புச்செய் தினதும் தங்கம், திந்தமகிழ்ந்
திடமே விதிச்சடங்கை விதுபுனைந்து தீங்கம்
செய்த, திந்தாய் திருமருளாற் த்ருதாமத் தமு

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம், அந்

தனை நிறுத்தி ஞாநற், சந்தமு.சி சிவபாத விதய
 ரொன வல்குணாக்குந் தேவான்ற லார்தாம். (சு)

பேருலகம் புரிநலத்தின் பயனாகி வந்தருளும்
 பிரானர் தாம, மேருலவும் பிறைபோல வளர்ந்
 தொருமூ வருடமினி தெய்துங் காலைச், சீருலவு
 மொருதினத்து வேகவிதி முறைச்சடங்குச் செய்வ
 தற்கு, நீருலவும் புனலாடச் சிவபாத விருதயர்தா
 நனைந்து சென்றார். (ய)

எழுசர்க்கழி நெடிவடி யாகிரிய வீருத்தம்.

மற்றவர்சென் றிடுபொழுது மதலையாரு மாம்பி
 னிலைம் படையும்விலை மதிக்க வொண்ணா, நற்ற
 ரா வடமுமசைந் தாடச்சுட்டி நன்னுதலின் வெ
 யிலெறிப்ப நலங்கொள் காதி, னுற்றமணிக் குழை
 மின்ன மரணமிமாயம்பி னோங்குதனின் காட்ட
 வுயர் காஞ்சி காமர், பற்றிடையி னிலங்குமணி
 வயோமுன்னையிற் பகல்விளக்க வணிச்சிலம்பு பத
 த்தி னேங்க. (கக)

நடந்துமனை முன்றினித்பின் சென்றாச னனி
 னமலர்ந் தான்மறவா மனந்தார் முன்னர்ப், படர்
 ந்திடுவ தனையொழிந்து முனிவுசெய்யும் பான்மை
 யர்போல் விளக்கலாமி னாது பின்னும், துடர்ந்பழு
 தாங் கனைந்திட்ட ரினியென்செய்வா துயசிவ
 பாதுவிரு தயர்நா மன்னா, ருடன்பாயர் திருக்கோ

அச ஆச்சா ரத் தலா ராணம்.

யில் புகுந்துவாசி யுறுகாமே லவர்தம்மை நிறுத்
கிப் பின்னர். (கஉ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

பிரிவானக் கச்சமுற்றுப் பெருந்தோணி வீற்
றிநூர், கரிமகனி திருமிடற்றுக் கண்ணுதலைக்
கைதொழுது, விரிபுனலார் வாவிதனுண் மேவியே
யுழ்கினராம், குரிமையுடன் முழுகுகலு முயர்
நான சம்பந்தர். (கக)

அன்னவனைக் காணா யங்கைகாணல் விழிபி
தசந்த, பன்னுதலை யனைந்தனையும் பார்த்தமு
லார் மேற்படங்கள், மின்னிடையாள் பாகனருள்
மேயுபரமாவலினார், தென்னிலகு திருந்தோ
ணிச் சிவரப்பார்த் தழுதனரால். (கங)

பாணிமேழிற் புனிபுதைந்த பருவமதின் மிங்
தபெருந், தோணிவளர் பிரானவர்க்குந் தூயநிரு
வந்தப்புகின், வானுதற்புங் கோதையுடன்மால்
பிடைபின் மிசையெஞ்ச், சேணிலவு புதழ்வாவிச்
சொழங்காணின் வந்தனைத்தான். (கரு)

உத்தமர்த் தீனமின்ற மாநிலேழின் முநர்நோ
க்கிற், உத்தமர்த் துணைமுலைகள் கொள்கின்ற பால
முனார், உத்தமர்த் பொற்கண்ணார் தனிநகலந்

புறமெப்பற் பரிபாசக் காலத்தினைப்பதாவது திரோ
தனைத்தியே அருட்சத்தியாய் முதிர்ந்த அவசம்.

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். அநு

து நீயினிதி, னிர்தமக வினுகூட்டு கெனமகிழ்வி
னிகைத்திட்டான். (கௌ)

அண்ணலருள் செய்திடலு மம்பிகைசென்
றணியுறுபொற், கிண்ணமதி னித்திலந்தண் கிள
ரோளிப்பூண் பரித்திருக்கும், வண்ணமுலைப் பால்
சுரந்து வளர்*சிவஞா னமுங்கலந்தே, யுண்ணிலவு
மன்பினுட னுண்ணமுதென் தாட்டினார். (கௌ)

செழுமலர்க்கண் ணீர்துடைந்தச் செங்கையிற்
பொன் வண்ணமலிக், தழுகுதெதிர்த் திறைசெயானு
மருள்புரிந்தா னாதலினு, லெழின்மருவு சிவஞான
சம்பந்த றொனநாம, முழுதுலகந் துதிசெய்யப்
பெற்றனரம் முன்னவனார். (கௌ)

ஒதாரிய சிவஞான முணர்ந்தவரிப் படிநிற்கச்
காதலுறு தாடையார் கடிதின்னெடும் புளலாடி, லே
தமுறை நியமங்கண் மேவுறச்செய் தெழிற்கனா
யின், மீதனைந்தன் னவந்தமது விதுவனைய முந
னோக்கி. (கௌ)

எவருனக்கிப் பாலடிசி செச்சின்முயங் கிடக்
கொடுத்தா, ரவந்தமைக்காட் டெனமுனிவுற் றங்
கனொருவ ளானாயெடுத், துவமையிற் லவந்தாளி

*சிவஞான மென்பது தானே சற்பிரகாசமும் பரப்
பிரகாசமுமாய் எல்லாப் பொருள்களையும் இனிது விளங்
கும் அருளுணர்வினே.

அக ஆச்சுபுரத் தலநாணம்.

தேச்சாலும் புகைத்ததச், சிவமுனாந்த மகிழ்
ச்செயினிற் செழுமன்க்கண் புனல்பொழிய. (உ0)

அமலகச் செங்கைமெய்க் தொருவிரலாற்
சட்டவலர், பேயனைம தேவரெயுடன் விடையின்
மகை மிருமிசம்பி, குயுமறைக் குலத்தினுடன
மார்துலம் பனிக் கொட, நேமமுட னின்றருரு
முடனை மெய்க்காட்டி. (உ1)

புனிமைபுற சிவஞானந் தானந்த ளடங்கும,
புனிமைபுறப் பொங்குவழிந் தீவிதென மறைப்
பொருளாம், புனிதமறு மடைபாளம் புனைந்து
மெய்ப்படுத்தி, செனதுமனந் தனைக்கவர்க்கே
விடவென்றங் கைசுந்தனாம். (உ2)

அதென்கதி கேட்படி மகிழ் விரும்பம்.

பெருகெழிச் சிவபாடி மிருமயர்க்கிற் வாழிசைந்
து விடை முற்றி, பாதுமலர் துணைதொழுது
நிருஞான சம்பந்தப்பாங்கி விற்ற, மாதவள விடை
மயமன் திருமாதவன் புனைமோர்க்கண் மகிழ்ச்சி
மெய்கி, சிவஞான மர்மாரி பொழிந்தவாய்
கிவம்பென்ன விசயி வின்ற. (உ3)

புனிதமாய் மயமுதற்கா ளவகுமுதி ளாரும்
புனிதமாய் மயமுதற்கா ளவகுமுதி ளாரும்
புனிதமாய் மயமுதற்கா ளவகுமுதி ளாரும்
புனிதமாய் மயமுதற்கா ளவகுமுதி ளாரும்
புனிதமாய் மயமுதற்கா ளவகுமுதி ளாரும்

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௮௭

ணி தன்னிற் சார்ந்தான், செந்தமிழ்மா மறைதுதி
த்தா ரதுகண்டு கோயிலுனுட் சென்றா ரன்றே.

பெற்றமூர்ந் தவர்தம்மைத் தானையர்காண் கில
ளோனும் பெருகுமேன்மை, பற்றுசுனிக் காதுளூ
*ரிருஞான மொருங்குணர்ந்தார் பரிந்து போற்று,
நற்றமிழின் பொருளினோடு நீகழிந்தவையு முணர்
ந்துசுண்பை நம்பர் தன்மை, யுற்றநீரு வருவின
வா மெனத்தெரிந்து விபப்பினுட லுவகை யெய்தி

செங்கமல மலர்க்கைகுவித் தாடினர்கா தவர்
பின்னர் சென்றா ரப்போ, தங்கதுகண் டவர்களுட
னல்லாமெல் லாரும்தி சயிந்துந், துங்கமணிக்
கோயிலெழின் வாயிலின்பாங் கரினவந்து ருழ
நின்றார், சங்கரனைப் பணிந்தேத்தி யருள்பெற்று
மிண்டனர்பார் தழைக்க வந்தார். (உசு)

மன்னு சுனிப் பரம்பொருளைத் துதித்தருள்பெ
ற்றகமகிழ்த்துவருகின் றுரைப், மன்னுமறை யோர்
முதலா யங்களைந்தே யெவருமெநிர் பணிந்துபோ
ற்றித், தன்னுமக மகிழ்ச்சியுட னதிசயமுற் றெம்
மருங்குஞ் சூழந்தா ரப்போ, தென்னையா றுடை

*இருஞான மென்பது பரஞானம் அபரஞானமாகிய
இரண்டின. என்க, “உயர்ஞான மிரண்டாமாழ் மல
மல வகலாத மன்னுபோதத் திருவருளொன் றிருந்தத
னோர் தெனியவோ ருஞ் சிவாகமம்” எனக்கொற்றவன்
குடிமுடிபார் சுற்றினாகலின் என்க.

அ)அ) ஆச்சாபுரத் தலா றானம்.

மயனார் காதையர் கோலின்மிசை யெடுத்துத்
கொண்டு. (உஎ)

கனிப்பிற்றுட னெடுவிந் தவனமாந வரும்போது
கமந்ர னார்கள், வனந்திவாறு கங்கண்மனை வாயின்
மணி தெற்றிதோறு மகிழ்ந்து காமர், விளக்கி
கூடு புணாகும் பழச்சிறைத்து மணிமேடை
மது மேவித், தளர்திவாறு மலர்நாவி வாழ்ந்தி
னாபின் னொழி ர்மகளிர் தமைப்போ னன்று. ()

கொண்டைமுற் கனிந்துவர்வாய்த் தரளநகை
கொழுவிப்பூங் கோதை மாந, ரிவ்வனஞ்செய்
பெருகினிய மங்கலா நியமுழக்க மேங்கு மேங்
கர், செவ்வினிற்சென் தனிவளர்தம் மணிமாடந்
கட்டிபுகுந்து செங்கை பொன்றி, னவ்வவளர் சிவ
பெருமான் பதங்கருதி யிருந்தனர்மெஞ் ஞானம்
பெற்றார். (உக)

அன்றிரவங் கமர்ந்ரகுளிக் கதிருதிக்கும் காலே
கிற்சென் தவர்பொற் றோலி, வென்றியமுக் கர
த்தினனாக் காதுடன் பணிந்தேத்தி விரிநிர்
வாயி, துன்றுபகட் டுனவாளை பான்மடிந் தினிற்
பாயத் துங்கு மேதிக், கன்தெனநின் திரங்கி
வழங்கு பாக்சொரிபுத் திருக்கோலக் காவிற் சென்
றார். (கூ)

செத்தபான் மேயிப்புகுத் திறைந்தியெழுந்
கதிர்நின்ற செங்கைநயனா, கொண்மகிவாத்

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௨/௧

தறுத்தினிதி விசைப்பதிக மகமுருக வோதும்
போற்றி, நென்திசைக்கா ல்லையுதைத்தோ னஞ்
செழுத்தும் பொருந்திலங்குஞ் செழும் பொற்
றான, மன்றிறைவ னருளாலங் கவர்கரத்தின் வந்த
தவர் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (௩௧)

சென்னிமிசை கொண்டோன் னனைபதிருந்
தானத்தாற் சிறக்க வொத்தி, மன்னுமிசைத் திரு
ப்பதிகம் பாடிவின்று ரவர்மனா வாயி னோங்கு,
மின்னிசையுந் திருந்தாளத் தோங்கியகா தமுதோ
க்கி யிமையோர் வானிற், றுன்னுமவர் மழை
பொழிந்தார் துப்புருகா ரதர்வியந்து துதித்திட்
டார்கள். (௩௨)

அனைமணி பொற்றானம் பெற்றவரீ சனைவண
ங்கு யங்கு தின்றும், புனையெழிற்பூம் பொழிற்கா
ழி நண்ணுவார் நடந்துசெலும் போது கூடி, நீரை
வரிய புதழ்தாளை வார்ப்புத்தி னெடுத்தேக நெ
டுசீர்க் காழி, தனையடைந்து திருந்தோணி வளர்
பெருமான் திருமுன்னர் தாழ்த்தெ முந்து. (௩௩)

ஒங்குமிசைத் திருப்பதிகந் திருந்தாள வொத்
தினுட னோதிப் போந்து, தாங்குமெழின் மணி
மாடந் செழுந்தருளி னான்னு தகையி னீடு, பா
ங்குனுள பதிகனினுஞ் சென்றநன்பின் விசை
யோனைப் பணிந்து போற்றி, வாக்குநடற் புவி
புழை வைதிகனா ரிவ்வாறு வைகு நாவின். (௩௪)

௩௮ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

வினி மூலக் திடவுதித்த விவர்தமைக்கண்
 புறங்குருகு சென்னடப், பாணாவர் மனைவி
 டா குடம்பாழ்வொண் மேச்சாழிப் பதிலின் வந்
 தார், பாணாவரு மவ்வரவு தனையநின்று செடிதுவந்
 தாழி மன்னும், பாணாவின்ற னாகுள்பெற்று செ
 றிசென்டா தவலோந்து நாய்க்கெழுந்தும். ()

பாணாவின்ற தனயனைக் கவுணியற்கங்
 கு லவந் தோன்ற வார்த, மதிர்கணிமா முக
 டும்க்கு செங்கிற் கிங்கினிது வரப்பெற்றோமெ
 ன். பாணாவரு மவையுடனங் கிசைத்தமைழ்ந்துக்
 கெட்டுவந்திற் தோங்கு கங்கை, நதிச்சடையார்
 திரைமாரிற் புறமலமுள் நினைவிடந்துநண்ணி
 கின்னும். (௩௭)

பாணாவின்ற அம்பெருமாற் கிசைபாழிங் பே
 ரு செங்கிற் பாண னுர்பத், பாணாவின்றபெருங்
 கவலா னிதைஞ்சுமா ழிர்வையிடத்திற் தாழ்இப
 டும்க்கு, பாணாவின்ற செங்கிற்றமா டகமுடியத்
 கெட்டுவந்திற் கிசைபாழிங் கிசைபாழிங், பாணாவின்ற
 கெட்டுவந்திற் கிசைபாழிங் கிசைபாழிங் தோன்று
 கின்னும். (௩௮)

அப்பொழுது கிசைத்திடுங்கா துடற்குற்ற மெழ
 வந்திடுங்குருங்கு, முக்கபென்க் திடுபாடந்
 தெரிந்திடுங்கு, மனைவியின்ற மெழந்திற் பண்
 டம், மக்களார் திடுபாட மெழந்திற் துள்ள

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௧௩௩

கொடு மருவு துங்கன், சுந்தமுற மெலிந்தலென
வின்னிசைநா லுணர்ந்தகிதி தழுவிச் சொண்டு.

வேற்றடங்கட் பாடினியா ருடன்பாடி. னொ
வரு மேன்மை யாகப், போற்றிடெம்பா ழிசையி
னுட னிருவந்தரு மிடற்றிசையும் பொருந்தி யோ
ங்கு, மாற்றலுணர்ந் தருஞ்ஞான முணர்வற்றமுற
லெல்லோரு மகம கெற்றார், பாற்றாள் முறுவ
லேனா ருடன்பாண னுர்தாமும் பணிந்து நின்றார்.

அன்னவனாத் திருஞான சம்பந்தர் கொடுசென்
றாங் கவர்க்கு நன்கு, மன்னுமட மமைத்துவிருந்
தனித்தனரன் னாற்புகழி வன்ன லார்நாம், பென்னி
தழிந் தொடையாணப் போற்றுந்ருந் பதிகமெ
லாம், பொருந்த கேட்டி, தன்னுமகழ் வினராவி
யாழினிலேட் டிசைந்தினிது துதித்துப் பின்னர்.

பன்னபுகழ் கவுனிமர்கோ னடிபொழுது நீரி
சைக்கும் பதிக மெல்லா, மின்னநனி யாழநனி
லேட்டெளியே னுவந்தருகி விசைக்க வேண்டு,
மென்னவுனாத் தனரநனும் கவர்மகழ்த், தா ரன்று
தொடுத்த தென்றுமோங்கு, மின்னிசையாழ்ப்பாண
ருமன் வாழியற்றிப் பிரியாம லேருந்தார் மன்னோ.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆங்கநன்பின் காழிவன ரருஞ்ஞான சம்பந்தர்,
தேங்கமழ்மொ ழித்திலைந் திருச்சிற்றம் பஸ்த்
தாடு, மோங்குமறைந் தனிப்பொருளி னென்ம

சுஉ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

நாந்தான் பணிந்தேத்த, தாங்குமனக் காநலுடன்
சுனைபமார் தான்போற்றி. (சுஉ)

பாவுபுகழ் தானையுதம் மோடுமியாழ்ப் பாண
சொடும், விரவுநவத் தொண்டரோடு மேதகுநீள்
மழிச்சொண்டி, மருமலர்ப்பும் படம்போர்த்து வரு
டனற்கொள் ளிடங்கடந்து, திருமலர்தண் மலர்ப்
பொய்கைச் செழுந்தில்லை மருங்கணைந்தார். (சுஉ)

மகாதோர னங்கதலி மணிவிளக்கு நிறைகுட
ங்கள் புதரில்செழுங் கேதனங்கள் பூந்தொடைசு
வாண்ப, நகாமினி தலங்கரித்து நான்மறையோ
தெரிச்சென்று, புதலிமர்நங் காவலரைப் பொன்
முகிற் கொடுபுகுந்தார். (சுச)

கவனிமர்நம் பெருமானார் கலந்தபெரு மகிழ்ச்
செய்தி, தவமறைமோர் விதிநனைச் சார்ந்துப
ணித் தகன்றபோ, யுவனமயிர்சிர் கொலாடிலங்கு
முயர்விலோ புரந்தொழுது, சிவமருவு கோயிலி
யின் சென்றவனஞ் செய்தருளி. (சுடு)

தவநிந்தித்தெழவடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருமதவநின் தலைப்பொருளா யகண்டபரி பூர
நயா யாவி லின்பந, தருமருளை வருவதுளா
நிக்குவிரா யற்புமயம்ந் தனிலிச் சோதி, பொ
தவநிய கணகமணிப் பொதுகிணிகை நின்றமை,
மேல் மேற்றிச் செம்பந், திருடனம் புரிந்த

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். கூங்

ருளு மோருமுதலின் முன்னணுகச் சென்றார்
மன்னே. (சூந)

சென்றனைப் பரம்பொருளைக் கண்டுமலர்க் கண்
கனிப்பச் சென்னிமிதி, லொன்றுமலர்ச் செங்கை
குவித் தானந்த மினிகடைந்துள் ளுருகி நின்னு,
துன்றுமிசைத் திருப்பதிகங் கொடுபோற்றியருள்
பெற்றுத் துலங்கு மன்ன, மன்றுகளை வலமாகப்
புரம்போந்து மணிமுன்றல் வணங்கி யேகி. ()

நேசமலி மதிற்றில்லை நகர்நீங்கி வேட்களத்
தற் சென்று நீடு, பாசுபதக் கடவுளடி பணிந்தே
ந்திச் சிவநாளப் பதியின் வைகப், பேசுபுதழ் கழி
ப்பாலை நெல்வாயின் மருவியினம் பிறைநீர்க் கங்
கை, காசுபுனை யரவமுது சடையாளைப் பணிந்து
தமிழ்க் கண்ணி சாத்தி. (சூஅ)

பின்னுமெழிற் றில்லைநக ரணைந்துடம் புரிந்த
ருளும் பெருமான் செய்ப, பொன்னடித்தாமரைப்
பணிந்து போற்றிசைத்தாங் ககன்றனரப் பொ
ழுதி லோங்கு, பன்னிசையாழ்ப் பாணனார் தமிழ்
யனேன் பதிமுதலாம் பதிகள் சென்று, மன்னு
குட திசையிலான் றனைப்பணிய வேண்டுமென
வணங்கிச் சொன்னார். (சூக)

ஆங்கதனுக்கிசைத்துபோ யனையபெரும் பாணர்
பதி யான மேன்மைப், பாங்குபெரு மேருங்குத்

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௬௫

புரிசை குழரந் துறையுறை புனிதனாக் கெதி
ரே, விரிச வித்தென துருவையீர் விபன்பொழிற்
புகலிக், குரிசில் சுண்டின் திறைஞ்சிடக் குட
திரை யதனிற், நெரிசு எங்கொடுத் திடலென
வெழுந்நன செல்வான். (௫௫)

ஆல முண்டவன் கவுணியற் களித்திடு சிவிகை,
கோல வெண்குடை யணிசெயத் கொண்டிடு மெ
வ்னா, மாலை வாணித விரூட்படம் வானிடை விரி
த்தனச், சால சித்திலம் பரப்பல்போற் றங்கின
வுடுக்கள். (௫௬)

கடுத்த னிக்களந் திறையவன் கவுணியர் பிரா
ற்குத், கொடுத்தி டச்செழுங் காலையிற் குணந
டற் றன்பா, கடுத்த சித்திலக் குணவாயினல் கவி
நைநன் சமைந்ந, விடுத்த தாமென வெழுந்நன
வெண்கதித் திங்கள். (௫௭)

மன்னா சீர்ச் சண்பை வள்ளலார் வழிவரு வருந்
தந், நன்னை யோர்ந்நரந் துறையுறை துறையுறு
சடையோ, என்ன வன்பதி நனில்வன ரன்பினோ
ரெவர்க்குந், நென்ன லர்கவர் மனைந்நாறுங் கனவி
னிற்சென்று. (௫௮)

நரும நிடிப புகலிக்குழ் கவுணியர் தலைவன், வ
ரும வர்க்குந்ந சித்தில வளங்கெழு சிவிகை, கு

* துறையென்பது ஆற்றினை.

சு.சா ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

ருப விக்குடை சின்னமெம் மிடற்றினிற் கொ
ண்டி, பெருகு மன்போடு சென்றெதிர்க் கொடு
மென்று பின்னர். (சூக)

அங்கு சின்றெழிற் காழிகா வலரிடத் தணைந்து,
அங்க சித்திலச் சிவிகைவெண் சுடர்க்குடை சின்
னம், வெங்க திர்ப்பகல் வேலையிற் றோன்றிடு
வேலை, பிங்கு நாம்தர விருதநீ கொள்கென வி
சைத்தான். (சூய)

போத முண்டவர் கண்டவான் பொருளினே யீ
ன்ற, மாந வர்க்குமன் பினர்க்கு மங்கிசைத்தனர்
வடிகார், சே நர்வயற் திருவரத் துறையினிற்
செல்வ, வேர வானரும் பிறர்களு முணர்ந்தனர்
கிடத்து. (சூக)

மாது மங்கதி ருதிக்குமுள் மகிழ்வொடு சென்
ருர், சிவகர் பன் கோயிலி னிடவ னருளாற், கொ
லி சித்திலச்சிவிகைவெண் குடையொடு சின்ன,மே
லி டொரு மண்டபத் திருத்தன கண்டார். ()

கண்ட போதினிற் சென்னிமேற் சைகுவித்
தார்த்தா, சண்ட நாமக னருளினே வாழ்த்தினு ரவ
ற்றைத், கொண்டு சென்றனர் மங்கலம் விபம்
பு குறிந், மண்டு காநலிற் சிசுபுர மண்ணலார்
கேதகை. (சூக)

பனங்கொள் பன்னகப் பூன்புனை பசுமனைப் பெ
ருஞ் பனங்கொள் பூம்பனை யரத்துறை வனம்புதி

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். சுள

யிடந்தில், வணங்கி யேற்றிடச் சூழ்த்திடு மாத
வத் தவர்கள், கணங்க டம்மொடு மெழுந்தனர் கவு
ணிபர் தலைவர். (சுள)

நென்ன லொண்சிர புரத் தவர் நெடிதுநங் கதி
ரா, லின்ன லெய்தின லொன்றுநா மிருங்கட லொ
ளித்தோ, மன்ன வர்க்கரன் சிவிகையின் றளித்த
லாற் செல்வா, மென்ன வந்திடு வானெனப் பா
னுவு மெழுந்தான். (சுள)

அந்த வேலையி லெதிர்சென்று ரவற்றினைக் காழி,
வந்த மன்னர்முன் வைத்திவை மன்னரத் துறை
வா, திந்து சேகரர் கொடுத்தன ருமக்கென விசை
த்து, முந்த ரன்றமக் கிசைத்ததும் பணிந்தவர்
மொழிந்தார். (சுள)

காழி காவல ரர்த்துறை யரனருள் கருதி, யே
ழி சைத்தமிழ் கொண்டுநின் றேத்தியங் கிசை
த்து, வாழி யத்தனிச் சிவிகையி னேறினர் மகிழ்
வுந், றாழி யார்த்தென முழுவமு மறைகளுயார்த்து.

புலவர் வானிடை வானெனப் பூமழை பொழிய,
நிலவு நித்திலக் கவிகையொன் சிவிகைமே னிழ
ற்ற, வுலக மேற்றிட விதையவ னுநவுசின் னமும்
வா, னிலகு காளமுந் தானாயு மெழுந்துமுன்
ஞர்ப்ப. (சுள)

சென்றன துறை யனைந்தநிந் திலமணிச்சிவ
ிகை, நின்றி ழிந்துபுங் கோயிலிற் புருந்து வெண்

க. 7 = சீர்தர முத் தலு முரணம்.

விடம், கொண்டு வந்து, நருளிப் செஞ்ச
டைக்கோமான், மற்ற அம்புயர் தான்பணித் தே
ய்கொள் படுத்தா. (சாகு)

இவ்வாறு அடிகுள் பெற்றாயின் முன்னும்ப
பெரிய குறையி னாயினால் தவத்தினர் குழந்தை
கொடுப்பார், குறைந்த அன்றனர் வேணியே லா
கொடுத்தார், அதனயி ஒன்றனைப் புறந்துள்ள
பெரிய குறையி னாயினால்.

(எய்)

தான் ஒரு சாதினில் காழி. டா நாரினுக் கேக, வெ
யின்னா வெய் பிழை வாந்ததை யிகளை வணங்கி,
யின்னா சிந்திச் சிந்திகளேற் கொண்டிசின் வாழி
யின், பன்னி யந்தைக் கனிநுறை புனிதனைப்
பெற்றி. (எக)

கவனம் செலுத்த வேண்டிய அளவிற்கு வாய்ப்பு வந்தால்
மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அளவிற்கு வாய்ப்பு வந்தால்
மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அளவிற்கு வாய்ப்பு வந்தால்
மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அளவிற்கு வாய்ப்பு வந்தால்.

பெரிய நெருப்பு யாசிரிய விஞ்ஞானம்.

அம்மெல்லாம் பதிபகன்று தெரிவித்து மரம்ப
தெரிவித்த போற்றித், கம்மமல்க் குழன்மகனி
பாடல்கள் பாடல்மிஞ் வழிச் சார்ந்து, கம்மப்
பொற் றெனினா நிகழவளடி மல்க்பகனித் து
பித்த மின்னெ, தந்தி துய வினமெனினிற்சென் றினி
திருத்தப் புனிதமிது தவ ற்றெனக் குற. (எங)

ஞானசம்பந்தச் சாருக்கம். ௯௯

இவ்வகையின் மணிமாடத் திருத்துவனர் பூங்
கோயி செய்திச் செங்கை, நவ்விதர்த் திருபா
னைத் தொழுதுவரு நான்துப் நபனஞ் செய்யுஞ்,
செவ்வியனை தலுமதனைச் செழுமதையோர் மகிழ்
விறொடு செய்கா ரப்போ, தவ்வனையே தியர்க்
கெதிரோ நின்றவரோ தினாஞ்ஞா னனந்த வேதம்.

நற்றவமா மதையோர்க் காதிகாதித்துத் திருத்
கோணி நண்ணி வாழும், வெற்றி விடைக் கொடி
யுடையா னிடத்தருளி னுயர்த்துள் மேலை கா
வின், மற்றவர்பெற் றிடுபன்மை அருபவர் மனர்த்
தானின் வணங்கித் தாங்கள், வெற்றிநூத்த மறை
கவிடை அடையமெனம் வினவிமனக் களிப்புந்
தீர்க்கள். (௭௫)

ஒருமையுட விநாதிதப்பி வினையெய்தி முத்தூ
று முரத்திழ்ப்புண்டு, பெருமைபெறு நான்முதன்
போற் றைத்துதிரு முகமுடைய பெருமான் நன்
னைத், திருமலிபொற் கோயிலிற்சென் றடிபணிந்
து போற்றினசந்திச் சிறப்பி னோங்கு, குருமலி
மா மணிமாடத் தனைத்திருந்தார் சிவஞானக் குரி
சி வார்தாம். (௭௬)

பெருநாகக் கங்கணனைத் தோணியினிற் போற்
தியுள் பெற்று மண்டு, வருகாவி லன்னவந்தந்
திறம்வினவி யவர்பெர்தான் வணங்கவெண்ணி,
திருநாகக் கரசாங்கு சென்றனர்மேன் மனமகி

௩௩ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

மீர்த்து செல்வ சீர்ப்பன், னிருநாமப் பதியதனுள்
 விருத்தவிரித்தன் னவருடனங் கிருந்தார் சின்னான்.

மற்றதன்பின் திருநாவுக் கரசர்பரன் பதிபன்
 வும் வணங்கச் சென்றார், புற்றாவச் சடையா
 வுத் தாமுமுயர் பதிகளினிற் போற்றற் கெண்
 னி, நற்றவருஞ் சிவபாத விருதயரும் பாங்கினுற
 ஞானச் செல்வர், வீற்றரசர் சிவிகையின்மேற்
 கொண்டிசென்றார் குடைநீழற்கீழ்மேல்பானோக்கி.

சென்றபுகழ் புன்னிருக்கும் வேடநரா திப்ப
 திமிற் செம்பொன் மேரு, குன்றனெடுஞ் சிலைய
 லீனப் பணித்தேத்தி மகிழ்காட்டிற் குலவு சோ
 லை, அன்றுமெழிற் திருப்பாச்சி லாச்சிரா மந்த
 விரிவாழ் சோதி தன்னை, வன்றனிக்கை மதவாளை
 புரித்தவனைக் காத்தலெடும் வணங்கச் சென்றார்.

மன்னுமகன் முன்னளைய வளம்பதியின் வளர்
 மொல்லி மழவ னின்ற, கன்னன்மொழிச் சிற்றி
 னடிகேவற் றடங்கனெழிற் தரளநகை கன்னி தன்
 னைப், பன்னமுய கன்னெனும்வெம்பினியனைந்து
 வநுத்தியொரு பரிசு னுலர், அன்னுமது திராம
 விருப்பதனும் சுற்றமொடுந் துயர மெய்தி. (அடி)

மழவனாந்தக் கொடுப்பினிதிற் திடம்பொருட்
 டம் மழவன் வதன மின்னை, பெழிநுறுபூங் கோ
 மிலினிற் கொடுசென்றும் கிறையவன்ற னெடுகோ

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௧

வைத்துக், குழவிமதிச் சடையானைச் தொழுதிருந்
தா ரவரணையுங் கொள்கை யோர்ந்து, செழுநகர
மினிதலங்க ரித்தெதிர்கொண் டிறைஞ்சியுடன்
சென்றான் பின்னர். (அக)

தவளமணிச் சிவிகையினின் நிழிநதுகவு னி
யத்தலைவர் தயங்கு கோயி, லுவகையுடன் புகுந்து
வலஞ் செய்திறையோன் முன்னணைந்தா ரொளிர்
மெய்சோர்ந்து, பவளவிதழ்க் கொடியிடைபா ளறி
விழந்து நிலத்தணைந்த பரிசு நோக்கி, யிவடனக்
கென்னெனவினவி னார்மழவ னிறைஞ்சியுற் றிப
ம்பி னானல். (அஉ)

அதையுணர்ந்தக் கொடியபிணி தீர்ந்திடத்தண்
புகலிநக ரண்ண லார்தாம், விதுபுனையும் பரம்பொ
ருளைப் பாடுதலும் பிணிநீங்கி விரல்வேற் கண்
னான், கதுமேனமுன் னெழுந்துதந்தை யிடத்
தடைந்தா ளவன்மகிழ்ந்து காழி நாடர், புதுமண
ப்பங் கயந்தாளி லவளுடன்வந் திறைஞ்சியெதிர்
போற்றி நின்றான். (அங)

பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன் றிருஞான சம்பந்
தர் புனித வெற்பின், மங்கையிடந் தரன்பாதம்
பணிந் நகன்றன் னகரினிடை வைகிச் சின்னா,
ளங்கூரின்னு மெழுந்துபிற பதிகளிது மேகவள
ரமலர்ப் போற்றிக், திங்களணி மணிமாடச் செங்
குன்றார் நனிற்சென்று சேர்ந்தா ரன்றே. (அச)

12 ஸூத்ராபுரத் தலாபரணம்.

அந்தரீகப் பாஞ்சாலனா ஸணந்தியசுத் தமித்
 மயமபத சாஸித், மன்னுருளிப்ப் பணிப்பருவ
 மதாபது குடிபிப ம்பாசிக்மாற்றுகே, மன்னு
 ம் சாட்டிபுதுது பதிசரினவா முயிர்க்கொலாம்
 வதத் திவத்தித், தன்னுமவர் பரிசனமு நண்ணு
 குறி வடை சினுந் அபா மெய்தி. (அரு)

மத்தலாசாப் சலாசீனா முன் ஸணந்தியடி பணி
 சூதிடது மன்னா குற்றா, தெற்றிதனில் விழியுடை
 மொன் தீன, தொழுது பணிக்குமா நீங்கு மாறு,
 சந்தமிதின் திருப்பதிக மிசைத் தனரத் தினமே
 வர் குடனெற்ற, முற்றபெருத் பணியுடைய பணி
 சித்தித் திவாசிக்மாறு முடிவை யுற்றார். (அரு)

அந்தரூதி சிவந்தெழுந்த சிவகுண திசைநோ
 க்கி வந்திற் சென்மார், சித்தனானை பதிசாப்பல
 பணித்திசத்தி சிவமெழிற் பூவை போது, சந்த
 மறை பொலிந்தெழுதி கீதனொலி முழங்குவனஞ்
 சுழித்தி செய்தி, சந்தனயன் காணாத சோதினை
 வணங்கியெங்கு தன்னி னாள். (அரு)

சுலிசிலத்தறை.

வண்ண சிவமப் பதிநிடை வதித்திடு காலை, பெ
 ண்று மாணுமப்ப் பெண்ணைநிற் திணையும் பிற
 ம், தன்னு மாடவன் காத்தினிற் கடைதயுமாப்
 வந்து, மண்ண துத்திடு மோனாயிற் தினகா
 ளடைந்தான். (அரு)

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௩

நேரற்றவ் வேனிலிற் பொன்னிமுற் திடுவெ
ஞ் சுழியினின், ஞற்று வேணிபா சாடைமேற் தனி
யினி லனோந்நு, போற்றி திடிஞ்சு சந்திமுற் தந்தி
னிற் புகுந் தாங், தேற்று வெண்ணெடிப் பரமனைப்
பாவினா றிதைஞ்சி. (௮௬)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிசி பவிஞ், தம்.

முத்தனை யுமைபாள் பணிசெவக் கொழுந்தை, மு
தந் வளைப் பூம்பொழிற் சந்தி, முத்தநித் தனைநே
ரிதைஞ்சியங் ககன்று முந்துபட் டச்சாரந் துறுங்
கான், முத்தமிழ் விசகர் முடியிசை வேனில் முதிர்
வெயில் வெம்மைநிற் பதற்கு. முத்தனி திகழும்
பந்தர்வாந் தெடுத்து மொழிந்திடு முயர்கிவ பூதம்.

இந்தவெண் டரளப் பந்தர்மந் துமக்கங் கெங்
குபட் டச்சாரந் தலைவர், தந்தன டொனநின் றுனாந்
தநவ் ஹெலியுந் தன்னிழல் விரித்திடுந் தரளப்,
பந்தாரும் விசம்பி னெழுந்திட வுணர்ந்து பைம்
பொழிற் புதலிகா வனா, ரந்தமென் பிதைஞா டர
ளஞாந் சருதி யகமகிழ்ந் திதைஞ்சின கொழுந்தார்.

ஹதிடு மனைய வேலையப் பந்த ரொளிமணிந் காம்
பினை யருகு, போதுறு முரிய பரிசனந் தவர்கள்
பொருத்தென செங்கைபற் றினர்கள், மிதுறு மிமை
யோர் மலர்மழை பொழிந்து வியந்தனர் மறைகளு
மார்த்த, தநதுறு மிதழி பினைபான் கோயில் சார்ந்
தனர் ஞானசம் பந்தர். (௯௨)

௩௪ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

சென்று வலஞ்செய் திறைஞ்சிமுன் நெழு
த்த சென்னிமேன் மலர்க்கரங் குவித்து, தின்று
செந் தமிழாற் றுதித்துவா மகிழ்ந்து நிலவுமப் பதி
தீய யகன்று, வென்றிவெள ளிடையோன் வளர்
பதி பிறவும் மேலிவண் டமிழ்கொடு போற்றி,
அன்றுமா தவர்கள் குழாந்தொடு மனைந்தார் சுரர்
பயி ளாவடு துறையுள். (௩௩)

கவிஞ்சம்.

ஆவடு துறைவள ரமல முர்த்தியை
பாடினு செந் தமிழ் பணிந்து போற்றியுண்
மேலிவ மகிழ்வுடன் மிண்டு வைகினார்
நாடிலப் பதி புறந் தவர்கள் போற்றவே ()
மன்றுமப் பதியிடை வாழுகாட்களி
னன்னர்செய் திடுமக் கவிதை துறையார்
பொன்னது பெறவெதிர் புனன்று தின்றன
ரின்னதோர்த் தவர்க்கமம் களித்த வெண்ணியே.

கோச்சகக்கலிப்பா.

கோயிலினிற் புகுத்துமலர்ச் கொன்றையணி
டைமேலோன், தாமசெழுந் தமிழகஞற் றுதித்த
அர்மற் தவர்க்கெதிரே, மேலமணி பீடத்து மீதொ
ழ்பா டம்பகம்பொ, குரோமெய் தியகிழியொன்
நாளருளால் வைத்தோதும். (௩௪)

பாடகென்பது பொன்மாற்றுயர்வினை.

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௫

இன்னதுபொன் னுலவாத கிழியாகு மிதுவுமக்
குப், பன்னருநீ டணியிழையோன் பரிந்தளித்த
தெனவுரைத்த, தன்னதுணர்ந் தெழித்புகலி யன்
னலார் சிவனருளை, முன்னியெதிர் பணிந்தெழு
ந்து முன்னுறுமக் கிழியெடுத்தார். (௯௪)

எடுத்தருளித் தாதையா ரினியமலர்ச் செங்கை
யினிற், கொடுத்தவனா மகம்புரிவான் கொச்சை
நகர் தனைச்சார, விடுத்தனைய பதியகன்று விமல
னுறை பிறபதியு, மடுத்ததமிழ் முடன்வணங்கி
யணிமருக வினையணைந்தார். (௯௫)

மருகநாரினிலணைந்து மன்னியபொற்கோயிலிற்
சேன்; தருகுமனக் காதுலுட லுமைபாக னடிவண
ங்கிப், பெருகுமிசைத் திருப்பதிகம் போற்றிசைத்
தப் பெரும்பதியி, னருகினுறு தொண்டரோடு
மகமகிழ்வி னொடுமிருந்தார். (௯௬)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கினிது வீருந்திடுங்கால் வைப்பு னென்னு
மணிநகரி னொருவணிக னவனுக் காங்கு, பொங்கு
மெழிற் புதல்வியோ னொழுவ ருண்டு போற்றவரு
ளவனுடனே பிறந்தான் மைந் தர்க், கிங்கிவளைத்
தருகின்றே னினைப மாதை யினிதினளிந் திடுகின்
றே மென்னக் கூறிந், தங்கவரு ளாலுவனாயொவ்
வொருவ ரூதச் சாருமய லவர்க்கியந்து நனங்கள்
பெற்றான். (௧௦)

௪௬ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

அன்னாது லீம்மருகன் கவலை நீடவலெதுணர்ந்த
 அதுவருக்கும் பின்னர்த் தோன்று, மின்னிடை
 வெண் டமனநகைப் பவளச் செவ்வாய் விற்புரு
 வப் பொற்றொடிகை வேற்ற டங்கண், கன்னி
 மிக விரங்கியவன் நன்னைச் சார்ந்தான் கருதியவ
 னவனொடுநீ ளிளையிற் செல்லத், துன்னு மந்த
 உர்திங்கி மருகலெய்தித் துலங்குமொரு மடந்தி
 விடை மேவி னுனல். (௬௧)

மேவிடக்க மடந்திரவு துயிலுங் காலை வெள்
 ளெய்திற்று வானவொன் நனைந்து திண்டத், தாவி
 விடங் கடிநீதற் யுணர்வு கோர்வான் நன்னையுண
 ர்த் தினம்பிடியா வரற்றல் கேட்டுத், திவிடந்திர்க்
 திடற்குறியா ரனைந்து தாங்கள் செய்வகையா
 லுற்றிா திறந்தா னாக், கானிவிழித் திருவனையா
 வின்றியன் செய்வான் காசினிமேல் விழுந்தெழு
 த்து புலம்ப லுற்றான். (௬௨)

வஞ்சனைசெய் தவன்மகனென் நென்னை நீற்று
 பாணாக மாபரின்ப முதச்சென் ருயோ, தஞ்ச
 முத செனையுடன் தொண்டு சென்றார் சார்ந்
 தோவ தெருமுயக்கம் காற்றி டேடு, மஞ்சநிதழ்
 கன்மளரிமே வளநிக கோடு மறித்தெனையி நனி
 மிதித்தவனென் னெயன், செஞ்சறியக் குறை
 உதயன் செய்கதென்கோ சின்பவள நாய்திறந்து
 புகல்வா யைப. (௬௩)

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௪

கறையாவந் தீண்டநீ யடுவை யன்றோ கஞ்சம
வர்ப் பொருட்டினிடை யினிது மேவு, மிறைவ
னுன்றன் சென்னி கனிற் பொறித்து வைத்தா
னெனக்குறியா யினிபானு முய்யே நென்னென்,
அறைதுளிகள் விழிசொரியக் கூர்கல் சோர வுரு
கினு விரிநுப்புலரும் காலை தன்னின், மறைமுந
லின் திருக்கோயில் வாயி னேன்கி மலர்க்கைகுவித்
தேத்தினுள் போற்றி யென்றே. (௩௪)

அந்தவொளி புகலியர்கோன் செவியிற் சாரவவ
ரினிய மாதவர்குழந் திடவன் னுள்பால், வந்தஞ்ச
லுனதல்லல் புகல்வா யென்ன மலர்க்கைகுவித்
தவளங்கு வந்த வாறுஞ், சந்தமுறு மப்பதியி னு
ற்றவாறுஞ் சாற்றினளவ் விடந்திரக் கருணை வைத்
துக், கந்தமலர்ப் பொழில்சூழும் காழி நாடர் களி
ன்மருக விையோனைப் பாடி னூரால். (௩௫)

பாடுதலு மவன்விடந்திந் தெழுந்தா னந்தப்
பாவமகிழ்த் தவர்தாளில் வீழ்த்நா ளந்த, வேடுறு
பூங் கோதையினு டன்னை யன்ன வெழில்வணிந
ருடன்கூடி வாழு மாறு, நெடுகிழ் வறுமன்றல்
வகுத்து விட்டு நிலவுபுகழ் கவுணியர்கோன் பின்
றுஞ் சின்னாள், பீடுமலி மருதலுறை பெருமான்
றன்னைப் பெருகியகா நலெற்பணிந்தி ருந்தார்
மன்றே. (௩௬)

அப்பதியின் நின்றதன்பி னங்குப் பாங்கி னா
ரன்மகிழும் பதிகன்பல வணங்கிப் போற்றிச்,

112 ஆச்சாபுரத் தலா ராணம்.

செப்பருஞ்சிர் திருவீழி மிழலை சேர்ந்து தேவர்
 பிரா னடிபணிந்து துதிசெய் தாங்க, னொப்பில்
 புதழ் கொண்டரடி னுறைத லுற்று ருபர்தவத்து
 யாகிச் சாழு மங்க, ணிப்படிவந் தாங்கிறையோ
 னடிகள் போற்றி யெண்ணில்பெருந் தொண்ட
 நுட னிருந்தா ரன்றே. (111)

ஆறுசர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

இவர்கலிரு வருமகிழ்ச்சி யொடுவீழி மிழலைநனி
 விருக்கு நானி, லவனிமிசை மழைபொழித லொழி
 ந்துபெருந் பசியனைந்த வதன லோங்கு, கவலை
 யொடு மன்னுயிர்க ளுணர்வின்றி யுடன்மெலியுங்
 காலக் கண்டு, சிவனடியார் தமக்குமின்ன லுறு
 மோவென் றிருவர்களுஞ் சிந்தை யுற்றார். (112)

அத்தினர் டிரவினுறு கனவினெழின் மிழலையா
 னனைந்து மக்கு, திந்தநமக் கெதிராக விருங்குமணி
 யிடத்து சிவழ்கிழ் பாலுஞ், சுந்தமுறு குடபாலு
 மொர்வொருநா சளிந்தனம்பாந் தோன்றி மன்று,
 மிந்தரைய சிறுவிலையின் காலந்தி ரவடிமொன
 னிசைத்திட்ட டானுள். (113)

நவபுரணித் திருவர்களுங் கோயிலிற்சென் றில்
 ன்குடிபொற் காசு கண்டு, மனமகிழ்ச்சி யுடன்ங்கை
 கொண்டபரன் தனைத்தொழுது மடந்தி எனங்கி,
 மனமெருந் காசுதவி மேன்மெகொண் டானடி

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௯

யா ரணைந்தோர்க் கெல்லா, மினிபதிரு வழதாறு
சுவைத்திறத்தி னமுதாட்டி யின்ப மாந்தார். ()

உம்பர்பிரா னடியவர்க்கிவ் வாறமுது நாளுட்கி
ழ்ந் துதவுங் காலத், தம்புனியின் மழைபொழிய
வுயிரனைத்தும் பெருமகிழ்ச்சி யணைதல் கண்டு, நம்
பனடி யவரொடுமப் பதிநீங்கிப் பிறபதியும் நன்
ணிப் போற்றிச், செம்பவளந் திணைபுரட்டுங் கடற்
களாயின் மறைக்காடு சேர்ந்தா ரன்றே. (௩௯)

ஒங்குமணி பொற்கோயில் சென்றுவலஞ் செய்
நருளி யுயர்ந்த வேதம், பாங்குபெற வருச்சி, துக்
காப்பமைத்த திருவாயிற் பாங்கி னுற்று, ராங்க
ணைத் திறந்திடுதற் கருமையின்வே றெருவாயி
லமைத்தான் புக்குச், தாங்குமகிழ் வுடனடியார்
தொழுந்தன்மை யங்கணைந்தோர் சாற்றி னார்கள்.

அன்னதுணர்ந் தருள்ஞான சம்பந்தர் திருநா
வுக் கரசை நோக்கி, மன்னுமித்த வாயிலின லுட்
புகுந்து நித்தனைபாம் வணங்க வேண்டிந், துன்னு
திருந் கருவுதிறந் திடப்பாடி யருள்கவெனச் சொ
ன்னார் நீடு, தென்னுசெந் தமிழ்நாவ ரவரிசைத்
தார் மணித்தவந் திறந்த தன்றே. (௪௦)

திறந்திடலு மிபாவர்களு மனமகிழ் விருவர்க
ளுஞ் சென்றுள் னெய்தி, நிறந்தருஞ்செஞ் சடை
யவனைக் கண்டுபணிந் தானந்தந் தினிது மூழ்கிச்,
சிறந்தவிசைத் திருப்புகைங் கொடுபோற்றி யருள்

110 ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

பெற்றுச் செங்கை கூப்பிப், புறந்நனில்வந் தணைந்
தன்வெண் பொடிதெழு முடலினெழு புளகம்
போர்ப்ப. (1105)

ஆங்கணைந்து திருநாவுக் கரசொங்கன் காழிய
ன்ன லானா கோக்கித், துங்கமணிக் கதவடைத்
தன் சிந்திடவு மருங்கவெனத் துலங்கு காழிச்,
சிங் கணை வேறணையர் மகிழ்த் துடனவ் வாறிசைக்
கக் கிண்மை நீதி, தங்குமெழிற் கதவடைத்தா
னையர் பொழிந்தனர்ஊண் டலந்தி னோர்கள்.

துந்தி நயர் கருமொருவர்க் கொருவொநிர் மிக
தனங்கித் தொண்ட ரார்ப்ப, வென்றமறைக் குல
துங்கப் புரிபுழை மடங்கனிடை பேணி னாக்,
தந்தி நயர் கருமொருவர்க் கொருவொநிர் மிக
தனங்கித் தொண்ட ரார்ப்ப, வென்றமறைக் குல
துங்கப் புரிபுழை மடங்கனிடை பேணி னாக், (1)

இருவரமங் கிருக்குங்காற் கைநவநாட்டுறுப
தித செங்குஞ் சார்பு, கருகிமுட ளமணர்குழா
பிஞ்சுதெனார்ப்பு மறியினையும் கலக்க லாலே, மருவு
புழைத் தென்னவனு மதிமயங்கி யந்தெறியின்
மன்னி செஞ்சு, திருநாவுக் கணையர் மரு
மையச் சகுஞ்சைவந் திறத்தி னின்றார். (1106)

கைநவநாட்டுறுப துண்டி காட்டினே.

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௦௩

இதுவுமதுவேறு.

மன்னவன் தோவி யாரா மங்கையர்க் காசி யாரும், கொன்னவி னெடிய கூர்வேற் குலைச்சிறை யமைச்ச னாரும், கன்னிநாட் டமண னென்னுங் கழுதுகார் மிகுத னோங்கி, யின்னர்கொன்மனத்த ராகி யிருந்தன ரிருக்குங் காலே. (௩௦௮)

வலனுறு புகலி மன்னர் மறைவனந் தினிது வைகு, நலனுறு செய்தி கேட்டு நனிமன மகிழ்ச்சி யெய்திப், பலனுறு காழி நாடர் பொற்பதம் பணி மி னென்று, சிலர்தமை விடுத்தா னன்னார் திரும னைக் காட்டில் வந்தார். (௩௦௯)

வந்தவர் மடத்து னெய்தி வளபொழிற் சண்பை வேந்தர், சந்தமென் மலர்ந்தான் போற்றிந் தாங் கள்வந் தமைதின் னோய்ச், சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து செழும்பொழிற் காழி நாட, ரிந்தணி யெ யில்சூழ் கூட லெய்திடக் குறித்திட் டாரால். (௩௧௦)

பெருமறை யருச்சித் தேத்தும் பிறைச்சடை யவளைப் போற்றி, யொருமையுற நிடுநா வேந்தர்க் குவந்துஞ் செலவுங் கூறி, யருமையி னவரை யங்கே திறுத்திமற் றவ்வூர் நீங்கி, வருமலை யுரிந் தோன் வாழு பதிபல வணங்கிச் சென்றார். (௩௧௧)

அளவிக்சீர் மதுரை முது ருருவந் தனையும் போது, வலர்குலச் சிறைபா ரங்கு வந்தெதிர்

௩௨ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

கொண்டு வாழ்ந்த, வுளமகிழ்ந் தூரி னெய்தி யொ
விமணிக் கோயில் சார்ந்து, களமணி மிடற்றி னு
னெக் கண்டெதர் பணிந்தார் மன்னே. (௩௨௨)

போற்றிசைப் பதிகம் பாடிப் புறத்துவந் தணை
புன் போது, மாற்றல்க் கடந்த வெள்வாள் மன்
னவன் றேவி யாருங், கூற்றினை யுதைத்தோன்
றன்னைக் கும்பிட வேண்டு மென்ன, வாற்றல்கா
லரசர்க் கோது யாலயத் தெய்தி நின்றார். (௩௨௩)

அங்குநின் நெழிச்சேர் காழி யண்ணலை மகி
ழ்வி னோககிச், செங்கரங் குவிந்தார் நீடு தென்
னவ னமைச்ச னுர்தாம், பங்கயந் தேன்கள் பாயும்
பழனஞ்ஞழ் புக்கி வேந்தர்க், கிங்கிவை வளவர்
யாவை யானை விசைந்தார் தாழ்ந்து. (௩௨௪)

அதுவுணர்ந் தெதிரே காழி யண்ணலா றெய்த
வந், மதுமலர்க் கோதை மின்னார் மற்றவா தா
வின விழ்ந்தார், கதுமெனக் காழி நாடர் கையினு
கெடுத்தன் னொருக், கிவருண் மொழிகள் கூறி
மொழிப்பனைக் கேகு மென்றார். (௩௨௫)

அங்கனா சென்ற பின்ன ரணிதரு மறுகி நெய்
திந், கொங்குலாந் துணர்ந்தார் குடுங் குலச்சிறை
யமைச்ச ராண்டோர், பொங்கெழின் மடமுன் கா
ட்டப் பருந்தினி திருந்தார் போற்றும்; துங்கமா
தவர்கள் குழந் தோணிமா புரத்து மன்னர். ()

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். நாடக.

அதர்க்குமுன் னங்கு வாழு மமணர்தம்மழிவுந்
கேற்ப, விதிர்ப்புறு கனவு கண்டு மெலிவுட னிரு
ந்தார் முத்தின், கதிர்க்கனிச் சிவிகை மீது காழி
கா வலனு மந்தப், பதிக்கணவந் தடைதல் கண்
டார் பதைத்தனர் பொறுர்க ளாக. (நாஉஎ)

அவ்வகை யமண றெண்ணு யீரவரு மொருங்கு
கூடித், தெவ்வனாச் செகுத்த செவ்வேற் செழி
யன்முன் நெய்திக் காழிச், சைவலே தியனொருத்
தன் தருமன்பர் குழாத்தோ டின்னு, ளிவ்வளம்
பதியின் வந்தா னெங்கண்மேல் வாதுக் கென்றார்.

மன்னவ னத்தனைக் கேளா மற்றவன் தன்னை நா
மிங், கென்னசெய் திடலா மென்று னிருட்குமு
வனையா ரன்னான், றுன்னிய மடத்திற் செந்திச்
சூழமந் திரம்வி னைத்தா, லிந்நக ரகல்வா னென்
று ரிறைவனு மிபற்று மென்றான். (நாஉசு)

மாசுட ல்மணர் தங்கள் மந்திர வலிமாற் செந்
திந், தேசுறுதேவை யேவச் சென்றில னவன்றா
னஞ்சிப், பாசிகொ ளையிற்றார் பின்னர் பகர்தழல்
கொடுபோய்க்கையா, லீசர்தம் மகனார் வாழு மிடத்
தனி லீட்டார் கங்குல். (நாஉஹ)

குண்டர்க ளிட்ட தியின் கொடும்புகை மடத்தி
னெங்குந், கண்டது சிதைந்தாங் கன்பர் கவுணிய
ர் குணர்த்தி ஞான, முண்டவ ரனைய நிலை யுறி

மரசு ஆச்சாடரத் தலா டாணம்.

கனி விருப்போ ரிட்ட, தெண்டிசை புதமுர் தெ
ன்னனேவலென் றறிந்து பின்னர். (ராகு)

எழுதிக்கூழி கெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

வழுதியா தெரிசேர் சைவமா தவர்கள் வாழ்ம
டச் சுற்றினி லேனைந்து, பழுதுடை மன்ன ரிட்ட
செக் புழைபோய்ப் பாண்டியற் பற்றுக வென்னாச்,
செழுந்திற் கூடற் சோதபை யினிய திருப்பதி
கங்கொடு துதித்தார், தழுவின கூடனே வழுதி
யை யனைம தழுப்பெரு வெப்புநோ யாக. (ராகு)

வருந்தமுற் றடவஞ் சோர்த்துனா துளர்ந்த
வழுதியா னிலைமைகள் டஞ்சிற், திருத்தகு வன
பன் பாவையடி தனிமர் திரப்பெருங் களிறஞர்
தழு, மருந்துதா வவனா யமணனா விடுத்த மற்
றவர் மருந்துமத் திரத்தா, லுருந்தெழு வெற்பின்
வழியற்ற் தின்ன லுற்றுமி னவன்னை நோக்கி.

மன்னகி ர் துபரம் புலையின் வந்த மறைபவர்
தையவன்நிற் திரா, சென்னவெண் ணீறு நொ
ண்டவர் திர்த்தற் கிசைவபோ வென்றவன் மொ
ழித்தான், லுற்றுமிற் துபா மெத்திறற் தானுற்
தொழந்திட வேண்டிமிக் கதறிற், பன்னிடு முறு
தி கூடுபோ வென்னப் பதந்தன விருவரு மிரங்கி.

ஆடுவிறிங் கவழமி வென்றவ னிசைத்தா னனைம
ச்சுருர் திருட்டத் தெய்திக், காவிருஞ் சோலைக் கா

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௩

ழிகா வலனாக் கண்டுவிழ்ந் திறைஞ்சினேற் றிர
விற், தியாரிம் மடத்தி லிட்டதி சென்று தென்ன
னைப் பற்றிய ததனைத், தூயமா தவத்தின் றிருவுரு
வணையிர் தொலைத்திட வேண்டுமென் றிரந்தார்.

அன்னவற்காறி யற்றுது மினிசீ ரஞ்சலி ரென்
றாநுள் புரிந்து, நன்னிறத் தரளச் சிவிகைமேற்
கொண்டு ஞானசம் பந்தர்சென் றெய்தி, மன்னவ
ளருகேயிட்டபொற் றவிசின் வதிந், நனர் மன்னவ
னோக்கி, னன்னுமிப் பிணிதீர்,த் தெரியவேன்
றனனைத் தொண்டுகொண் டிடுமென வுரைத்தார்.

நின்றுணும் புலையர் கேட்டது பொழுது நீதி
சேர் மன்னவ னிடப்பா, லொன்றிய நாமும் வலப்
புற மிவரு முற்றுநோய் தீர்த்திடப் பணித்தி, பெ
ன்றனர் வேந்த னத்திறம் புரிமி னெனப்புநன்
றான்புநன் றிடுமுன், புன்றலை ய்மண ரருகனே
யின்று புரந்திட வேண்டுமென் றுரைத்து. ()

மினவ னிடப்பாற் பிழையற் றடவி மேவுகைச்
சுரத்திர் தெளிந், நா, ரானவை தழவி னெய்சொரிந்
தனபோ லாயிடத் தென்னவன் பொழுது, தேனி
மிர் பொழிக்குழ் புதலிமா நகரச் செல்வனா நோக்
கின வனைப் ஞானமா தவர்வெண் ணீற்றினை யி
வரு நறுமலர்க் கையினி னெடுத்தார். (௩௩௮)

எடுத்தது மமணர் மாயசீ றிதுவென் றிசைந்
தனர் புதலையர் பெருமான், கடுத்தரு மிடற்றோன்

௩௦௩ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

மடப்பலி சீறு காவல னேவலர் கொணர்ந்து, கொ
டுத்திட வாங்கி மருத்துமந் திரமுங் குலவெழி
லாவா யிடத்தி, எடுத்திடு மிறையோன் றனித்
திரு சீறே யாமெனப் பதிகமங் கறைந்து. (1)

கன்னிகாட் டரசன் வலப்புறத் திட்டுக் கையி
னும் நடவின் ராண்டு, மன்னுவெஞ் சுரந்தீர்ந்
தோடிய திடப்பான் மருவுநோ யாற்றல னாகித்,
நென்னவன் காழி வள்ளலை நோக்கித் திருவு
ளம் கருணையா னீரே, துன்னுமிப் புறத்துக் கொ
டுஞ்சுரத் தினையுந் தொலைத்தெனைக் காத்திடு மெ
ன்றான். (௩௪௩)

ஞானசம் பந்த ரிடப்புறந் தனிலு நளினமென்
கையினுன் முன்போற், ஞானமா வுரித்தோ னீறு
கொண் டொருக்காற் நடவின் தடவுமுன் னனை
யச், கூலுடன் வெப்புந் தீர்த்தவ னெழுந்து கொ
ச்சையார் தலைவனாத் தொழுதான், மானமிக் கு
டைய காரமண் குண்டர் மனத்திடை யச்சமுற்
திருந்தார். (௩௪௪)

மத்திரத் தலைவ ஞானேடு மாறன் மனைவியார்
தாழுமுன் மகிழ்த்த, சுந்தரப் புசலிக் குரிசிலைப்
பணிந்து சுரந்தொடு கூளையு மகற்றி, யெந்தமந்
குடிய பாவனர்ப் புரத்தி ரின்றி டமனனா யினைய,
சுந்தர டகத்தி லிராவதை தொலைத்தாற் சைவ
மேயங்கிடுமென வுரைத்தார். (௩௪௫)

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ஈயிள

புகலியர் தலைவ ராலவா யுறையும் புண்ணிய
 னருளது செயுமென், நகமதிற குரிச்சாங் கெழு
 ந்துபொற் கோயி ள்ணைந்தரன் றனைப்பணிந் தே
 த்திக், தகவரு ளதுபெற் றுளமகிழ்ந் தன்பர் தம்
 மோடு மடத்தினுற் றிருந்தார், பகலவன் மேலைக்
 கடலிடை மூழ்கிப் பகர்ந்தடுங் கிழ்க்கட லெ
 முந்தான். (ஈசக)

இருளனை யார்க ளனைவருஞ் சென்றோ ரிடத்தி
 னிற் கூடிநா மின்று, புரவலன் றனக்குப் புகன்ற
 வன் முன்னர்ப் புகலியான் றன்னைவா தியற்றித்,
 திரமுற வென்றிக் கணைகுலோ மென்னத் தேர்ந்
 தெழுந் தேகினர் செலுங்கா, ரெவணிந் தவனைப்
 பணிந்துமீள் புகலி யண்ணலை வீதியிற் கண்டார்.

கண்டவர் மறிக்கக் கவுணியர் மீண்டுக் காவலன்
 பேரவை யணைந்து, மண்டெழிற் றவிசி னிருந்
 தன ரனைய வஞ்சருஞ் சூழவந் திருந்து, திண்டிற்
 ரரசன் சுரந்தைவெண் பொடியாற் றீர்த்தன மெ
 ன்றுந் மகிழ்ச்சி, கொண்டிட லதுநீர் வண்டுசெல்
 வுழிந்தான் குறியெழுந் தாயின வாகும். (ஈசரு)

இற்றைநா ளுங்கள் மந்திரந் தனையோ ரோட்
 டினி லெழுதுந் நான்கள், பெற்றமந் திரங்க டனை
 யுமோ ரோட்டிற் பிறங்கிடத் தீட்டுது மிரண்டுங்,
 கொற்றமி னவன்ற னவைமுனங் கணல்வாய் கொ

100) ஆர்சாபுரத் தலபுராணம்.

தெய்வியல் வேடிஞ் திருத்தல், வெற்றியா. யினவப்
பெருந்தாழ்விடத்து வெத்தது கோற்றது வாகும்.

அதுவிபந் திடறு முங்கன்கார் பிறையோன்
மாணந் தன்றி நு வருங்கும், பொதுநிலத் தனைது
மென் தெழுந்தனர் நகரப் புறத்தினிற் குணநி
வாமிடத்தித், கறுமெனச் சென்று கூடின ரொன்
பர் கவுணியன் தென்னவன் றனது, விதுமுத
தெய்வியல் திபமைப் பதற்கு வினைஞனா விடுத்திடு
கொன்றி. (ராசன)

தென்னவ னேவன் கொடுசில ராங்குச் சென்
தெய்வியல் தனநிலத் தனநிலத், மன்னுமித் தனநி
வாமிடத்தித் துடி. வைத்தனர் மாறனு மவ
ன்றன், மின்னிலை யாரு மமைச்சரும் பிறரும்
வினங்குமென் னாயிரத் திரட்டி, தன்னுமா தவ
ரும் குழுவாக் காழித் தோன்றலார் தாழுவத்
தோன்றார். (ராச. 2)

என்கிச்சுழிகெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

அதுதென் னாயிரவ ரும்கொவ்வோறு தாங்க
தெய்வியல் தனநிலத் தனநிலத், மன்னுமித் தனநி
வாமிடத்தித் துடி. வைத்தனர் மாறனு மவ
ன்றன், மின்னிலை யாரு மமைச்சரும் பிறரும்
வினங்குமென் னாயிரத் திரட்டி, தன்னுமா தவ
ரும் குழுவாக் காழித் தோன்றலார் தாழுவத்
தோன்றார். (ராச. 2)

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ஈடுந

விஷத் தினமறித் தத்தமக்கு ஞானங் கொடுத்த
வடன் திருநாம மடுத்த தாங்கு. (௪௪௬)

அத்தகைய திருப்பதிகந் திருநள் ளாற்ற தாம
லைய வேடுதன்னைப் பிரித்துநீடு, கொத்தழலி னி
டையிட்டா ரதனா னங்கு, குளிர் புனலிற் கிடப்ப
தெனப் பசந்து தோன்ற, வெத்தகையி னோடுமெந்
சயித்தார் காழி யேந்தலா ரணையெடுத்தவைமுன்
காட்டிப், புத்தகத்தின் முன்போற் சேர்த்திட்டார்
முக்கட் புனிதனே தெய்வமென வெவருந் தேற.

பின்னுமந்த வமணர்களவ் வெவருங் காழிப் பிள்
லையார் முகம்நோக்கி மாயைசெய்து, வன்னியை
யுன் மந்திரத்தாற் பிணித்து வைத்தாய் மற்ற சனா
னுன்னேடு வெவா ழுற்ற, துன்னுடைமந் திரவேடு
மெங்க னோடு மோங்குபுனல் வையாரினி லேடு
லோ மங்கு முன்னெதிர்சென் திடுமேடு வெற்றி
யேடு முன்னிர்சென் திடுமேடு தோற்ற தென்றார்.

அங்கதுவுஞ் செய்திலோம் வம்மி னென்னு
வருட்புகலி யிறைபுகல வருநர் தம்மைந், தங்க
மந் யமைச்சனா நீளி ரங்குந், தோற்றிடிவென்
செய்வ தென்றா ரனையார் தோற்கில், வெங்கமுனி
லேற்றிடுவே மென்றார் பின்னர் வேகவதி யிடக்
கெவரு மனைந்தார் முன்னுந், தங்கன்கையி னேடு
தனை யாணா ரிட்டார் சாருமது வேலைதனிற் செ
ன்ற தன்னே. (௪௪௭)

மூலம் ஆச்சாரத் தலாபரணம்.

மருமலிப்பூம் பொழிற்காழி யண்ண லார்பா
மன்னு யிருகுமாராவான் சிவனே யாகி, ஒருந
றைக வரீனா ளு மவன் தனைபே போற்று மாகி
செதிர் செங்கவெனப் பதிகம் பாடி, வருபுனலிற்
நிதத்தைகயினு லெட்டார் நீடு மற்றதூநீர் கழிந்
தெதினோ சென்ற தாங்கு, பெருமைபெரு வழுகி
விடப் பெய்தி, நின்றான் பிரமவர் மழைப்பாழிந் தா
ரினையோர் வாழ்த்தி. (௩௩௩)

வேக்கனையச் சனாப்பார்த்திவ் வருகர் தம்மை
வெங்கமுனி விடுகவெனப் புகன்ற னன்னு, ராய்க்
தான்முன் கழுதுகோல்கள் செய்கித் தாரவ் வரு
கர்கமைக் கவுனிப்பாந் கருநா தீனோன், மாய்த்தி
டுகென் றிர்வெண்ணு றணிந்து நம்பன் மலாடிக்காட்
பட்டுப்பி னெனக்கே னாராய்க், காய்த்தமனத் தவ
னென்னு யிரகுந் சென்று தழுக்கண் மிசை யேறி
னர்கள் காக்கை கொந்த. (௩௩௪)

அரசுமயர் கவுனியனா நோக்கி யின்ற வாத்நெ
நிகோ கியலெடெங் கொந் தென்றான், நனாசெய்
தவக் கவுனிப்பாந் கொடுமென் றுற்றின் தடங்க
னாமேற் காவாஞ்செய் றுங்கு நீடு, வினாசெறி
க, வினாபனத்திற் சுவர்ப்புலாகி விமலரிருந் திடம்
ரண்டு பணிந்து போற்ற, வனாசிலையா கிடச்செய்
தாய் விருத்த மேலரி மறைபயரா யிலிங்கத்து னி
ய்து வந்தார். (௩௩௫)

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ஈடக

வந்துவதை யுடனவரை வருந வென்று வளர்
நெற்றி மிசைநீறு சாத்தி நின்றார், சிந்தைமகிழ்ந்
தவ ரவரை யீசனென்னத் தெரிந்துபணிந் தியா
ன்புனலி னிட்ட வேட்டை, முந்திவனத் தெடுத்
திட்டார் தருந வென்றார் முதல்வரொமை நீயின்
னம் பன்னாள் மண்மேற், சந்தவிசைத் தமிழ்ப்
பாடிப் பின்னர்விடு தனைப்பெருகென் றேடளித்தா
மறைந்தா ரன்றே. (ஈடுக)

அங்கணர்பா லன்னதனை வாங்கி நிற்கு மக்கண
ந்தி லரசனுமங் கணைந்தா னன்னார், சங்கரா னொ
டுத்துநாம் வேண்டப் பின்னர் தந்தனரென் றேடு
தனைக் காட்டத் தென்னன், பொங்குகளிப் புடன்
போற்றி யேடகத்துப் புனிதனையும் வணங்கி நின்
றான் புகலிவந்த, வெங்கன்பிரா னவன்றனெடு
மதுனாயெய்தி யிருந்தனர்பின் சிலநாளங் கெவ
ரும் போற்ற. (ஈடுஎ)

நறைமருவு நிம்பநெடுந் தனித்தரர் வேந்த னல
னுதவு நீறணிந் தஞ் செழுத்தும் போற்றிக், கறை
மருவு கந்தரத்தோ னுலயத்திற் கவினமருவு திருப்
பணிகள் பலவுஞ் செய்து, நிறைதருமன் போடு
விழா வதுவுஞ் செய்து நிதிநிலன்கள் பலகொடுத்
தான் தனது நாட்டி, னுறுமருநர் பள்ளியுட
னமணர் பாழி, யுள்ளவையு மிடித்தெறிந்துப் புனி
தஞ் செய்தான். (ஈடுஅ)

௩௨ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

சென்னவர் தனிர்த்துசைவ னுன தாலத் தேய
மெங்குச் சைவமய மான தாங்கு, மன்னுகவு ணிப
ரிதையோன் பதிகண் மற்றும் வணங்கு கற்குநீ
நொழுந்து மன்னர் கோனும், நன்னுதலா ருட
னமைச்ச ஒரு நீடு நற்றவத்தோர் குழாங்களுஞ்
குழந்திடச்சென் றோங்கு, பொன்னிதழிச் சடை
மவனெல் வேலிபாதி புனிதமிது தலமனைத்தும்
வணங்கி னூரல். (௩௩)

உம்பர்குளம் பணிபவுமை யுடனெம் வீச நுகந்
தறையும் பதிகன்பல போற்றி மீண்டு, நிம்பநலுந்
தாருடைமோ னுநி யாங்கு நிற்பவர்கட் கருளி
னெடு விடையு மிப்பந்து, பம்புபுனற் பொன்னிவள
நாடு சேர்ந்த பனிமதியும் விடவாவுஞ் சடைமேல்
வைத்து, நம்பருறை திருக்கொள்ளம் பூதூர் தென்
பா னன்னிவளர் முள்ளிவாய்க் கரையி னுற்றார்.

ஒங்கனைய நதியின்வெள்ள மிகுதி யாலே யோ
டககோ னிலையாத தன்மை கண்டு, பாங்கினிலோ
டம்விடுவோர் நிறுத்திப் போகப் பார்புகழுங் கவு
ணியர்நா மனை கோக்கிக், கோங்கிளமென் முலை
யுமைமா விடந்தி னுனைக் கொள்ளம்பூ தூரினிற்
சென் திறைஞ்சங் காநல், நாங்குமனந் தொடு
தொண்டர் தமையன் வோடந் தனிலேற்றிந் தாமு
மரன் மிதி னின்று. (௩௪)

சோதி, னைப் பாடுநலு மனையவோடந் துலங்கு
வட திசையனைந்த தழிந்தங் கேகிப், பாதிமதிச்

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௨௩

சடையானை மகிழ்ந்து போற்றிப் பன்னுமந்தப்
பதியினின்று நள்ளா றெய்தி, வாதியற்றும் வேலை
யிடத் தழுவின் வேவா மறைப்பதிக முடையா
னை வணங்கி மீண்டு, போதிமங்கை யிடத்தனை
யும் போதினாங்கு புத்தநந்தி வந்தெதிர்த்தான்
புத்தர் சூழ. (௩௨௩)

வந்துவிறற் சின்னமதை விலக்க ஒற்றான் வ
ளர்புகலிக் கவுணியனார் போற்று கின்ற, சந்த
விசைத் திருப்பதிக மெழுது*மன்பர் தாமுனிவுற்
றிவன்றலையி லிடிவிழ் கென்றா, ரந்தவுரை யிடி
யதனா லவன்றன் சென்னி யற்றதுபின் புத்தரோ
லா மச்சமுற்று, மந்திரத்தின் வலியதனா லன்றி
னாவின் மன்னுபொரு வாதஞ்செய் திடுமி னொ
ன்றார். (௩௨௪)

நன்றிதெனக் கவுணியர் த மேவ லாலே நற்றவ
ரோ ரிடத்திருந்து னாவற் பேசத், துன்றனைய
புத்தரொலார் தோற்றுக் காழித் தோன்றலார் த
மைத்தொழுது சைவ ரானார், வென்றிபெரு கவு
ணியர்தா மவ்வூர் நீங்கி விமலருறைந் திடுபதிகள்
பணிந்து போற்றிக், குன்றலில்சீர் புகலிநக ரடை
ந்து நீடு குன்றவில்லோ னடிபணித்தங் குறைந்
தார் சின்னாள். (௩௨௫)

*அன்பர் சம்பந்த சரணையர், இவர் ஆளுடைய பிள்ளையாருடைய நல்லம்மான்.

௩௨௪ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

மற்றதன்பின் வடதிசையி லிறையோன் மே
டும் வளம்பதிகள் சென்றிறைஞ்சங் காதல் கொ
ண்டு, நற்றவர்க ளுடனேகித் தில்லைக் கோயினகர
ன்னு மலைமுதலாம் பதிகள் போற்றிக், கற்றவர்
கள் பணிந்தேந்துந் திருவோத் தூரிற் கண்ணு
தலை மடிவணங்கி யிருக்குங் காலே, யுற்றசிவ னடி
யவரங் கொருவ மெய்தி யொண்மலர்த்தாள் பணிந்
தேழுந்து புதல வுற்றார். (௩௨௫)

அடியனேன் சில*பெண்ணை வளர்த்திட் டே
னிய் கன்னவைக ளானாகி நின்றல் கண்டு, கொ
டியவமண் கையர்கீர் வளர்த்த பெண்ணைக் குலை
மன்மாய்த் திலக்குமா றுளவோ வென்று, நொடி
செய்தா ருந்புரிசி என்ன நின்னு துவன்றனரங்
கவர்க்கருவா னிறையோன்றன்னைப், படிபுகழுங்
கடினியர்போற் றிசைத்தா ரந்தப் பனையனைத்
துந் காய்த்தததி சயித்தா ரியாரும். (௩௨௬)

அந்தவளம் பதிகங்கி புதலி வேந்த ரணிமதிள்
முந் காஞ்சிமுநற் பதிகண் மேவி, யிந்தணின்
தோன் நனைவணங்கி மகிழ்ந்து பாடி யெழின்மயி
ளாப்புரிமீடத்தி னிறைஞ்சிப் போற்ற, முன்னு
புகழ் தொண்டொடு மருங்கி னுற்றார் மொழி
யிதன்முன் வணிகர்குலத் தவ்வூர் தன்னின், வந்

*பெண்ணை யென்பது பனையை. என்ன? தாலமே
பெண்ணை புல்லுத்தானி புன்பதிபனைப்பேர், என்க.

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௨௫

துதித்தார் சிவநேச றென்று வாழ்வார் மற்றவர்
நற் றவஞ் செய்தோர் பெண்ணை யீன்றார். (1)

அன்னவட னழகினைப்பார்த் தவட்கு நாம ம
றைந்தனர்பூம் பாவையென வவட்கே ழாண்டு,
மன்னிடுங்காற் சிவநேசர் புகலி வேத மன்னர்திற
மலைத்துமுணர்ந் துவகை நீடி, யென்னெடுபூம்
பாவையுநீ ணிதியுங் காழி யேந்தலார்க் கீந்தன
னென் றுடைத்து வாழ்ந்தார், பன்னுமவள் சேடி
யர்குழந் திடச்சென் றோர்நாள் பைம்பொழிலிற்
றளவமலர் கொய்தார் மன்னே. (௩௬௮)

அலர்பறிக்கும் வேளையினி லரவ மொன்றங்
கணைந்தவளைக் கடித்திடலு மிறந்தா ளாகப், பலர்
புகழுஞ் சிவநேசர் வறிந்துப் பின்னர் பண்புபெ
று கவுணியர்க்கென் றிவளை முன்னாள், வலமகிழ்வி
னுடைத்ததனா லனைபா ரிங்கு வருமளவு யிவளு
டலைத் தழலி விட்டுக், குலவெலும்பி னெடுசாம்ப
லிளையு மன்னு குடத்தெடுத்து வைப்பனென்றவ்
வாறு செய்தார். (௩௬௯)

பின்னெவரு மனமகிழ்வுற் றிருக்கு நாளிற் பெ
ரும்புகலிக் கவுணியனார் வருதல் கேட்டு, நன்னர்
மிகுஞ் சிவநேச றெதிரே சென்று நளினமலர்த்
தாள்பணிந்தார் புகலி வாணர்க், கன்னவர்தஞ் செ
ய்கைதனை யன்பர் கூற வதனைமன திற்கொண்டு
புகலி வாணர், மன்னுபுகழ் மயிலையிற்சென்றானைப்
போற்றிவான்றொடுகோபுரவாயற்புறத்துவந்தார்.

௩௨௬ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

அஞ்சுநீன்று வணிகர் நிர் பயந்த பாவை யங்க
முது குடத்தையிங் கொணர்க வென்னப், பொங்
குடகிழ் வுடன்வரந் சிவிகை மீது போற்றதனைக்
குணர்க்கெடுத்து முன்னம் வைத்தார், கொங்கலர்
மொய் திடுசோலைப் புகலியாகக் குடத்தினைக்கண்
பெழிந்தபா லீசரத்துத், தங்குபரன் றனைத்தொ
முது பதிகம்பாடர் தங்குடமு டைந்தெழுந்து
தன்று என்னுள். (௩௨௬)

எழுந்தமலர் மகளினிழ் குடையா ளாகி யீராறு
யயநிலையம் நின்ற னோக்கிச், செழுபுவியி னவர்
நி சமீபார் விண்ணோர் சிதமலர் மழைபொ
ழிந்தா ரீயை விரிந்துக், கொழுந்தணியுஞ் சடை
யலிபப் பணிந்து காழிக், கொற்றவரைத் தொழு
தன ன் வவரா னந்தத், தழுந்திநிற்கும் வணிக
னாப்பார்த் தினியின் னுளையழைத்தினிது கொண்
மனைக் கேகு மென்றார். (௩௨௭)

வணிகர்யவு னியனாபப் பணிந்தின் னுளை ம
னம்புரிந்திங் காநநகைன மதியி னோடு, பணிய
னியா னருவின லுளை யீன்று பயந்ததன லனை
யவுனாத காநென் னோங்கு, மனிமருவு புகலியினு
ருகாத்தார் பின்னர் வவ்வளையை யயலோருக் குத
வே னென்னார், துணிகினோடு மனையினிடைக்
கொடுபோய் வைந்தார் துண்கவன்பின் னுனிநு
ந்து விடு பெற்றாள். (௩௨௮)

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௨௭

தென்புகலிக் காவலரவ் ளூரிற் பின்னுஞ் சிவபெ
ருமான் றனைப்பணிந்து சிவநான் வைகி, யன்பி
னோடு பிறபதியும் பணிந்து போற்றி யன்பர்கு
ழாம் புடைசூழக் காழி மேவி, மின்பிறைசெஞ்
சடையவனைப் பணிந்து மீண்டு விளங்குமனை யிடச்
தெய்தி யிருக்கா ராக, வின்பமுறு கிளைஞரொடு
தாதையாரு மிவர்தம்பால் வந்தினிது விளம்பு
கின்றார். (௩௭௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மன்னிய வேத விதிவழி யினினீர் மகம்பல செ
ய்திடும் பொருட்டோர், கன்னியை வதுவை செய்
திட வேண்டுங் கருணை செய் கெனவுடைத் தனர்க,
ளன்னவா றினிதி னிசைந்தன ரவர்க ளகமகிழ்ந்
தெழிற்பெரு மணந்துப், பன்னுநம் பாண்டார் நம்
பியார் பயந் த பாவையைக் கேட்பதற் கணைந்தார்.

அவர்களுக்கார்ந் திடநல் லூர்ப்பெரும ணத்தி ன
ருந்தவத் தந்தண ருணர்ந்தாங், குலவையின் விதி
யலங்கரிக் துயர்ந்தோ ருடனெதிர்க் கொண்ட
ழைந் தேகி, நவமணி மாடத் தெய்திகன் முகம
ளவின்றன ரவர்கமைக் காழிக், நவமறை யவர்
கள் மகிழ்வொடு நோக்கித் தாங்கள்வந் திடுதிறம்
புகன்றார். (௩௭௫)

ஆங்கதற் கணையார் தோணிமே லிறையோ னரு
ள்பெரு தோன்றலார்க் கெங்கள், பூங்கொடி யினை
யிங் கினிதனித் தியாங்கள் புரிதவப் பயனடை

௩௨௮ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

கின்றோம், பாங்குடன் வருக வென்றன ரவர்கள்
பைம்பொழிற் புகலியி னெய்தி, யோங்குமெய்ஞ்
ஞான முண்டவர்க் கவரங் குவந்திசை யுற்றதோ
தினடால். (௩௨௮)

இயம்பிய பின்னர் மன்றல்செய் வதனுக் கிசைந்
திடு நாளினை வகுத்து, நயம்பெரு வதுவை யோலை
முன் னனுப்பி நறுமுனைப் பாலிகை விதைத்து, வ
யங்கிடு புகலி விதிக ளினைத்து மகரதோ ரணமணி
விளக்கு, வியன்பெரு கமுகு னிறைகுடங் கதலி
மேவுறக் கொண்டலங் கரித்தார். (௩௨௯)

பாங்குறு பதிவாழ் கிளைஞர்க ளொடுசீர் பற்றிடு
தொண்டர்தங் குழாமு மோங்கிடு மணநாள் கேட்
டுள மகிழ்வுற் றோருங்கெழிற் புகலியி னடைய,
வாங்கவர் தங்க ளுடன்சிவ ஞான மருந்தினர் தம
க்குநீள் பெருமை, தாங்கிய வேத விதிமுறை சமா
வர்த் தனச்சடங் கியற்றுவித் தார்கள். (௩௩௦)

மற்றநன் பின்னர் பயந்தவ ளெனையாள் வள்ள
லார் தமதுமுன் மருவி, யிற்றைநா ணல்லூர்க் கே
கிட வேண்டு மென்றலு மவரினி தேகிப், பெ
ற்றமூர்ந் தவனைத் தோணிம் திருக்கும் பிரான்
தனைப் பணிந்தரு ளேற்றுப், பொற்றனிக் கோ
யிற் புறந்தணிந் திலங்குபுகழ்மணிச் சிவிகைமேற்
கொண்டார். (௩௩௧)

நிலவிய தொண்டர் கணங்களு மருகூநீடிய பரி
சனந் தவரும், குலவிய கிளைஞர் தொகுதியு நெ

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௨௯

ருங்கக் குடையொடு தொங்கல்வெண் கவரி,
யிலகிடப் பேரி காகளந் தாள மெழினுறு சின்ன
மு முழங்க, நலனுற வேதக் குலமெழுந் தார்ப்ப
நன்னுதன் மடந்தையர் வாழ்த்த. (௩௩௧)

சித்தர்கர் திருவர் விஞ்சைய ரியக்கர் தேவர்க
ளரம்பையர் கணங்கள், மெத்தவு மகிழ்ந்து மணத்
தெழில் காண விசம்பினிற் சென்றிடச் சென்
றோங், குத்தம நல்லூர்ப் பெருமணத் தருகி னுற்
றன ிதற்குமுன் னாக, மெய்த் தவர் மணநா னோ
லேகொண் டனைய வியன்பதிக் கெய்திய தினத்தின்.

மன்னுநம் பாண்டார் நம்பியார் மகிழ்ந்து மணம்
புரி நாட்கெழு நாளாய், முன்னர்நற் றினத்து
மணமுரசுதிர முந்துறு கிளையுடன் கூடிப், பொன்
னணி மணிப்பா லிகைமிசை யோங்கு புனிதவெ
ண் முளைவிதைத் தெழிவி, துன்னிய மாட மாளி
கை யனைத்துந் துலங்கெழி லோவியந் தீட்டி. ()

முன்றினி லிடையொண் பந்தர்நன் கியற்றி மு
த்தனி விதானங்கள் வீக்கித், துன்றிய பாவை வி
ளக்கொடு கதவி தோரணம் நிறைகுடங் கமுகு,
மன்றல்ந் தொடைய லாடிக ளிவற்றால் வனப்ப
மைத் தென்னையா ளுடையோன், வென்றிவேற்
றடங்கண் மாலுட னிருக்க வியன்மணித் தவிசு
மொன் றமைத்து. (௩௩௨)

௪௩௦ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

கிசமுரர் கதரின் விதிக்க ளனைத்து நீண்டவண்
காவணங்கமுது, துகிலெழிற் கொடிகள் கதலி
யொன் மகா கோணந் திபரீர்க் கும்பந், திகழு
றச் செய்து கிளைஞர்க ளெவர்க்குஞ் சிறப்பளிந்
திருக்கன னெய்தும், புகலிமா வலஞர் தம்மையங்
கலோற்று பொங்குமா தலினெதிர் கொண்டார். ()

கவுணிப் பொழிற்பூங் கோயிலி னெய்திக் கண்
றுந் கிளைப்பணிக் கேசிக், தவமறை யோர்நின்
ந்நிமிணங் கோலந் தரித்திட வேண்டுமென் றிசை
க்க, தவமணிக் கோயிற் புறத்தொரு மடத்தி நண்
னினர் னைவினை புரிவோர், கவின்மணிக் குடத்து
வாசந் தாட்டிக் காமர்பட் டாடைமுன் னணிந்து.

இவ்ஞமுந் தரிசஞ் சாற்றிநந் சாந்த மிபல்பு
றப் புனைந்துதண் சோதி, துவங்குநிக் திவத்தாற்
கலன்பா வணிந்தார் துபகண் டிசைமொடு நீறு,
நலங்கிளர் காழிந் தலைவர் கா மணிந்து நற்றனிச்
சுவிசைமெற் கொண்டு, குலங்கொடு முரசு மார்த்
திடச் சென்று குலவெழின மணமனைப் புகுந்தார்.

உயர்மணிந் தவிசி னிருந்தன சுவர்த மொண்
மர்ப்ப் பதந்தையின் கொடிமை, நயனுறக் கொடு
ப்போர் பாலுறு புனலா னலம்பெற விளக்கியப்
புனலு, விபனுறத் தங்கன் சென்னிமேற் கொண்டு
விளங்கவர் மலர்க்காந் தன்னிந், புயன்மலர்க் கூந்
தந் புலங்கிமர் தம்மைப் பொருத்துநிந் தான
முஞ் செய்து.

(௪௩௧)

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௩௧

அந்தமன் னனையார் தமக்கெழிற் கனக வணிம
ணிக்குலன்பல புனைந்து, சுந்தரத் தவிசுற் கொ
ணர்ந்தவ ரருகு துன்னிடை வைத்தனர் வந்த,
முந்துறு நீல நக்கர்மென் சுருதி முறைச்சடங் கிய
றறினர் நீடு, சந்தவேண் கனலை வலஞ்செயும் வே
லை சார்ந்தது கவுணியொழுந்தார். (௩௩௧)

மடநடை மனையாள் மலர்க்கரம் பற்றி மற்றெ
ழுந்தவர்பரன் றானே, சுடர்வடி வெனவு மினைய
வில் வாழ்க்கை தொடர்ந்ததே யிங்கனி யின்னா,
ளுடனுயர் பரன்ற ளடைகுலோ மெனவு முளம
திற் குறித்தநீ டெவரும், கடலெனச் சூழ்ந்து
வரவினி தேகிக் கண்ணுதற் கோயில்முன் னுற்று.

திருவுளப் பரிவி னுயர்சிவ லோகத் தியாகநா
யகன்றனை நல்லூர்ப், பெருமணத் துறையு நம்ப
நின் மலர்த்தாள் பெரும்பத மிதுவெனப் பாடக்,
கருணைசெய் திறையு நீயும்நீ மணஞ்செய் காரிகை
யவளுதின் மணத்தி, னுரிமையால் வந்தோ ரொவர்
களும் நம்பா னுற்றிடு மீங்கினி தென்னா. (௩௩௨)

இலங்குபொற் கோயின் முழுவதும் நிறைந்
தாங் கிருவிசும் பளவுமீ தோங்கிந், துலங்கிஞ்
சோதி யாகிவந் தெவரும் துன்னிட வாயிலு மெ
திரோ, புலங்கொள ளினிது காட்டிடத் தொழுது
புகலிய ரியாவரும் கேழ்க்க, வலங்கொளு ஞான
நெறியதாய் நமச்சி வாயநற் பதிகமங் கிசைத்து.

௩௩ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

மன்னுறு பிறவி தீரவெல் லோரு மருவுமின்
சோத்யா மிதனு, ளென்னநின் றுரைத்தா ருயர்
சிவ பாத விருக்ய கோதுநம் பாண்டார், துன்னு
சர் யாண ரிவர்துணை மாதர் தொண்டர்க ளந்த
னர் குழாங்கள், பன்னுநற் சிவிகை தாங்கினர்
முதலாம் பரிசன ரியாவரும் புகுந்தார். (௩௩)

மருவிடுஞ் சோதி வடிவுட னனைய வளர்தருஞ்
சோதியுட் புகுந்த, பெருகிய தவத்தோர் மீண்டி
டா வகையும் பிறர்சில ரிருத்தனர் நோக்கி, வெரு
கின ருகியிருந் தன ரிறையோன் மிட்டவர் தமைக்
கொணர் தென்று, பொருவிரல் விடையை யேவி
து னதுவும் பொருக்கென வெழுந்ததையன்றே.

ஒங்கிடும் வெள்ளி மலையென வெழுந்த வொரு
தனிப் பெருந்திற லீடப, மாங்கவர் படரும் வழி
தொறு மோடி யன்னவர் தமக்கெதி ரணைந்து,
பாங்குற வகோத்துப் பின்னுமோ டினரைப் பாய்
வது போலவுமுனிந்து, திங்கிழைத் திலதா யோங்
குறக் கூட்டி ர் திரள்படக் கொணர்ந்தது மாதோ.

மற்றவ வெரு மருகுவந் திடலு மன்னெழிற்
கடினியர் தலைவர், மற்றவம் புரிந்தீர் நீவிருஞ் சோ
தி நன்னுமி னென்றன ரவரிற், பொற்றொடிக்
கனிகை பொருத்தியிங் கடியேன் பூத்திருக்கின்
றன னெனவாங், குற்றதைப் பொருந்து நாணு
டன் செம்மைமொதுங்கின ளாகிடின் றுரைத்தாள்.

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௩௩.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொழில்புடைசூழ்ந் திடுபுகலிக் கவுணியர்தங்
குலத்துதித்த புனித ரந்த, வெழின்மருவு காரி
கைதன் முகநோக்கிப் பெருநெருப்புக் கீர மின்
றஞ், செழுமையுறு மைந்தெழுத்தி னுருவதுவா
மினையநெடுந் தீர்த்த மூழ்கித், தழல்வடிவாய் விள
ங்குபெருஞ் சோதியிடைப் புகுதுமெனச் சாற்றி
ஞரால். (௩௩௩)

அன்னவடன் மனக்கலக்க நீக்கமுறக் கவுணி
யார்நீ டைந்தெழுத்து, மன்னுபெருந் தீர்த்தமதின்
மூழ்கிடுகென் றலுமினிது மகிழ்ந்து மூழ்கி, மின்
னிடையேற் கருந்தடங்கண் பாவைதடங் கரை
மீது மேவ லுற்றாள், பன்னுமய னின்றோரு மந்
தீர்த்தம் படிந்தெழுந்து பாங்கி னின்றார். (௩௩௪)

கலிநிலைத்துறை.

அந்த வேளையி லவர்க்கெதி ரந்தணர் குலத்துச்
சுந்தரத் தனிக் கன்னிகை யென்மணிச் சுடர்செய்
சுந்த நீடுபொற் பணியணி யிடந்தொருந் தயங்க
வந்து நின்றன னுலகெலா மின்றருள் வனிதை.

நின்று மற்றவர் தங்களை நோக்கி வெண் ணீறு,
துன்று நீவிரோண் னுதன்மிசை யணிகெனத்
தூய, தன்றி ருக்கையாற் றனித்தனிக் கொடுத்த
னள் சாரர், சென்று வாங்கியங் கவரவ ரணிந்த
னர் திகழ. (௨௩)

நாட்ச ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

அணிந்த காலேயி னுயர்சிவ ஞானம் தடைந்து
வணங்கி போங்கெழிற் சோதியுண்டு மருவின றோ
கிக், கணங்கள் வானவர் போழத்த-க் கருதுதன்
கோயி, லணைந்து நின்,ங்குமந் நகராய்க் கன்றுபா
லனித்தான். (உாக)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி வரீரிய விருத்தம்.

இன்னவகை மணங்காட வந்தவருந் தவர்களு
ட னின்ப வீடு, தன்னையுற நினைந்தனைய மாதல
த்தி னிடை யினிது சார்ந்து னோரு, மன்னுறச்
சென் றடைந்ததற் பி னெனையாளு மெழிற்காழி
வள்ள லார்தா, மன்னிடைப்பூங் கோதையுடன்
சென்றனைய சோதியினுண் மேவினாரால். (உாஉ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னவர்புக் கொன்றியபி னத்தனிச்செஞ்சோ
தியங்கு, மன்னுமெழிற் சிவலிங்க வடிவினுளவ்
வழிகரப்ப, பொன்னிலங்கு கொன்றையினார் பூங்
கோயி னேன் றுதலும், பன்னுமுயர் விண்ணோர்
கள் பனிமலர்மா மழைபொழிந்தார். (உாகு)

அத்தினந்தான் வைகாசி மூலமா மன்னதன்பி,
னித்தகைமை தூரத்தே கண்டணைந்தங் கெய்த
வுறுச், சித்தர்முனி வோர்கணங்கள் முதலானோர்
தெருமந்து, மத்தவனா யுரித்தவனை வணங்கியெ
திர் போற்றினரால். (உாச)

ஞானசம்பந்தச் சருக்கம். ௩௩௫

எழுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிலையை வளம்பு புரிசிவ லோகத் தியா
கர்த மிட மலொழிற் கூந்த லுமை
யவ னின தெழுத்துறு தீர்த்தத்,
திலகடுங் ன்றுசில் லோர்க ளியல்
சிவ ஞான மீட லவிடு வெண்ணீ றளித்த
லாற் ற ம தடை மையென் றுலகிசைக்கும்
ருவெண் ணீற்

குன்றவில் மலந்தோ னருளிஞ டியார் குல
மருண் டோடிடுங் காலை, வன்றிற விடப மெ
முந்தாமற் றவர்செல் வழிதொறும் வழிதொறு
முடுகிச், சென்றுமுன் னின்றுங் கவர்தமைச் சிறி
துச் சினத்துடன் றுரத்துநீ டெல்லை, துன்றுமூர்
தனக்கு மருவுபே ரிடபந் துரத்தியென் றின்ன
மும் வழங்கும். (உாகு)

அறுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

தருமவடி வாமனைய விடபமொரு வயிற்சிலர்க
டம்மைச் சூழ்ந்து, பரிவுறுநெஞ் சுடனனையோர்
வெருவுறத்துன் னிடுங்காலை, பதங்க னான்கு
மருவிதொ ரணிகுழியுற் றிலகுபுன லூறி யொரு
வாவி யான, தருவனரன் னதையிடபத் தீர்த்தமென
மணவையிடத் துலக மோதும், (உாஎ)

எழுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

முருகவிழ் மலர்த்தண் பொழில்வளர் காழி முரு
கெழிற் கவுணிய ருபர்ந்து, திருமணம் புரிந்த தாற்

௩௩௬ ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

பெரு மணந்திகழ் பெருமண முலகி யல்பின், மரு
விய மொழியால் மணவைபா மினிது மருவிடு மன
விலோர் கட்டுப், பொருவினா முத்த-க் ரித்தலான்
முத்திப் புரமேன விளங்குமந் நகரரியர்க் (௨௩௮)

இலங்கிடு மனைய மாதல மகிமை - னமு மன
வில வாகும், புலன்கொள வகைவக டுமையுமுங்
சளுக்குப் புதலுவ னினி யென வினிது, இலங்கிடு
மதியம் புனைபாஞ் சோதி துணைமல் ரடிபதித் திரு
க்குகலம்பெறு சைவச் சூகராங் கிசைத்தார் நண்
னுமா தவரொலா மகிழ்ந்தார். (௨௩௯)

அதசர்க்கழிநெடிடடி யாகிரியவிருத்தம்.

வேதியர் வேதம் யாகம் விண்ணவர் பசுக்கள்
வாழி, மாதமும் மாரி பெய்யும் வளனுறு முகில்கள்
வாழி, காதல்செய் தருமம் வாழி கலைகளா கமங்கள்
வாழி, பூதலத் தெவரும் வாழி புரவலன் செங்
கோல் வாழி. (௨௪௦)

மன்னிய மணவை யென்னும் வளர் தரு சிவலோ
கத்தின், பன்னுமான் மிபத்தை யன்பிற் படிப்பவர்
கேட்போர் யாரு, மின்னில மதனிற் பன்னு ளின்
பழுத் திருந்து பின்னர், சென்னியில் மதியுஞ்
குறிஞ் சிவனடி நீழல் சேர்வார். (௨௪௧)

திருமணநல்லு றொன்னும்

ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்.

முத்திற்று.

ஆத்திருவிருத்தம் - ௫௧௬.

